

ONİKİŞUBAT BELEDİYESİ

Kahramanmaraş

SERAP

(Bütün Şiirleri)

Mustafa Pınarbaşı

Hazırlayanlar:

Tayyib Atmaca - Yasin Mortaş

İmtiyaz Sahibi

Hanefi Maħçiçek

Genel Yayın Yönetmeni

Serdar Yakar

Sayfa Tasarımı

Tayyib Atmaca

Kapak Tasarım/ Aybüge Ünal

Fotoğraf/ Yasin Mortaş

ISBN: 978-605-71003-6-8

Baskı Tarihi

Ekim 2021

Baskı-Cilt

Sertifika No: 50361

FA Etiket Ambalaj Ajans Sanayi ve Tic. Ltd. Őti

Malik Ejder Mh. Gazi Mustafa Kemal Bulvarı No:108/A

Onikişubat /Kahramanmaraş

Mustafa PINARBAŞI

SERAP
(Bütün Şiirleri)

Hazırlayanlar:
Tayyib ATMACA - Yasin MORTAŞ

ONİKİŞUBAT BELEDİYESİ

Kahramanmaraş

Mustafa PINARBAŞI

KahramanmaŐar'ta 1968 yılında doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Kahramanmaraş'ta bitirdi. Şiir yazmaya çok erken yaŐlarda başladı. 1987 yılında Sağlık Bakanlığı'nın açtığı bir sınavı kazandıktan sonra iki yıl süreyle Toplum Sağlığı dalında pratik ve teorik olarak kurs gördü. Sağlık memuru statüsüyle tayin edildiği Elbistan Devlet Hastanesi'nde yaklaşık altı ay görev yaptı. Buradan, yönetmeliklere uymadığı gerekçesiyle görevinden uzaklaŐtırıldı. 1989 yılında Hollanda'ya yerleŐti. İlk eseri *Orada ieksin Sen*, Dolunay Yayınları arasında Bahaettin Karakoç'un editörlüğünde, ikinci Şiir kitabı ise *Akşam İner Yağmura Tutunarak*, Kıradı Şiir Dizisinde yayınlandı.

Hollandada rahatsızlığı artınca malulen emekli olup Kahramanmaraş'a yerleŐti.

31 Ekim 2016 tarihinde ruhunun acılarını arkada bırakıp doğduğu Şehir Kahramanmaraş'ta bir beyin kanaması sonucu maveraya uçtu ve sevgilisine kavuŐtu.

Evli,  ocuk babasıydı.

Şiirleri *Dergah*, *Dolunay*, *Güneysu*, *İnsan Saati*, *Kafdağı*, *Kaknüs*, *Kanat*, *KaŐgar*, *Kayıtlar*, *Kıradı*, *Martı*, *Rzigar*, *Sabır*, *Yeditepe*, *Alkış* vb. gibi dergilerde yayımlandı.

DİBACE

Çok şükür, Yaratanın “*Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra ancak bize döndürüleceksiniz.*” ayetinin bilinciyle hareket edilme- si gerektiğine inanıyoruz.

Yine bu hususta Önderimiz Hz. Muhammed’in (sav): “*Benimle dünyanın hali ancak bir ağacın gölgesinde bir müddet dinlenip de bırakıp giden bir yolcu gibidir.*” sözlerinden de kendimize bir pay çıkararak hayatı idame ettirmemiz gerektiğini biliyoruz.

Ölümlle her an muhatap olduğumuzu biliyor ve Erdem Be- yazıt ağabeyin kendisinden sonra gelecek nesillere bir bergü- zar olarak bıraktığı:

“Ölüm bize ne uzak bize ne yakın ölüm

Ölümsüzlüğü tattık bize ne yapsın ölüm” dizeleri ile de ölü- mün bir gölge gibi bizi takip ettiğini unutmuyoruz.

Her insan dünyasını değiştirdiğinde terekesi çıkarılır, alan alınır, satılan satılır, borçlar öndendikten -tekerenin darası- alındıktan sonra mal varlığı bölüşülür. Bu bölüşüm esnasında “*düşman kardeşler*”ın bile aralarında su sızmaz. Herkes kendi payına düşeni almak için kendi kendine bir sürü haklı baha- neler üretir. Bu bölüşüm esnasında göçen bir şairse şayet “*şiiir sandığı*”nın nasıl paylaşılacağı hiç kimsenin aklına gelmez ve bu sandığın gelir getiren bir meta olmadığı bilincinden hare- ketle adeta “*tereke dışı*” tutulur.

Biz, şiirin para etmediğini ama insanın gönül yarasına sü- receği en etkili merhem; ahde vefanın da ne kadar onurlu bir erdem olduğunu bilerek, bizden sonra gelecek nesillere de bir armağan bırakalım düşüncesiyle, 2016 yılında aramızdan ay- rılan Mustafa Pınarbaşı kardeşimizin şiirlerini bir araya getir- menin bir vefa borcu olduğunu düşündük.

Bunu biz yapmazsak bizden sonraki nesillerin böyle soylu bir şairden haberleri olmayacak düşüncesi ile yola çıktık. Bu yolculuğun meşakkatleri sonucunda bu kitap ortaya çıktı.

Mustafa Pınarbaşı, yaşadığı dönemlerde pek sık edebiyat dergilerinde görünmese de bazı edebiyat dergilerinde şiirleri yayınlandı.

Kahramanmaraş'ta kısa bir dönem sağlık memurluğu yapmaya çalıştı ama onun münzevi yaşantısı buna müsaade etmedi. Uzun süre Hollanda'da yaşadı. Yurt dışında yaşadığı dönemlerde 1992 yılında *Orada Çiçeksin Sen* ve 1997 yılında *Akşam İner Yağmura Tutunarak* şiir kitapları yayınlandı. Hollanda'da yaşadığı dönemlerde rahatsızlığının yanı sıra hayatı da tek başına yaşamaya başlayınca malülen emekli olup Kahramanmaraş'a geri döndü.

Pınarbaşı'nın bu dönüşü ile birlikte daha çok içine kapandı, içine kapandıkça şiirin derin vadilerine indi. Zaman zaman kendini kaybedip zaman zaman şiirlerde kendini bulmaya çalıştı. Pınarbaşı, serbest şiirlerinin yanı sıra hece şiirleri ve gazeller de yazdı. Gazellerinde Ahmet Kâfi mahlasını kullandı.

Hazırladığımız bu kitapta *Orada Çiçeksin Sen* ve *Akşam İner Yağmura Tutunarak*'ta yer alan iki kitabı dışındaki şiir dosyalarına ulaştık, ayrıca elimizde bulunan şiir defterindeki başlıksız şiirlerine parantez açarak kendimiz bir başlık koyduk.

Her şair elbette her yazdığı şiiri kitabına almaz düşünceyle kitapları haricindeki şiirlerinin en güzellerini de seçerek okuruna öyle sunalım istedik.

İşte elinizdeki bu kitap merhum Mustafa Pınarbaşı'nın "terekesi"nden geriye kalan, bizim de arkadaşımız olarak bir vefa borcunun yerine getirilmesi ve bizden sonraki nesillere bir hatırat olarak kalsın istedik.

Kitabın hazırlanmasında bize katkı sunan çocuklarına ve tüm arkadaşlarına ayrıca teşekkür ederiz.

Biz onun velut bir şair olduğuna şahitlik ettik.

Ruhu şâd olsun.

Tayyib Atmaca/Yasin Mortaş

Orada Çiçeksin Sen

deseler
saçlarına kır düşmüş
bilirim ki
şiiir düşmüş

babacığım
unutur muyum hiç
sevgin
yüreğime düşmüş

Besmele

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
dirildim uykumdan
çağın en karanlık sokağında
kanlar içinde yatıyor iblis
gözleri kumdan
ve petrol boru hatları geçen
sağ şakağından
aldığı derin derin yaralar
ilahi başlıklı başlangıçlardan!

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
doğudan batıya
güney'den kuzey'e doğru uzandım
köstebek mağaralarını
bana yurt olur sandım
ne çok terkedilmiş köylerden
tufanlar taşıdım metropol'lere
yorulmadım
usanmadım
utandım

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
toplandı yüce divan
nasıl alınır
neden verilir can

bir karara bağlandı
ümmeççe kurtulundu
melon şapkalı adamdan
ve platonik sevmelerden
ümmeççe
yakup gibi
nefes alamadan ağlandı

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
tevbe yarabbi
tevbe yarabbi
tevbe yarabbi
mart 1992

Orada Çiçeksin Sen

orada çiçeksin sen
kır müsveddelerinin üzerinde
ve rüzgarların kalbinde
bir hoşgörü serinliği
bir kutlu yanın
başlayan, bitmeyen
bu sendeki gök derinliği

orada çiçeksin sen
doğduğum
ve doğmakta olduğum köylerde
öldükçe bahtiyar olan
dirildikçe daha güzel
dağlara baş eğdirmeyen
bu sendeki gök derinliği

orada çiçeksin sen
gamsız bir yalnızlık
dünya gibi bir sevgili
farkı var tombul bir şişeden
(yoksa dünyamız
üniversiteli şövalyelerin ayakları altında
ezilebilirdi)
şu dağ dağ ateşinin ocağında
ve çobanların kavalında yatan
bu sendeki gök derinliği

orada çiçeksin sen
avazım çıktığı kadar
göğsümün üstünde bir yumruk gibi, çiçeksin
beni tecdid etme n'olur
daha fazla açma beni
bilsen, şimdi vakit aşktır
şimdi bir derya
bu sendeki gök derinliği
1992

...Ve Gözyaşlarım

ve gözyaşımız sevimsiz bir kuzey ülkesidir
insanların farkındayım uzun süredir
ölüm üzerine "yaşamak" oynuyorlar
basamak basamak oynuyorlar
güneşin merdiveninde

(sokağa çıkmadan
her şey fazlasıyla güzeldi
bir sevgilim vardı portakal kadar
dilim dilim vardı o
avuçlarımdan sema'ya açılan kapıydı o
ve kat'i çıkmazdı ortaya
ben -elmayı- söylemeden)

ve gözyaşımız sevimsiz bir kuzey ülkesidir
kanatıyor ellerimi ocak pazartesileri
hayatım hakkında
mühim kararlar almak üzereyken
söz hakkı bile tanımıyorlar bana
yine gazetelerden
cinayet haberlerini kesip alıyorsun
dalıyorsun
yine bildiğini okuyorsun

ve gözyaşımız sevimsiz bir kuzey ülkesidir
penceresinde boğuluyorum kimse görmeden
bu şehir yürümüyor penceresinde
kuşlar alıp götürüyor şimdi bahar olan mevsimi
ve getirdikleri gibi ezan sesini
götürüyorlar
sen dualarını alıp götürüyorsun
küçük bir mescid halılarının

ve gözyaşımız sevimsiz bir kuzey ülkesidir
senin içindir
işte
ilk rastladığım ağaca asıyorum gözlerimi
kesiyorum saçlarını kalemin

var mıydı başlangıcı
sonu olacak mı bu işin!
kesindir
ve gözyaşımız sevimsiz bir kuzey ülkesidir
1991

Bulut Sehpalar

I

senin dedenin elinden tutan gökyüzü
boşalan denizleri dolduruyor biz uyurken
resim defterini açsana çocuk
dedemizin elinden tutmuş gökyüzü

sokakları polis kayıtlarından tanıyoruz
tuhaf üsluplu sevdalarla harfiyyen yanıyoruz
taksimetrelî arabalar devriliyor ceplerimizde
babacığına tutunsana çocuk
sokakları binalardan aşağı bırakıyoruz

II

alnımız çizgilerini
bir dozer genişletiyor vakitli vakitsiz
durmadan
görüyorum
bu daktilonun tuşlarına basarak geldiğini
bu buluttan sehpaları
odama sen mi yerleştirdin anne

dünyalarımız ne kadar ayrı
artık
çay yapraklarından parmaklarımız bile yok
hadi
ırmakları bekletme anne

III

sigarasızlıktan
daha kötü şey de vardı dünyada
babacığım
demiri neden öğüttün
sen efkarından büyüktün

babacığım
rüyama inciler döktün

IV

ve postadan
telefondan önce haberleşirdik
sen
belirlerken kimliğini babasız çocukların
gecene girerdim gizlice
ay kitabından bir güzel cümle alarak

sonra
uçacağı icad ettiler kanatsız kaldığım gün

biz
en geniş kırmızılarla ağladık
sevdik en ince kırmızılarla
o kırmızılar
o gençliğimiz kadar zor kırmızılar
bittiler şimdi
yavaşça bittiler
son kırmızıyı bir devenin kuyruğunu bağladık

V

çocukluğumda kuruttuğum bir güneş vardı
senin için sakladığım
ve defterini süslemen için
çocukluğumda kuruttuğum bir güneş

VI

okul çağında çocuklar esmerdirler
portakallara gizlenirler
mandalin yerler
muz yerler
okul çağında çocuklar esmerdirler

ve birden beyazlaşıyor
dünya birden
yavrucuğum anlamıyorsun
onların cehaleti sevmediklerinden

VII

bir harf öğrenmeye zaman kalsa da
dağlar Ferhat'tan daha ötedir
1987

Yürüyen Kavak Uğultusu

I

sana yıldızları say diyecekler
ne zahmetli bir iş olur o zaman göğe bakmak
aldırmadan burnundaki çiçeğe
sorular hesabı keşfin ve fethin

döndükçe viraneye
bu şöhretli şehirler
üşenmemesi için insanların
uykularını cömertçe tutuşturmalısın sen
ve alıp başını gitmelisin sonra
bu karanlık ülkeden

II

efkarın
başında pusu kurduğu bir akşam
yine o eski kaval uğultusuyla yürüyorsun
civarımda sen
sigarama duman üretiyorsun durmadan
bahsediyorum
çünkü küçük evlerden
-demirler eritmiştik bugünler için-

aşk dolusu bir ömrün
olabilir baharı hançer renginde
yine de
tartışmasız
bekliyorum seni en salkım saçak
ne yer ne de tarih
küçük sular gibi müsterih
1990

Ahir Zaman Duyguları -1

tamam, söz veriyorum sana
kıyametten bahsetmeyeceğim bundan böyle
korkularını şeytanın suratına sapla, gel bana
senin kıymetini ne bilecek alkollü içkiler
ve ayakkabısına sığınmayı tercih eden
kumarbaz aydın!..
sevgi ile ölümü eş tutmayan zavallı bir adamdır
muhakkak zararlı bir adamdır
seni asla anlayamaz
kendini keşfetmeyen psikiyatrist
zararlı bir adamdır
içmek için eğildiğin sulara görürsün doğrusu
ölümün ıslanmış resmini
kalk ve yüzünün parçalarını topla, gel bana

acılarının şiddetinden gök yırtıldı işte
dualar yürütüyorum şimdi ben
şehrin en işlek caddelerinde
annemin memleketinde siyah yağmur yağıyor
anneme yepyeni bir torun doğuyor
sen gittiğin yerde doldur bütün boşlukları
ve tutabileceğim bir iple gel bana

tamam söz veriyorum sana
büyük sevdanı yaşatmak için
ve evreni bir çuvaldan boşaltırcasına
haydi, büyük bir kayıpla gel bana
1991

Ahir Zaman Duyguları -2

gün taşınır bedevi atıyla çöl üzerinden
üzerinizden
bırakır yumurtasını acılar, karanlıklara
ve yarın başka bir gün değildir böylece
büyücü teyzelere inansanız da

her birimiz bekleriz bir yol gösterici
bekleriz ve gelmez O
bütün lunapark'ları mesaidedir şehrin
kız-oğlan kız yeni sevdalar peşinde
sen ve ben henüz büyümemiştir

doldurduk mu fabrikaları etlerimizle
o zaman mumları söndürebilirsin sevgili çocuk
dünya'ya gelişin armağanındır senin
hadi, yum gözlerini ve söyle şimdi
kurşunlar bizim neyimiz olur

çisil çisil binalar aramızda
otomobiller taşınır dört hatlı yol üzerinden
hayatı
cami avlusunda dilenmekle geçen bir adam
ve birden çığneyip yasaları dile gelir cinayet
cehennemin ta ciğerinden
ciğerimizden

çağ nereye gider dört nala ve kan, bilinmez
bırakmış dizginini gazabın ellerine
alınını seccadeden kaldırma oğlum
tutuşturuldu büyük ferman ellerine
ellerimize

ve yarın başka bir gün değildir böylece
1991

Ahir Zaman Duyguları -3

önce bir kedi geçer sokaktan sessizce
dişlerini sökerek uğurumuzun
ve gangsterlere şehrin haberini götüren
casus ruhlu bir rüzar, sonra
ne çok şeye güç yetirse de becerikli
ellerimiz, dostum
uğursuzluğumuz kendimizden yine de

önce bir kedi geçer sokaklardan sessizce
ve insanlar
bir isyan ölüsü gibi
şehrin şahdamarından, sonra
artık,
özgürlüğün tadını çıkarıyor zindanlar
evlerimizde sekiz köşeli bir soytarı
ve kadınlar,
ne cennet'te bahçemiz, şimdilik
ne de cehennem'de tanıdık bir yüz
bize ateş olmaya
bir sır
bulduğumuz konumdan çıkarıyor bizi

önce bir kedi geçer sokaklardan sessizce
ve fukara sobasına layık ceviz kabukları
at arabalarıyla
kavgalar
kaynayan yüreğimizde cinayet takları
susun ey cinler
ey çekim gücü
bütün güçler, susun bu gece
çünkü
gözlerimin bulutlarla yarışı var

biz
hiçbir filmi bitiremeyen
sabırsız seyircileriz, bu sıra
bazen
uykumuzun arasında
üç bıçak darbesiyle ölürüz de
-sanatsal nesi var derler bu sıradan ölümün-
nerden bilecekler ki
oysa biz
sanatsal ölürüz, ölürsek eğer

önce bir kedi geçer sokaktan sessizce
ve avrupa'lı türk köylüleri,
sonra
en önde
"Türk, işten kaçmaz" diyen, orta yaşın ukalası
kurban olmak için
kurbanlar vermek için
ahir zaman ejderhasına
ve bir dalkavukluk edasıyla

ahh, dostum ah
insan bulamadık gündüz gözüne
meğer ejderhaymış herkes kendine
1992

Yosunu Seçtim

I

olmaz dostum bir ev bu mekanda
çocuklarımızı bile sevindiremezken
durulup nehirleri sergiliyoruz
ileri teknikle yapılmış bir camekanda

sigaranın derdi hafiflettiği
belki doğrudur
yanardağlar altında kalan
o sessiz gecelerde
söylemesem, dinlemeden şu bela şarkıyı
deli gibi
oysa ben
-yosunu seçtim giysilerden en güzel-

II

akarsa yıldızlar çeşmelerinden
akarım
aklıma usulca bir yaprak düşer bir yaprak yorgun
gelmiş misin, bakarım

silinir gözlerim camdan
herkes
henüz kalkmak üzere olan bir trene biner
bense kalırım
buharlaşmayı bilmeyen bir deniz gibi
hasretin ülkesinde kalakalırım

III

bir deniz çalkalanırsa
böyle çalkalanmalı bu yumuşacık gecelerde
fırtına gemileri
böyle birden devrilmeli
gitmeliyiz, gidebildiğimiz yere kadar
ki, aşkımız dünya dillerine çevrilmeli
aşkımız gün gibi savrulmalı
büyümeli
gözbebeklerimiz
ve alınyazımdaki adalet ateşi

IV

sen
melek uykunu çözdüğün an geceye
otomobiller altında ezilmiş oluyor
ikinci umutları
ağustos ortasında çoktan
bilir misin ki
senin bütün bu güzelliğin
memleket hasreti yaşayamamaktan!

bir yaban şehirde bulunuyorum şimdi
sağlığın yerinde umuyorum
sen
sen ey sorumsuz insan
al bu çingene kılıklı ağustosu benden

ve kalkıyor tedavülden marlboro izmaritleri
fuzûli sarfedilmiş kelimeleri
topluyorum rastgele kalabalıklara karışıp
masaları konuşturuyorum
(eski adıyla) constantinapol'de
şimdi, bir restoran'tır O, şehirde
söyledim sahiplerine değiştirmelerini
ve düşünmelerini bir başka isim üzerinde
olmazsa, milliyetlerini
sen, nereden bileceksin
ki, o İstanbul'dur

V

sen çağırdın mı güzel çağırırsın
uyarım ben de
uzun uzun boylu adamların
sarılıp tehlikeli ceplerinden
(hala merak etmekteyim boylarını ya)
uçarım çağırdın mı

einhoven istasyon'unda
saçlarım ele veriyor beni
1990

Beş Parmak

şehadet parmak, serçe parmak, beş parmak
elde var iki
birbirinden güzel beş parmak
birbirinden akan beş ırmak
denize ne kaldı ki...
1992

Bayrak

ben buğday
güneşten geldim
bir isim alana kadar toprak
yağmur
görmedim
sizler de beni görmediniz
siyah bir çığlığa bayrak olmuştum!...

Geceler ay Buharı

öğrenince çocuk baharın geldiğini
bir ip bağlayıp, sokağı göğe uçurdu
çağırdı bir hamamböceğı rengiyle
camdan taşınmayan hasreti

ülkemde
geceleri
ay buharından oluştuğı saatlerde
aklıyla bin yaşasın semaver
bütün masalar dolduruldu
çözölüp, çözölüp üzerimden
dalgaları savuruyordu
1988

Açlar Tarlası

başak
gürültüsüz
sakinleri olan
bir apatmandır
ve başaklar
altında gizlenen ülke

gelir biçerdöverler
yıkılıp gidenlerle bir gün
ve bizler
paylaşırız aramızda
o altın ülkeyi

yeryüzü'nün içinde
afrika'nın dışında
1991

Zamanı Yok

adını söylüyorum sesiz-nefessiz
kuşlar geliyor koşa koşa
ve henüz kabuğundan çıkan çocuklar gibi deniz
adını söylüyorum ve kesintisiz

adını söylüyorum ve kesintisiz
üniformalı adamlar geçiyor
evimizin önünden
ve nakliye arabaları
her şeyden habersiz.

adını söylüyorum belli-belirsiz
uyumadan önce
uyanınca bir de
1990

“Leyla İle Mecnûn” İçin -çizgiler-

uzun ve kalın çizgilerle belirginleştin
şimdi
rahat gidip geliyoruz
işimiz düşen şehirlere
-gelişmiş çöl mü demeliydim yoksa, alındın-
beton çiçeklere seni anlatmalı mıyız

bakırı sen geçirdin patikadan
iğne deliğinden
onun için
gözü yaşlı bir münzevi oldun
ve sular üzerine çoğu
hasrete vurgun çizgilerden biri
meğer ne çok sen öğretmişsin kumlara
meğer aşkını ilim diye tahsil etmişiz
bu alemde

sen nasıl yaşadıysan
toz üreterek tabanlarının altında
gümüş elbisesi eskiye kadar
öyle yaşamak isterdi güngörmüş yıldız
gittikçe unutulmuş bir park olan saçlarımda

insan özler de aramaz mı sevdiğini
mümkündür incecik çizgilerinle
çay kaşığı gibi yorum yapar dururum bardakta
BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM
aramızda
sözler, sesler üstü bir nokta

hangi kitabı açsam
rastlıyorum çaresiz, sana
ve en çok başını güneş örttüğü zaman
kafiyeli tebessümlerle geliyorsun
televizyonsuz bir çağdan
rastlıyorum sana, çaresiz
sonsuz uzayan kesik kesik çizgilerimde
1990

Namlunun Ucunda Eriyen Şiir

namlunun ucunda eriyen şehir
birden yatağıma yürüyen şehir
paslı demirlerle soluyor yarı

uzanıp akşamı öpsem usulca
ölümü üstüme serpsem usulca
çırpınır elimde öğle sonları

her makas başında yüreğim durur
gece, suçlarımı yüzüme vurur
gözlerim bir evin kırık camları

kaç nüsha halinde ne arsız güneş
kapısız, çatısız, duvarsız güneş
yok yere kanlanır düş damlaları

bir bunalan deniz gibi öksürdüm
neredeysen bu şehri oraya sürdüm
yıldız sallıyordu yaz akşamları
1987

Denize Doğru

gönlümün cemresi toprağa düştü
sabır ince ince yaprağa düştü
mecazdan kastımı var anla artık

kayıp uykularda rüya gezdimse
günde yedi kez dünya gezdimse
hicazdan kastımı var anla artık

kopardım bir bulut dalını gökten
bir başka görünür hayat gözlükten
beyazdan kastımı var anla artık

matemim koynunda bırak eğlen
yalnızlık herkesten ırak eğlen
niyazdan kastımı var anla artık

gece, dalıverir gündüze doğru
bir taş atacağım denize doğru
birazdan kastımı var anla artık
1987

Yağmur İlticası

uzletin sırtından soydun dünyayı
küçük bir şişeye koydum dünyayı
akan günüşiği birden donuyor

iltica ettiler puslu yağmurlar
dürüst, terbiyeli, uslu yağmurlar
gizli gizli dallarıma tünüyor

ay büyür gecede ağıt halinde
buruştu tepeler kağıt halinde
odada eşya ve duvar kanıyor

bir attım kendimi, doldurdum yeri
yaralıydı tuttum kaldırdım yeri
hayal ıslanınca şehir yanıyor
1987

Saçlarımı Sancılarla Dağıttım

bıktım
acılı hayat hikayelerini dinlemekten
ve soğuk çizgiler yağmalarından
parmaklarına
rüzgarları yontarak karşlarına çıktım
bir uçurumca yaklaşımım vardı
anlamadılar

git gide çoğalan ölümüm
bırakınca
ışığın duvarları aşındıran dizginlerini
denediler yaşamayı her gün bir mezarda
ve iliklediler düğmelerini
ve uysal
ve ağırbaşlılıkla doğruldu yerinden
doğduğum gün

nesli tükenmiş
kuş sürülerinden artakalmalı
bu ateşli hastalıklar,
karanlık yakıyorsa genizlerini
maden işçilerinin günahı ne
anlamıyorum
bir yerlere diksinler artık
mermerden gözlerini

kalın kalaslı isyanlarıyla
birer tüccar gibi kanıma girdiler
her gün bir kenarımdan başladım
kendimi israf etmeye

saçlarımı sancılarla ağarttım ben
boşuna değil
bu kum fırtınalarını gasp edişim
kendi kendimi mahvedişim boşuna değil
acılı aşk hikayelerini dinlemekten bıktım
bir yerlere diksinler artık
mermerden gözlerini
1987

...Ve Kırılan Kahkahalar

eindhoven'de ateş yağıyor
bar'lar taşınıyor sokaklara
afyon ruhu gibi kadınlar
beni günahlara soyunuyorlar
ateş kitabına gitmek için soyunuyorlar
ve küçük bayrakları ellerinde
güzel çocuklar
masum çocuklar
yepyeni bir dünyanın
zehirli denizlerine doğru akıp gidiyorlar
eindhoven'de ateşler yağıyor

uzun, siyah saçlı, ergen bir oğlan
gizleyemiyor türk olduğunu
mc donald'ın önünde geçiyor durmadan
alımlı kızlardan vazgeçemiyor
kız gibi bir bira alıp demleniyor ayaküstü
kendini göstermek için demleniyor
uzun, siyah saçlı ergen bir oğlan

yaşlı adam köpeğine gitar çalıyor
borricone'den bir şakı çalıyor
nedir ağlatan zavallı köpeği
ki etrafına bir yığın insan toplaniyor
yaşlı adam köpeğine gitar çalıyor

ve kırılan kahkahalar yine bir bar'da
büyük bir yangın gibi
çevreye yayılıyor
kulaklarıma kadar gelip uzanıyor
yanıyor vitrinler kalabalıkta
latin amerika'lı müzik grubu yanıyor
ve kırılan kahkahalar yine bir bar'da

ateş yağıyor eindhoven'de
-sen olsan sen de yağardın-
kamer olur yağardın
ve şimdi kamettedir müezzini fatih camii'nin
namaza durmuşlardır nur çocukları bile
senin boşluğunu doldurmak için
şimdi güney yanıyor eindhoven'de
1991

Hollanda'da Ağlamak Zor

best'te gece yarısı
günlerden cumartesi
uzun bir cumartesi
esmer teninde demir dağlar eriten
bir türk'ün öfkesi
dudağının şarampolünden yuvarlanıyor
parçalanıyor
yerinde duramayan telefon kulübesi
kollarını açıp -hazırol- bekleyenler için
-iyi bir çarmıhtır şimdi-
ve isteyen
sarışın bir kızın
hücrelerinde örgütlenmiştir
işte asla mazot sızdırmayan sağlam bir aşk
sonunda
uzun süren yol tamiratlarına neden oluyor

hırsızlar açık havada
iskarpinlerini gezdiriyorlar
açık havada
açık ağızlarına çelik kelepçeler doldurarak
açık bir büfe gibi
polis tutanaklarından evlerimize sızıyorlar
her gün biraz daha sızıyorlar
hırsızlar şapkalarına kuyu kazıyorlar

benzincideki adam
dikdörtgen bakışlı adam
tutumsuz ellerde kayıplar veren yüz gulden'i
ekliyor gözlerini eksik bölgelerine
biraz yaşlı öbür adam
fiyakalı, hür adam

yüzünün yarısını yemekle meşhûr adam
ceketinin ütüsünü israf etmeden
saatine bakıyor
entel bakıyor
(ağlarken de böyle mi bakar bunlar
yoksa ağlamayı
denizin altında bir ülke mi sanırlar
bahsi çoktan unutulmuş)
ve deniz kemiriyor insanları, her gün biraz daha

papaz efendi iyi bir tüccar
yeni kuşaklar için geliştirdiği günahları
modern cennetleri satıyor kilise'de
kilise'nin yanında bir stat
korkunç bir iç bulantısıyla kusuyor insanları
kadınlar, erkekler
yeni kuşaklar
kafalarını sunuyorlar koltuklarına
ki, o koltuklar
tahttır firavun'lara
ve firavun'lara
ve firavun ordularına
boğulacak bir muazzam denizdir
ama, papaz efendi iyi bir tüccar

best'te geceyarısı
günlerden cumartesi
uzun bir cumartesi
uzay çağı dediğimiz
kurtlanmış bir elmadır artık
-ve türkler atlarını koşmuyorlar mı hala
anacığım
hey benim nicedir hasretine harman olup
savrulduğum anacığım
salıver artık malazgirt'i buraya-

burnumun ucu
yüreğimin başı sızlıyor
güzel anam
hollandada ağlamak zor
özgür bir kuğu olsaydım şimdi
göğsünün güllerine ilk akşamdan süzülür
sabaha kadar ağlardım
bu ülkeyi boğmak için ağlardım
olmuyor anam
olmuyor
bana
çocukluğumun pabuç ağırlarını gönder
1991

Altmışyedi Ekran

kanlı çarşafı atın üstünüzden
ve en güzel köşesine evlerinizin
çakıllı duran
durmayan
atın
uzun gagalı kuş resimlerini
ve gagası yoktur suskunluğun
bilemezsin ki

çıkartın zamanı ceplerinizden
sunun kamuoyuna
ve kurbanlarınızı
şairlerin gözleriyle ağlayın biraz da

dükkanlar açılıyor
bugün erken başlıyor karnaval
vitrinlerde
sürdüğüm en uzun yolculukları
fırlatıyorum bir havai fişek gibi
yalnızlığın kalbine

gurbet
sisli bir akşam vaktidir şimdi

hoyrattır
hile yapar terazisinde bakkal amca
özveriye değmez
kaç defa gördük
ve anladık ki
dört adama muhtaçtır
bakkal ölümü

hatırı sorulmaz yüreği yufka olanın
(ben de bir yüreği yufkayım)
verirseniz
alır-almaz
çünkü, kırılabilir dişleri
sertliğinde selamın

verin, zekat fitrenizi
ve sevinmek hakkıdır özürlülerin
1991

Kahır Nereye Kadar

göğün yüzündeki yazı
belirlemiş hudûdunu insafın
uçurtmalara meydan mıdır o
yoksa mühlet midir yaşamak için

ben çocuktum, gök gürlendi ve hala öyle
öğrendiklerimi unutmak üzereyken
şapkamı çıkarıp bir özentiyle
kelimesini şahadetin, mırıldanırdım

kakülleri olmayan bir çocuktum ben
curcunası eksilmeyen bir dünyanın
uslu, akıllı çocuğuydum
kalem oynatmaya başlayınca sirklerde
meşhur oldum

sofrasında göktaşlarını ağırlamış bir adam
nefesi rakı koksa makbuldür
kahır nereye kadar giden bir trendir
yoruldum
yoruldum dünya, beni indir!..

ama, bir ümit olsun diyorsan yine de
sen bilirsin
sen bilirsin

Paylaşma

I

gökten bir elma düştü
derin bir boşluğa düştü evren
yarısı senin
yarısı benim

birden
uçmayı öğrendi sular
ense kökünden
çıkardı dilini toprak
ve isyanla başladı sözlerine
öylece gider

II

gece
içinde yaşadığımız bir kuyudur
kova ile ışık taşır bizlere
ya ölümler
ölümler ne taşırlar yıldızlara
savurup dururlar kendilerini
şehrin arazilerine

buğday serpilir
yeni doğmuş çocukların
yüzçukurlarına
ve açık arazilerine şehrin
öcümler serpilir
kesilmeden arkası

III

sihirli bir asa mıyız
neyiz biz
ki, bir türlü kendimize yarar sağlayamayız
açılıp dua ülkelerine ellerimiz
becerikli ellerimiz
döner kan içinde
acınacak halimize ağlayamayız

ve derin bir boşluğa düştü evren
gökten bir elma düştü
yarısı senin
yarısı benim

Yenilen

kıyısız şehirler hüznün durağı
batar açıklarda yorgun gemiler
hasret, kendini bittikçe yeniler
kıyısız şehirler hüznün durağı

bitmeyen sevdası türkülerimin
yaralı eliyle içimi tutar
sana esaretim göçümü tutar
bitmeyen sevdası türkülerimin

sokaklarda yalnızlığın gölgesi
kaybolan ufukta yüzüm belirir
bir kuytu köşede zaman delirir
sokaklarda yalnızlığın gölgesi
1987

Dağ İsek

kutsal bir emanettir
ay'ın ondördünde yar
geceye dolanan kirpiklerinin
ucunda ölüm var

başımızda duman
başımızda kar
dağ isek kuşların mekan bildiği
naz'ı nazlı kanatlarının
ucunda ölüm var

dizilmişler yol kenarında
dudakları kurumuş susuzluktan
beni çağırırlar hep bir ağızdan
sizleri çağırırlar
o boy boy başakların
ucunda ölüm var

toprak sabırsızlandı mı
yetiştir ölüm meleği
ev halkı ağlar
sızlayan burnun
ucunda ölüm var

herkes hayatını yaşıyor
bir yığın külfeti ardında bırakarak yaşıyor
anlamıyorlar
bu kırılasi kalemin
ucunda ölüm var
1991

Merdiven Saatleri

telli duvaklı hayaller kurma artık
buralardan gidiyorum Leyla
yine arada bir pencereye çık
fakat o duman rengi şarkıyı mırıldanmadan
fakat şehir bende ateş alıp yanmadan
ve silmemelisin eski-yeni kitabeleri
dudaklarından
buralardan gidiyorum Leyla

suların ve toprağın ısındığı günlerde
sakın ağlama
kiraz ağaçlarını aradan çıkarma Leyla
al bütün merdivenli saatler senin olsun
sakın ağlama
acılar da güzel şeyler öğret zamanla
ömrün ortasında bir gün gibi
insanları sevmek istemiyor musun Leyla

ansızın bir savaş beklerken, eylül
gelir yetişir
ve henüz kurumamış hayalleri bir çocuğun
kumbarasından
sağlık haberin gelir yetişir Leyla
insan delice şeyler düşünüyor yoksa
yalnız kaldığı zaman
o küçük balkona çık arada bir
şehir sana emanettir
buralardan gidiyorum Leyla
1990

Hasretim Yollarda

yıldız kestirmelerini tuttu mu akşamlar
matbû harfiyle hüzün
kandırır kaderimi
kırlangıçlar yağar parklara
ve sen, gün boyu
kayalara bağlarsın beni
unuttukça yoksunluğumu

hangi elbisenle öğrendinse aşık olmayı
çık gel öylece
yeter giydiğin bunca
kolay kazanan insanları
yeter, küllendin fazlasıyla
öylece gel
çünkü
hakkın vardır senin de
dualarımda

ay
arasında mendilim
sorarsan huzurludur
ve ben, neden
neden hışımla fırlıyorum ki hep
-olsun diye suskunluğum da bir ay-

hasretim yollarda
bilmediğim şehirlerde
git gide ağını ören bir örümcektir
bilinmez
kaçıncı yüzyıldan kaldıysa intizar
günler geçer
ve geri gelmeyecektir
gecenin sayfasında bir aydınlık kalırsa
bununla yetinirim ben
mevsimi ürkütmeden
ve zarar vermeden uykularına şehir halkının

laftır bunlar
ama
anlıyorsun ne demek istediğimi
işte biz
ve dağlar
sûr'un gündemindeyiz
hepsi bu kadar

söyle şimdi
geliyor musun
1991

Luculita

hiç karanfil yetiştiremediği
bir karanfil gibi başladığı hayatında
ne bilezikleri oldu kolunda salkım saçak
ne elbiseleri
gündelik giydiğinden başka
bir kuzey ülkesinde
hayalleriyle birlikte yaşadı luculita

daha elma şekerini bile tanımadan
acıyı buluverdi
kelebek resimli yastığının başucunda
cennete gitti dediler ona
öldüğü zaman annesi
ve çocukça şükretti
üzerinde kalan anne kokularıyla
giderek tükenen bir alev
karanlıkta çizdiği resimlere bakarak
uzun, sarı saçlarını taramayı öğrendi
luculita

bazen
çocukluğunu yaşamaya doymadığı
uzak dağlardan
yorgun bir toz bulutu gibi
girişini düşünürdü bu şehre
henüz sevda karışmamıştı yüreğinde
yaz yağmurlarının saflığı vardı o zaman
ilk rastladığı ekmekçi dükkanının
geçerken önünden
hiç unutamadı luculita
cebindeki birkaç kuruşun yokluğunu
güzel bir kızdı nihayet
fark edilince
bir işi oldu
sokaklarda gezdi
bir arabaya bindi
evden işe
işten eve sıkılarak döndü her zaman
ve sabah
acı acı öten sirenlere karışıp
günlük defterinden yavaşça sildi
gitti luculita

bizim mahalleye taşındığında
bir delikanlıyı sevmişti deli-divane
hiç karanfil yetiştirmedeği hayatında
zaman zaman mektupları gelen
gayr-i meşru oğlundan başka kimsesi yoktu
1990

Birden Büyümek

I

birden büyüme yok öyle
sorun
daha anneleriniz unutmuş mu ninni

serilmiş
kağıt uykular
biraz oturun üzerinde

II

ve babalar
gelişmiş çocukturlar
dramın
yol bulup alınlarından
senaryolara geçtiği doğrudur

III

ellerini çoğaltma artık
o kadar beyazlaştırma
ellerine bir şey söyle
bozuluyorum

sonra
birden büyüme yok öyle
1987

Yanımda Sen

dar gelirken dünya bize
bir albüme sığıverdik
toplanınca gök, denize
buharlaşmayı severdik

senin başın dağlar üstü
benim derdim bir ince kar
yüzüne bakıp gülmüştü
annesi ölmüş çocuklar

ateşten önce de yandı
yüreğin uçan evleri
uzun yağmurlar yağardı
yanımda sen, geceleri

en çok kendi halimdeyken
sular geçirdi gözümde
ustura gibi geçirdi
saatler avuçlarımda

şimdi hurma ağaçları
ve gün görmüş saçlarında
rüzgar gezdiremediğim
bir deniz ülkesindesin
1990

Mesut oban Türküleri

hasret
kurdu salıncağını
ne are
gönlümden karlı dağları atamıyorum
yolları gcendirdim mi Şimdi
ki, seni bir türlü unutamıyorum

sana mesut oban türküleri
bana çığlıkları düşer gecenin
aramızda
yağmurla hafifleyen eski bir korku bir mavzer gibi
giderek büyüyen bir yalnızlık
ve ocuk
ve ateş gözlü kızları Şehrin
kızlar ki
insan baŐlı bacalardan
Ölüm tüter

bileydim
kayan yıldızların ardından
firtınalar kopacak
paramparça edip
beni göklere savuracak
bilseydim
ah bilseydim
acılar çekebilecek kadar bymediğimi
göze mi alırdım seni sevmeyi
eli Őakađında beklemeleri göze mi alırdım
işte
olup, bitmiş ne varsa aramızda
unutamıyorum
1991

Telli Duvaklı

bu özlem kapalı bir gişe
ne hayale gelir ne düşe
bir mühür misali bir kaşe
gönlüme vurduğum sevgili

unutmuşum seni, anlat sen neydin
yaprak mı rüzgarlar estiği zaman

sular akmaz kandiğin için
ateş yakmaz söndüğün için
ve inip inip bindiğin için
her trenden sorduğum sevgili

unutmuşum seni anlat sen neydin
bir ses mi, kainat sustuğu zaman

gönlünce verip diyetleri
şereflendirip davetleri
üsleri, bütün saatleri
aşkına kurduğum sevgili

unutmuşum seni, anlat sen neydin
"dost muydun" yalnızlık bastığı zaman

bazen çıkarım yıldızlara
yelken açarım denizlere
telli, duvaklı beyazlara
motifçe ördüğüm sevgili

unutmuşum seni, anlat sen neydin
kısmet mi kem diller kestiği zaman
1987

Resitalleri Taşınan

bir hasret büyütüp gözümün önünde
esen kavak yelidir
ve ansızın sararan bir eylül gününde
saçları memleket kadar güzeldir

buğular konuşur ama
en çok portakal sevdiğini anlarım
o, uzak uzak bakarken
resitalleri taşınan yüreğime
yalnızlık
rüyaların pembeliğiyle ilgilidir

uysal bulutlar başının üzerinde
selvi boylu bir yağmur mudur şimdi sevdiğim
ve savurup hüznün dallarını geceye
söylemiş midir ürkek
mavi yıldızlara
eline kına diye yaktığı
benim
küçük, sevimli şehirlerimdir
1988

Pazar Sevdası

ufacık elleri var
balık tutar, mektup yazar
bana sevdalıdır her pazar

evde, sokakta, çarşıda
bir de bakıyorum
adı bile kalmıyor aklımda
yüreğimde ah-u zar

nerede, nasıldır bir haber çıkmaz
gelip
bağrıma bir kurşun da sıkmaz
hayalimde yollar uzar

ve ümitlerim bir bir çiçek getirse
ya da odamdan içeri gün ışığı girse
kötü kalpli rüzgar havayı bozar

ama
biliyorum artık
elleri var ufacık
bana sevdalıdır her pazar
1989

Kartanem

seni
bir akşamüzeri
bulduğum yerde ellerini kaybettim
gündüz gözlerini
gece saçlarını kaybettim
kartanem

hatırlıyorum da
uzaklara alınmış bir bilet gibi
hep cüzdanımda saklardım seni
içime bir sis bulutu
bir mahşer gibi boşanırdı sokakları bu şehrin
her kapıda durup yoklardım seni

hatırlıyorum da
saat başı
siren sesi gelirdi istasyonlardan
müzik sesi salonlardan
bazen, gözlerimi kamaştırırdın ufuk boyu
bazen, rast gelirdin balıkçılara
ve sen kartanem
benimdin koyu

her gece
günaydın tüterdi bacalar
sesine bırakırdım sabahlarımı
her şey senin bildiğin gibiydi
dünya düzse, düz olurdu
kara ak'sa ak
ne söyleyen
evet derdim ben
evet evet

hiç kötülüğüm olmadı sana
iyiliğim dokundu mu bilmem
ne kadar güzeldin oysa
toprak kokardın
yağmur kokardın
bense
bense sadece sen
kartanem

şimdi
insanlar neden hep bana bakıyor
şu ihtiyar'ın gözleri
neden kızıl kızıl kartanem
ve neden oyunda değil çocuklar
anladım

bu şehir senden bir mezar
bu mezar senden bir şehir
başka türlü olmayacak kartanem
kendini bulup getir
kendini bulup getir
1986

Büyüdüm Sen Gidince

tütün sarmak iş değil biliyorsun
yaşanacak zaman değil bu şehirde
atbaşından dumanını dağların
dön serçe

bu mevsim
karanlıkta büyüdü çiçekler
ölüm kadar büyüdü sen gidince
az sonra
bekçileri
geceyi süpürecekler
ağladığımı görecekler benim de
bir yangın gibi genişleyerek bu şehirde

duvarlar inadına suskun
bense sıkılğan
şairliğim de tutmaz yağmur yağmadan
ki, deniz saçlarını toplasın
kırılıp dağıldıkça
ve güneş
olur da kıyamet kopabilir diye
sen bana gelince

acılar gösterip dört başı mamur
dudaklarımıza tozlu yıldızlar mı düşüreceksin
ve dizleri yaralanmış bir çocuğun
nasıl balonları olabilir
gülebilir nasıl
düşünmelisin

bu gece
bir türkü tutuştur bana
maviliğince kanatlarının
tütün sarmak iş değilmiş görüyorsun ya
at başından dumanını dağların
dön serçe
dön...
1992

Böyle Başlar Yolculuk

karanlığın kalbinden şimşek gibi çıktım
deli rüzgarları peşime taktım
başımı yaktım

evliyalarla oturup söyleştim gecesinden
bir gözyaşı çölünün
her gün binlercesi gövermedeyken
bildim
nedir bu talan
neyedir bu ilhak
keramet bahçesinde

eşkiyalar geliyor vagon vagon
nereden gelir anlayamam
ve böyle başlar yoksulluk
dolar ve mark üzerinden
bildim
beyaz felaketler getirecek bu bolluk

yürek sürgü istemez
seni
iradesi'yle donatıp yücelten
gözetmektedir de
savun
ki, büyüsün mücadelen
dünya'n, ahiret'in
şevkin, çilen
işte
bunun için seviyorum seni ben
11 mart 1992

Gönüle İhtar

bu aşk geçilir dağ değil
sana layık otağ değil
ne demirden bileğim var
ne de çekik kanlı boynum
eğil gönlüm artık eğil

gül de açtın, çöl de açtın
sevdami kum gibi içtin
bu çağ şimdi o çağ değil
bir fırsattın işte kaçtın
eğil gönlüm artık eğil

fabrikada varil varil
savurdum mavi duman
çekiç duman, çivi duman
yanan benim چراغ değil
eğil gönlüm artık eğil

sana secdeler getirdim
ortasında ulu şehrin
tövbeye dur, tefekkür et
eğil gönlüm artık eğil
13 mart 1992

Galiba Bahar Geliyor

ve yalnızlık
sıcak bir çorbayı kendine eş seçti
üşenmem geçti
yeniden dağların kuytusundayım şimdi
bir çoban gibi
uykuya uzak köylere kaçıyorum
kavalımla
korkular
ve bulutlar
yavaş yavaş çekiliyor inlerine
gökyüzü avuçlarıma dökülüyor şırıl şırıl
ağaç ağaç soluyor
yüreğim doğayı
yüreğim bir tuvalde
galiba bahar geliyor

ben bir memleketim!..
bende yurtlar kurmak için
bir hicret başlıyor ay katında
su çatında
işte salkım salkım kuşlar
işte, örgülü saçlarıyla kızlar geliyor
belki benim olmuyor dünya
ama
bahar geliyor

bana kalmadı
bahar üstüne
söz,
bu nükleer başlıklı ağızla
hayır
yakışık almaz
-ellerim, iki gözüm
-işte benim nükleer gücüm
yine bir sabah
yine bir ezan vakti
dua sokaklarından dostlar geliyor
üşümem geçti
galiba bahar geliyor
8 mart 1992

Azerbaycan Gülleri

gece dokuz bülteninde
diz boyu değil
ama,
kan
toprağa gizleniyor çocuklar,
korkularından
ve gelinlik kızlar, namuslarına
bir gergefin
kazarak elleriyle kara bahtını
bir sancıdır bu
azerbaycan türkülerinde

gece dokuz bülteninde
silahların
ağlamak huyu değil
ama,
kan
işte, ağlıyor kardeşlerimden
bir göz bulup kendine firavun leşlerinden
kardeşlerim ölüyor
zaman yavaş yavaş ölüyor
anacığım
ölenler niçin
dünya niçin gülüyor
gece dokuz bülteninde
bir yalnızlıktır bu azerbaycan güllerinde
4 mart 1992

Gönlüm Sana Sürgün

kavak yellerinin tapulandığı yerde
bakışlarım istimlak altındadır
sabun köpüğü anlatımındadır
mahvoluş sahnelerim
nasıl uygar bir karamsarlıkla
bir başımayım gördün
bakışlarım istimlak altındadır
gönlüm sana sürgün

kim daha dertliyse
benden tutunsun gökyüzü çiçeklerine
ve haramdan arındırmış olarak gözlerini
aklımın ucundan geçerken fabrika artıkları
sert kayalar halinde saçlarıma yürüdün
ve haramdan arındırılmış olarak gözlerini
gönlüm sana sürgün

iki dağın arasına sıkıştırılmış esmerliğim
kaçıncı baskısını yaparsa yapsın
canım sağ
sorumsuzca bir şekil alıyorum
kahkaha tezgahlarında
tütün tarlalarını tutuşturan karanlık bir hüküm
kaçıncı baskısını yaparsa yapsın, canım sağ
gönlüm sana sürgün
1987

Yollar İçime Dökülür

bana selam gelir senden
çaresiz boynum bükülür
akşamın bir çeşmesinden
yollar içime dökülür

bitirdim baharı, yazı
bağrıma bastım ayazı
dağlarda meleyen kuzu
güller içime dökülür

burada seni yaşarım ben
katar katar gelip giden
dua eden, selam eden
diller içime dökülür

duvağı takındıkça
aşk okunur okundukça
dert mızrabım dokundukça
teller içime dökülür

içime dökülür kuşlar
kar suları ve ağaçlar
zamanda kişneyen atlar
yıllar içime dökülür
1992

Çeşmeler Gül Dökmez

kuşlara kanat yok, buluta yağmur
camların ardında öylece durur
artık bu sevdayı bir sözde bitir
çeşmeler gül dökmez peşimiz sıra

ne kader değişir ne de ikimiz
artık bir araya gelmez yakamız
olsun kan denginde bir de şarkımız
kimseler mum yakmaz peşimiz sıra
1990

Köy

neyzen yandı, ney yandı
ben ağlarken ay yandı
kenti ışıtsın diye
uzakta bir köy yandı
1992

Saadet

yok, olma yok
peynir ve ekmek
benimkisi nankörlük
yoksa karnım tok

ya şimdi
içimin afrika'sında ezilen çocuk
sorarım
ne düşünebilir en çok
peynir ve ekmek
ah bunlar onun olacak
dünya onun
oyun
oyuncak
zamanla hepsi olacak

yok, olma yok
peynir ve ekmek
girdi mi eve ekmek
sofrada bereket
sonsuz saadet demek
mart 1992

İnsan ölünde Bir Mecnûn!...

a-

aşka ne bir çiledir, ne de bir sızı
Cemal'a yönelten, götürür bizi
ve huşû içinde alem-i aşka
bir-şahdamarıdır-, bir gönül gözü

nasıl yanıltıyor çeşmeler sizi
ki bilmezsiniz ne içtiğinizi
ikiye bölünüp; kıvı denizi
bilmezsiniz nasıl geçtiğinizi

gece de su'dur, gündüz de, zaman da
ağaç da su'dur, toprak da, duman da
dokundukça ateş alıp yanan da
su'dur Leyla, bir sahralık ömründe

o güzel çocuğun topuk vurduğu
ümmeti sulayan bu suyun gözü
Hasan'ın gözüdür, Hüseyin'in gözü
ne beyazlar görmüş Peygamber kıvı
çölün o en Betûl, Zehra yıldızı
ki, bir renk düşünmez, bu aşktan başka

b-

ey kara kıvı!... sevdamin kara yüzü
ne gönlüm müstağni, ne de gözlerim
artık senden özge bir sen özlerim
1992

Geldim

sana geldim, bana geldim
aşk dediler cana geldim
sular bile söndürmedi
içim yana yana geldim
1991

Çocuklar İçin

maverai bir uyku uyumaktasın yavrum
küçük bir öykü gibi büyümektesin yavrum
işin ne, maksadın ne bu insan ormanında
su musun, körük müsün söyle sen nesin yavrum

Kadın İçin

aşk Burak'tır sana, yol Zülfikar'dır
ak gelinlik, duvak, tel Zülfikar'dır
Rabb'in rızasını gözettikçe sen
kız Zülfikar'dır, oğul Zülfikar'dır

Er İçin

ve bugün günlerden tagût günüdür
bayramlar, kandiller calut günüdür
takvimler yazmadı, sen yazmadın ki
bize ne zaman Bedr, Uhûd günüdür

Sistem İçin

sefer olur.. (Hz.)Ali'den güç alır da dönerim
cennet burçlarından bir burç alır da dönerim
yut o zaman ey ejder, yutabilirsen beni
yedi başın bir onsa, öç alır da dönerim
1992

Akşam İner Yağmura Tutunarak

Sana Bir Gelmek Borçluyum

sana bir gelmek borçluyum hasan
ama, mahcupluğum güllerinkinden eskidir
gözlerimin karası uzaklığın resmidir
hasan, mahzûn süzülmekte akşam
bir kızın kalbi kadar ince uykusundan
duruyor hâlâ başımda bahardan bir taç
toprak bana, ben toprağa muhtaç
sana bir gelmek borçluyum, hasan

memleket; derin bir sızıdır hiçbir yere sığdıramadığım
gurbet; komşu evin haşin kızı, sarışın mı sarışın
bir, seni yaşamamanın yok ülkesi hasan
inan, dağların sık sık ölüm saçması bundan
nasıl dualarım kadar koruyabilir beni, hangi şehir
hangi ayrılık acısının gözleridir bu nehir
hangi serseri bulutların gülüşü olsam
sana bir gelmek borçluyum, hasan

ne yana baksam, sürüp giden bir oyunum biraz
gökte bulut, yerde kan ve dalda üç pembe kiraz
bir sıcak soluk gibi, hasan
bir gün bende göçerim kütüklüğün aynasından
gömüldüğüm eski pazarların anısına
iki güzel intikam bırakıp ucuz ölüm avrupa'sına
sana bir gelmek borçluyum, hasan

Bir İdamın Senfisi

gözlerine denizler konduracak bir vuslat olmak,
nerde.. bu gece
ya da ceylan niyetine düştüğün bir tuzak
toprağın öpülme saati, beyaz atlar geçiyor kanımdan
ölüm, bana gözlerin kadar yakın
gözlerinse, aklımı uçurduğum yıldızlar kadar uzak

bu gece, azgın sokaklara teslimim
ölü korsanlar koşup yetişiyor ırmaklar bağışladığım
denizlerden
cebimde alın terimden kraliçe göçlü bir binlik
van gogh meydanına hakim, medresetülzehra gibi dimdik
nefret ediyorum ayaklarıma yapışan eroınman izlerden
bu şehirden iğreniyorum

ne adım söyledi tam
ne bilindi yerim, keşifleri tamamlanmış bu ıssızlıkta
öyle özlemekteyim ki şimdi, köz ateşinde
demlenen acı çay gibi
ağzımda eriyen fırtınayı okuyamıyorum artık
fakat, kalbim oynuyor yerinden bir deli tay gibi
geldiğini hissediyorum
ey hicreti yenilenen, al götür beni de
bu gece
bu ıssızlıkta ölmek istemiyorum

yalnızlığın ucundan bir sigara tütüyor
bu savurduğum, memleketimin dağ başı işlenen
günahlarındandır
ortasında su geçiyor günahlarımın
bu gece, çocukluğumu uyandırıyorum kâbus gibi
çatlar kayada derin bir boşluk
/gülümseyen yüzüm/
bana yoksulluğu öğretir ve iyice öğütlüyor seni

ve artık
ağla
yaklaşıyor öpülme saati toprağın
sokağında ben sürüyorum bu mekanik hükümü
ağla, gitsin bu gürültü
kuşlar yağsın ağla da

Seni Unutamadım Kartanem

ben seni unutamadım kartanem, biliyorsun
birlikte yaylaya çıktığımız temmuz sabahları gibi alnım açık
üzerine el bastığım kitapsa sol cebimde duruyor
unutamadım seni işte bak
şu felaket çiçeklerini dünyaya hasretim dolduruyor

ateşler içimdedir kartanem
beni böyle tehlikeli kılan sensin
bütün pusuların ihbarı elimdedir
ama, ay bulunmaz penceremde bir lahza olsun
güneşi her zaman çocuklar görür
belli ki, biri sarışın kız çocuğu
sevincin senfonik rengini çizer, muttasıl
beni öldürür!

ben gökdelenlerin de türküsünü söylerim
kavalımdan sızan bulut, alır buralara getirir seni
sen ki, nergis ülkesinde derviş sözü dinlemişsin
kuş pınarından bolca güvercin içip serinlemişsin
sen ki, cin mağarası ya da, orman kuytusunu
git, git ne olursun kartanem
seni mahveder bu beton kokusu

beni seni düşürürüm bu تنها aydınlıkta
başına bağladığın kızıl dumanı düşünürüm, elverir
gökyüzü, namusum gibi temiz ya
sen nûr içindesin ya kartanem
burası binbir kapılı bir saraydır
istanbul'a çıkar birisi
birisi de sana...

Bir Öpüşlük Ömrü Olan

bugün ölmek istemiyorum anne
gözlerimi kamaştırıyor kederim
yorulmuşum, usanmışım, kendimi aldatmışım ben
yalan söylüyorlar yemin ederim

şehir ayakta, dünya ayakta, sen-ben ayaktayız
duvara mihlanıyor ciğerimin iki parçası
her şey, ama her şey bir bardak su gibi bahane
bugün ölmek istemiyorum anne

hayır, korktuğumdan değil, Allah kahretsin
meydanlara taşıyamadan kurtuluşumu
gidiverirsem diye pisi pisine
bilirsin ki
benim hayallerimin de hükmü geçmez
unufak olmadan kalbim
zelil yaşadığımın filminde

kim bilir
beklide son batışı olmayabilir bu, güneşin
uzun yağmurlardan sonra bir gün
yine kutsanacaktır bu bereketli ekin tarlaları
yeşil anası bağlar
ve yiğit dağların gölgesindeki müslüman memleketleri
kim bilir
bir gün
bugün ölmek istemiyorum anne
borcum olanı ödemeliyim, bırak
zâten, bir öpüşlük ömrü olan bir çocuğum ben

Yağmur Sarhoşu

ucu yandı uykunun, artık yürümez gece
yoldan geçenlere bu selam çok geç
sevdiğim yağmura vermiş kendini tepeden tırnağa
bir gönül yazısıyım ki şimdi
çocuklar da siler beni akılsız, ömrümden
ölsem, uçmaz beni hüznüm bile
ucu yandı uykunun, artık yürümez gece

güller eser... duyarım o yağmurun kokusunu
başımda o eski, çapraz akşamların alarm kuşları
bir belâdan kaçır gibi giderim bu şehirden
çözülür gözlerim kanunsuz işler gibi
sevgim uşur, gökte yıldızlar bölüşür bunu
güller eser... duyarım o yağmurun kokusunu

O da biliyor ki, cümle yağmur sarhoşları müntehâ
kovulup karanlığın cennetinden, çıkar insan içine bir gün
tramvay ölüsü çiğneyen, geceüstü, hafifmeşrep kentlerde
ah, ağız yakan ismim benim
cüce kalır gülüşlerim ya da gölgem sokakta
o da bilir ki, cümle yağmur sarhoşları benim kanımda

Bin Aya Bedel

bir tatlı söz gibi uyandı bulut
sofraya inmekte altın kalpli ay
ekmeği ezandır, ezanı Davud
namaz, ki şahlanan kanatlı bir tay
sofraya inmekte altın kalpli ay

gerilmiş ip gibi duran ufukta
ey gözüm, bu gece ağlamak yasak
-bin yıldızın birden aktığı hızla
gökgüller büyür mü biz ağlamasak-
ey gözüm, bu gece ağlamak yasak

gülümse, güneşin buzu çözülsün
soylu bir çınar ol, biraz gülümse
çan vakti cinleri başıma düğün
ben sana koşarım, bu bir ölümse
soylu bir çınar ol, biraz gülümse

uçsuz bir yangının ucudur bu kent
burası rahmeti bol yağın dünya
vatanın sudaki aksiymiş gurbet
bayramım, kandilim kalkın ayağa
burası rahmeti bol yağın dünya

Christmas Gecesi Yangını

Juliana sokağında gölümüydü çanlar
çam ağaçları gece korosunda aydın
çan, çan

ey mesih
nerede kaldın

bugün christmas diye günlerden
çam ağaçları gece korusunda aydın
ve paylaşılarak çoğalıyor christmas
juliana sokağında bir çılgınlık çalıyor
lânetli ateş satıcıları miladın

delik bir uyku
çan, çan...
çan değil çınlayan
konser kulesi
beethoven'ın fuer elis'i
mesela, çam ağaçları
ya da ne bileyim
insanların çoğunu statlara çeken bu put adamlar
nerede tanıyacaktılar, kimdir elis
nerede doğmuş
nerede yaşamış ve ölmüştür
ey mesih, biz de bu şehirdeniz

kilisenin sıraları
ceviz soyludur
isa, sahiden tunç mudur
bir bakıma beyaz
evet, uzun boylu
hem sarışın
acaba, neden kalabalığa alışmamıştır

çan, çan
çıldırıldı çan kulesi
ve beethoven'in fuer elis'i
serçeler korkudan pır pır uçtular
çam ağaçlarının geldiği ormanlara kaçtılar
halk, ölümlerini çiğniyordu

sonra bir yangın
ah rezil oldu christmas
çan kulesi yanıyordu
fuer elis çalmıyordu
mesih'i bekleyen kuleyi düşünen yoktu

şu.. bu, hepsi yalan
ceviz soylu sıralara yazık oldu doğrusu

Mecnûn'un Rüyaları –I-

a

ya gündür doğan tepelerden, ya hüznün
bulutlardan kopan bir kuş mudur yüzün
ki gözlerim yağar seni, yüreğinde ben

inzivaya durmuştur dağlar belki de
ne bileyim kudurmuştur dağlar belki de
kurtlar, kuşlar yer seni, yüreğinde ben

deliliğim yetmez, yine sevdam eksik kalır
alırsa, aklımı çöl kızı leyla alır
yalnızlık öper seni, yüreğinde ben

b

neden daha çok ceylana benzer
leyla'nın gözleri kana benzer
akarken gizli bir uğultuyla
gizli bir boşluğun içinde o
benzese de bana benzer
çün o'dur can veren çöl'e
ve yakıp kavuran
güneşe temas edişinden bellidir o
gece, bu yüzden karanlıktır
bu yüzden ölü

daha çok ölüme yakındın leyla
ve ölüm de o'na
ben her ikisine de yakınım
hangisini isterse canım
ona bağışlarım ölümümü
zaten, bir kuşçağz ölümün
/beni leyla'nın gülümsediği yede gömün/

c

... ve eti helal kılınan hayvanlar koptular ağıllarından
leyla'ya kurban oldular
yıldızlar inip gerdan oldular
o, hayran bunlara, ta çocukluğundan

huzurun en son kavmiydi yaşayan
ve yıldızlar
birer cellat gibi kara elbiseler giydiler
şeytana uydular
bize uydular

hayır, hiçbir ilgimiz yok şeytanla
cin de değiliz biz
ama şiddeti de şeytanlar ister daha fazla
şiddet; büyük propagandaların meyvesi
ve ayak sesi kıyametin
işte, bizi birbirimize bağlayan kan
bir karanlık gurbet oldu sonunda
şehirler imar ettik bu kanla
hayır, hiçbir ilgimiz yok şeytanla
cin de değiliz biz
anla

Mecnûn'un Rüyaları –II-

boşlukta bir gök vardı
yüzünde ben gibi kara bir yıldız
yıldızları taşıyordu uzaklara o yıldız
baktım ki bir sayfasıyım ben kıyametin
yüzümde ben gibi kara bir yıldız

boşlukta bir dağ vardı
yüreğinde ölüm
üşüdük, ölümü düşünerek ısındık
ve tek beden olduk işte
yüreğim sesi-soluğu çölün

boşlukta ovalar vardı
ve uzak zamanlardan gelen bir uğultu
evler, yükseldikçe korkak
aşk'sa yalnız kendisine maşuk
güzeller ki, sönmüş birer ay parçasıydı
ve uzak zamanlardan geldi bu uğultu

boşlukta ağaçlar vardı
gövdelerinde uzun bir sonbahar efsanesi
ki, hüznün en yakıcı nağmesi
konmuştu soylu bir kuş gibi yeşil, yapraklara
ve bakır yüzlü yolcular
gövdelerinde uzun bir sonbahar efsanesi

Mecnûn'un Rüyaları –III-

gece
maslûb nedir
rengini verdiğinden beri aşka
bana delilik
bana zehir
bana kum

hangi bataklığın koynunda çıkıp geldin
seni işte
fırtınaya gömüyorum
ey uykum

İnfaz

yüreğimi göz göre astım, ibreti âlem için
henüz kanı bile kurumamış yiğit balam için
ne bir gün yas tutabildim, ne açabildim ağzımı
göz göre astım içimi, ibret-i âlem için

Talih

yağmur düştü, dolu düştü, kar düştü
Ali'm, talihine bombalar düştü
sorma yağidim hiç, ahvali görme
hem goradze düştü, hem mostar düştü

Ölümden Önce

ne rüzgarlarım var
ne de, koşup koşup yıldızlara karışan atlarım
fakat, estikçe gülüşleriniz
yanacak ... ciğerim yanacak yavrularım

Beş Harf

aldırma ... üryanın kadın bilinsin
her nimetten âlâ, tadın bilinsin
göz, ancak serapta görür maşuk'u
bu beş harfte senin adın, bilinsin

Utaniyorum

hanidir sigarayı boğuyorum hırkımdan
hanidir aynada bakan bir yabancıyım
bozuk lehçesiyle ses veriyor karşımdan
yokluğum geçiyor yüzümün içinden, sahipsiz, bungun
utaniyorum ruhumun dokunuşundan

Ankara Uzak

ne vakit dinlesem akan suların munis bu özlemi
ankaradasın
ve orhan abi'den bir filoloji okuyorsun
memleket batıyor umurunda değil
ulus'ta mis gibi kokoreç kokuyorsun

ne vakit ağlasam, elde yok drina
üç-beş militanın ağzındadır şiiriyarısı gece
sevdiğimiz azaldıkça sokaklar çoğalıyor
gözlerini arıyorum uçsuz çam ormanı mehabetli
serde gençlik var ne de olsa
bir de sevda

ne vakit umut etsem, bu kalabalıklara bir çıkar yol
ankaradasın
başıboş bir ıslık düşüyor dudağına
ya da yasalaştıran fukaralığı
bir sükutun indifai
ve sen düşünmedin hiç
kurşun yememiş bir çocuğun açlığını

ankaradasın
bir ihtilal kedisi geçiyor önünden, hafif öksürüklü
ve alıp yürüyor sıhhiyede bir unutmak korteji
biliyorum, ne yapsan
ne kadar kötü koksan da
bu gönül iflah olmayacak

yaram derin
ankara uzak

Köprü*

iyi adam diyorlar benim için
uzak köyler biriktiriyorum çünkü
ninniler biriktiriyorum dağ çiçeklerine
muhayyer'den şöyle bir ıtri efendi

ben ağlayan nar
içim dolu memleket
unuttum zevkini gül koklamanın
şimdi salkım salkım şehirler devşiriyorum
engebesiz ve okunaklı

bir savaşçıyım ben
kimilerine göre/ mahmur bir rambo çaprazı
hangi cebime el atsam
savaşızım
meteliksizim
ya bir yazgı bu
ya da bir televizyon dilberi kadar haklı/namuslu
hasretin türküleri kaygan
yüreğim fazla uslu

denemiştim kumaşını soylu çınarların
endaminı tan yellerinin
bu ayınler
biliyorum, tanıyor benden daha çok beni
bu deprem ıtlatan tırnaklar sahipsiz
değil
/ben annemin çocuğuyum/

aşk ve bereket
iki yerli kabilesi toprağımın
el kadar bir ali'den şahadet çıkardığı gibi
ulu sultanlar da çıkarmalıdır

**Not: şiir hayatımın ilk ve tek "ithaf şiiridir...*

*İstanbul Üniversitesinde yüksek öğrenimini sürdürdüğü sı-rada;
Bosna'dan yükselen çığlığa, Kur'an'ın emri gereği koşarak ve
hiç tereddütsüz giden; muhtemelen 1994 mart ayı ortalarında,
Travnik'de şehid düşen Allah'ın yiğit eri, if-tiharımız, kardeşimiz,
emmioğlumuz can Ali'mize adanmış-tır... Ruh'un şad, şahadetin
mübarek olsun Ali!...*

Maria

-giriş

geceleri, yıldızlarımıza kılıç sallayan şövalyeye lanet olsun
biz düşmanlığı nerden bilebilirdik maria

şehirler yatıyor dağların gölgesinde şimdi
okumuş da masal amcanın kalbinden geçenleri
gümüş bir uykunun hayaliyle, orada
çiçeklerin tadı yok
elleri yorgun öpülmekten
şehirler yatıyor dağların gölgesinde
ve o şehirlerde doğmadın sen

duymak memleketi, dokunmadan bir tank'a
ya da, sofraya gelişini tarif ederken bir ekmeğin
tuhaf bir derinlik
liberal kelimeler kullanmadan
ne kadar güçse
öyledir duymak, oraları

sana acı çay lekesinden bahsediyorum maria
bizim sevdalarımız bu yüzden kara, kapkaradır
geceleyn ıssız bir kelebek takılır plaktaki şarkıya
bir gül takılır
bir ay ağrısı takılır

-ve türkler istanbul'a girdiler-

-gerilim

seni bu şehirde yaşatmazlar maria

bunlar rönesansı yürüyen masalardı
bunlar acılar gösteren kutulardı bir vakitler
bunlar baba oğul ruh bir pazardı
jurassic park bir sinema önü belgrad'da
yahut hızlandırılmış hitler

seni bu şehirde yaşatmazlar maria

caddeler eski bir cuma misali kalabalık
beynelmilel felaketler yontuluyor alinteriyle
erotiği incil'den menkul kartpostal kızı
temizlenince tertemiz ödeniyor mabede
ansızın bir ayın bastırıyor, uzaktan yıllanmış üzüm uğultusu
diabetüs, kraliçe beatrix, dokuzuncu senfoni
ve herşey...

seni bu şehirde yaşatmazlar maria

tramvaylar döner elan birbirinin peşi sıra
günah döner kendi ayaklarıyla inine
serpilip salgın bir asya olur sarı sarı çocuklar
şehre bir titreme gelir
ölü tüyünden bineva bitmiş bir kral necaşi gelir
dilin altındaki yemyeşil haberlerle

seni bu şehirde yaşatmazlar maria

-evrensel

ve suskun
ve iliğine kadar harp kokan bir bildiri gibi dağıtıldı
şehrin genç türküleri
dört bucağına dünyanın

keşfolundu mavi duman
mermer salonları italik halkseverliğin
autoreverse yaşama alıştırtma programları
ve merhamet
zehir olsun diye çatlayan tomurcuğa, çatlaması
kardeşçe yükselen omuzda mavzer olsun diye
keşfolundu yeniden

uyan maria
güneşin sesini dinle
bir filin böğürmesi gibi
bir gergedan sırtı gibi
bu yaşamak diliminde

-dağ

kayıp giden nefese ant olsun
uyanmak denizinden de geçecek bu kervanlar, bir gün
iyice belenmiş- beniisrail- kişiliklerden ırak

tozlanır bu bomba resimleri, iniltileri çiçeklerin
kimsesiz bakışını, bir çobanın yüreğine saplar pencere
ve çoban, durur zikre gözlerini yumarak

bir albatros havalanır alnımın ateşinden
tur'u da görmüş, hıra'yı da, istanbul'u da
akşam iner ağır ağır yağmura tutunarak
tufandan kalma bir fırtınanın ağzındayım
önüm gurbet, ardım gurbet
bana düştü yiğitliği sürmek bu dünyada, kendimden utana-rak

-ses

seni amansız beyazlıklara bırakmayacağım maria
o mavi barut taneleriyle kent'i sallamaktan vazgeç artık
yarın, bu meydanlara bir yiğit girecektir: El-Karia!
ve senin için değil okumak kötülüğü
bu kenti affet maria

aşk gelsin, bulunmaz kumaşsa hint illerinden
bekle maria .. ve yağmurlu bir çocuk olmak da kuvvettir ba-
zen
zümrüt kuşlar dökülsün ellerinden, bas bu yaraya
yalnızlığın ardı kaf dağıdır
bu akşam, eriyip bir su sesi ol

sana yaşlı bir eskicinin heybesinden gülümsüyorum maria
boynunu kalbine geçir de yürü, ki ölümü duyasin
belki ömrü vefa etmez şehrin ışıklarının buraya
bozular aynadaki ahenk
belki bulutlar gelir dalgalarla

kalp geniştir, ölüm geniş... sevgi de öyle
her gün dolup boşalan sırça bir okyanus yatağıdır bu şehir
harami tepesinde cellatlar kol geziyor maria
dağ, taş öpüyor gözünden
merhaba
merhaba

-rucu

şu an ağladığını bilmiyor değilim
sandığın kadar uzak değilim/
kalkıp dağlara kaçırdığın şeytan görmüş uykuya
ben bu korkuyu canımı yakan bir
mayıs istanbul'unda yaşamıştım bir zaman
nasıl döner atılmış pamuğa bir dağ, gördüm

depremleri kuşandığın için/
ölüyor bu şarkılar dudağında sensin
üç hınzır paraya satıyor kendini bu pazar yeri
kifayetine iman ettiğin kelimeler nâçar
kahır bugün bir sessizliğe “çat!” diye düşünüyor halk'ın gibi
ağladığın için gidiyor dağlar

ağladığın için, ölümüne bir ekin tarlası gibi girdi saatler
sürdü şafağını leylekler şehrin kanayan yerlerine
ve diplomatik ihanetlerde ziyan olan bahara
ve dellenmiş fes kırmızısına
ve acılardan bir vahdettin sabahına

sen sabırdan daha güzel bir şey öğrenmedin maria
yanıldığını biliyor ve ağlıyorsun çünkü

-meryem

senin adın yumuşacık, kanın safi çöldür
ya bir ayşe'sin mısır'dan, ya anadolu'dan bir senem

senin ülkende çan çalınır, ezan okunur benimkinde
bir ayrılıktır ki munisleşir meryem'le, benim ülkem
senin saçlarını tunç kuşkular ağarttı
artık sen ne mariyasın, ne de meryem

Kırık Ütopyalar Sokağı

I

hiçbir yüzümden hesap sormayacağım bu defa
çevirdiğim hiçbir yüzüm değil aynalara
ya eskimiş bir gül yarasıdır
ya da ekmek parası

gün kötü
gün berbat
gün pek yakında
uyandır kapıları
ve ışıklar bunu görmesin

gölgemin engebesinde
güller kokluyor beni
yüzlerim melodik yağmurlu
henüz görmedim vahşetin estetiğini

gece ayetlerini bir bir sıralıyor
ütopyalarımı biriktirdiğim bir sokak çıkmazında
ölüm evreni taşıyan kara tren
düşlerim gerçeklerle kavgalı
yari ve melekleri ayırıyorum

şekere bürünüp/
annemin örtüsüne
babamın silahına
el sürmeden silaha
çağırıyorum çocukluğumu

II

burnumuz bile kanamadı
ölümlerden de dönmedik
koşarak geçiyorduk kırık ütopya lar sokağında n
fitili çekilmiş ceset tarlalarından

bulutlar bomba mı yüklüdü neydi
hava köpürüyor
karanlık gülüşleri su alıyordu kentin
güvendiğim son intihar sahnesi
gözü önünde halkımın

yerleşmiştik yerimize
yerleştikçe yerliydik
ibrahim'in sevgili oğulları kadar hünerliydik
yerimizi yurdumuzu belle mekte
ve dönmekte yeni baştan, felaketimize kavim kavim
/bundandır
el sallayıp geçti gençliğimiz dalgalarla
uğramadan kevsere

şeyh sait doluydu her yan
lakin her taraf fabrika
evler viran
bütün kapılar gümrük kapısı
ve karşı karşıya
eindhoven-şemdinli sınırında
el koydular pasaportlara

III

burası kible
işte seccade
bu da vatandır
alnım değmişse

ruhum kaç bininci sortisinde
uykunun toprağına çakılır mı şimdi
imanımı kuşatan gzlemevlerine

IV

glmn kan olup aktığı yerde, uyku biter
uyku; eşkarımda gezen uykusuz kız
ya kristal kaplıdır baştan ayağa
ya belkıs'tan intisaplı

Ağıraksak

akşam gelir
rengi kaçmış-
maraş kıraathanelerinin önünden süzülerek
ağıraksak bir kelebek gibi

nereye gideceğimi
ne okuyacağımı bilmeden
giderim ben
ezanüstü
ağıraksak

bas bas bağırır kuşlar
objektife yakalanmış eski bir poyrazda
çınar dallarında kalan o çılgın günlerden
sanırım ki ömürlerince türkçe konuşmuşlar
dallar kıpır kıpır
kokuların en güzelinden bir niyet tutmuştur dağ
küp gibi bir şirin ıtır
dayanır dünya fani kapıya
dayanılır gibi değildir

kar mı yağar
yeni bir şeymiş gibi
sarılıırım ona, sımsıkı
kar tümseğinde
bitkin bir can havli
yaklaşır yanıma
ilk yürek sızımın kılığında
çeyrek asırlık marlboro dostu
ezanüstü
ağıraksak

ve gelir
gri bir veli iç çekişi gibi
suyun
kırılmış en ince yerinden
hoyrat akşam
inci inci
ağıraksak

İşçi'nin Güncesi

perşembe
juliana sokağının ünlü paydos saati
şubat, 96
şimdiki zaman

yağmur peşimde
en kıymetli madenimi unutmuşum fabrikada
o peşimde paslanmamak için, düşünüyorum
ne yapmalı
nasıl varmalıyım evime
hızla
daha az zarar görerek bisikletimden

bisikletim benzin yemez
aç olan benim
kireç gibiyim
yağmur peşimde
shell'in etimle oynamasına sahibi bir şey demez
doğulu genç kızlar beni fark etmez
best'in ileri gelenleri
drogist/parfümeri
lekeliyorlar beni
üzerime boşaltarak içindekilerini
dönsem geri
fabrika şuracıkta
foyam çıkacak ortaya

eyvah
lambalar uyandı
benden şüphelendiler mi acaba
yağmur hiddetlendi
üstüme kapanmayı deniyor
rüzgara sesleniyor
help!
kaçırmayalım bunu
baş aşağı edip
dökelim çamurunu
anlayalım ne olduğunu

/savuracak kıymetli bir şey bulamayınca rüzgar
evleri kaldırdı yerden
sarı kaplan gibi saldırdı
yağmura yapışıp kalan flaman delikanlılarına
bilmem kaç kişiyi öldürdü/

yüzümü karanlığa veriyorum
yüzümün boşluğuna şiir sürüyorum
/şiir, iyi bir hiledir çünkü/
ay'ın gittiği yöne doğru gidiyorum

willem de zwijger yolu kapalı tamirat var
bir rotonde mi yapılacakmış ne
çeviremiyorum türkçesine
döner yol denebilir belki de
her neyse
yağmur peşimde
madenimin yeri fena acıyor
ansızın gıcır gıcır küfürler sıcıyor
alçak uçan bir flaman şarkısından
en çok da opel omega'lardan
patronum geçiyor
başkalarının patronları onun arkasından
sağa dönüyorlar/dönüyorum lambalardan
stadyum levhasından sağa
yağmur dönüşüyor sağanağa
aldığım pası willi'ye gönderiyorum
willi kaçıyor
rüzgar ağzını açıyor
yiyor willi'nin bu şık gölünü

stadyumdan çıktım
yakında bir cinayet var
polisler, kordonlar
bağırıyor alarmlar
gene bir hırsız karışlanıyor
/hırsızın dikkatini çektim/
sesini sivriltiyor polis
hallo!...hallo!...
apaçık bir his
bozuk aksanımla ceplerimi okusam
evime baksam ceplerimden
çıkartıp ellerime baksam
ellerim pis
acaba ne söyleyecek polis
ellerimden korkuyorum
ellerimi polise bırakıyorum
hallo, hallo alis
hay Allah
meğersem bayan polis
telsize seslenirmiş

birden bir sis
yağmur denecek
madenimin yeri delinecek
tanınır olmaktan çıkacağım
biliyorum
bu ülkede
bu şehir adı gibi, adım biliniyor
haritam her dükkanda bulunuyor
sağ gözümden girilirse mesela
anadolu'ya geliniyor
sol gözümden girilirse
edirne, kapukule
ver elini avrupa!

sis ve karanlık
sapık
ipten kopuk
bütün kel zibidiler
bu saatte
bu caddede
kirli işlerin takibindeler
edison diyorlar bu caddeye
bir gün varmış ki o raddeye
cadde, sakinlerini püskürtmüş
yanılmak için polisi
üzerine esmer türk kızlarını örtmüş
artık bu caddeye türkleri yerleştiriyorlar
kel zibidilerle hırlaştırıyorlar

sisin içinden babam ağlıyor
annem hasta
madenimi soruyorlar ilk fırsatta
/oğlum madenin?../
evet baba, madenim!
madenim anne
işçiliğim yani
piramit işçiliğinden daha tehlikesiz
olimposlu
afrodit işçiliğinden daha namuslu
hürriyet âbidesininkinden daha dürüst
işçiliğim, duygu işçiliğim
söz, gönül
aşk işçiliğim

madenimi unutmuşum fabrikada
dolabımın zulasında
formamın kol düğmelerinin arasında
işçiliğim yani ne yapmalı
nasıl varmalıyım evime
deri ceketim
sinir küpü gümüş çakmağım
kol saatim
çelik burunlu ayakkabılarım
söyleyin sizler de bir şey
çay ve düşkünü olduğum barclay
-hariç
nasıl bilirdiniz beni
karım da tanımazsa
nasıl tarif etmeliyim kendimi çocuklarıma
gıcırtilar çıkarmaya başladı bile türkçem
flamanca söyle ey kalbim
ne söyleyeceksen

Dillere Destan Orgela

-uçurumlar

uyanıklığımı kör bir hançer gibi avucumda tutuyorum
dağların ardında kaldım ey gözleri karanfiller çakan yar
alacak ne bir hıncım var kimseden
ne de doğan güne itirazım var
gönlümden daha derin umman mı var

bir sevda içinde helak olmanın vakti geçti
bir sevda ki, gökyüzünün maviliğiyle sarhoş
şehirlerin ışıklı istilasından beri
topraktan renk
çiçekten lezzet almış
bir sevda ki

ben dağları terk edeli
sokağıma düşen yağmurları saklıyorum, bir umut
koşup haylazlığımı
fırtınalara musallat ediyorum
işleyen işçi talihime
faydasız saat tik tak'larına rağmen
gururla insanlığımı
ve senin
rotatifler arasında gelip bükülmemiş adını saykılıyorum

ne türlü çağırısam
sen tırnaklarına gizlenen sıkılğan çocuk
yine her dilde masum
her yerde alabildiğine öpüş tarlasısın

cihanın en ücra sızısına varana
tanışmak boynumun borcu olsun
unutmadım yeryüzüne ayak bastığım günü
beni uzaklaştırma bu uçurumlardan
sakın, ey kızgın kumların gülü

-deli çocuğu orgelası

sandınız mı başkaları gibi
sizde onu deniz kızlarından
ki gözleriniz öylesine mavi
yıldız doldu birden
ve mutluluk dansına çağırıyorsunuz onu

sandınız mı
siz de onu çiçeklerden
ya da ne bileyim
tattığınız Tanrı nimetlerinden bir nimet
zehir zıkkım içkilerinizden bir marka ya da

sandınız mı abiler
o'dur hısımlığı olan tek
güneşe de, aya da

sandınız mı
bir çocuk vurulup düştü az önce
bir başka çocuk
gömdü, üşüyen küçücük ellerini
ölmüş annesinin üşüyen cesedine, diye
yalnız onun yüreği sızladı
onun dünyası karardı yalnız
sandınız mı abiler
o bir masal kahramanıydı

mesela, bir rengi vardı onun da
adı, kokusu
bir sıcaklığı var sandınız mı
amenna abiler
amenna
peki, onu benim kadar aradınız mı
sevdimiz mi onu siz de benim kadar

-bahar sahnesi

masum ölümlerle doluyum bu bahar, ağzıma kadar
aşkın gözleridir şimdi
altın sükuttan bir mana alan
adarsa insan, bugün, Rabb'ine ismail adar

ne çok gülen
ağlayan az bu bahar
dokun
ki, yağmur olsun ellerim
çelik bileklerimde bulutlardan bir kelepçe
ismim, bundan böyle mücrim olsun
verilmiş bir yemin gibi dokun ellerime

ellerine kaval çizdiğim çocuklar
şehrin midesine inmekte bu bahar
dağ çiçeklerinin kulakları paslı artık
bitti muhabbet fazlı

ezbere büyüdüğümüz
şimdi çırılçıplak o sokakta
iki yaprak ölüsüyoruz ey yar

başka başka rüzgarlara binmişiz
ne sen eski zamanlardan bir zerafet
ne de, öyle bir gönül zevki artık bende var
bir gece, bu kentin şeytan rüyalarına sinmişiz

ne yaman bir yolun ortasındayım
ki, çarpmaz ay göğsümde
gece daralmış
uyumuşum, bir kır çiçeği gibi büyümenin onurunu
mayın döşeli bir sessizliktim ben
unutmuşum bunu

ne yaman bir yolun ortasındayım
senden de uzağım, benden de şimdi
artık ne kurtarabilir beni bu gemi
ne de yok edebilir tufan
gönlümce ağlayamadan

-gece-gölge-ihanet

adının yüksek seslerinden başlıyorum kanatmaya
bu gece bir giyotinim
kudretin varsa beni ağlatmaya

buz keseceğim
buz keseceğiz
mahal olmasın endişeye
gölgene düşmeyeceğim
gölgen, bu gece alnımda sabahlayacak

kaldır aradan
insaf et salkım söğütlere
gülleri çek
kuşları kaldır
denemesinler sıcaklığını
bileyim
benden gayrısına toz kondurmayacağını

ecrini bildiğim bir ihanetle kapanıyorum
cezam, bir çocuk gibi mahir ağlayamamaktan
yüzün gülmesin aklıma
ben hiç bir yüzü tersinden okuyamam

dağlara çağıran
ruhumun teyakkuzunu
bu sevda
göz görmez bir eşkıya mıymış
ne söylesem
varıp dolanıp dönüyor haneme
sayısız anlam kayıplarıyla

ya bir başım olsun artık, çarpayım
kayalar mum, dağlar un olup savrulsun
gök parçalansın, tanıyamasın kendi yüzünü
ya koy ellerini şuraya
kolay olsun heceleyebilmem seni

Sayfalar

I

sağlam mı basayım
basayım mı
nasıl basayım

bu yer batacak
kendime değil
korkuyorum
basarsam, dünya batacak

II

şakağıma dayadığım
silahım korkunç
yabancılığım

tek kurşun var içinde
dağlara karşı yanan sigaram:
biricik sanatım

III

cumadan çıktım
cumadan
billur bir köle gibi

bir okyanus dibi gibi
ağzıma kadar açtım
ellerim yetişmiyordu anadolu'ya

bir gülüş uzattım viraneye
profilden peşpeşe iki tane
oğlum ve kızım da yanımda

IV

bu yokluk, özde varlıklı bir aşktan geldi
ne geldiyse başıma beyhude uğraştan geldi
ölümler beğenirken bosnadan çeçenyadan
o, benim kılığım da maraş'tan geldi

V

uzak
bir yoksul ışık
söylemeye unutmuşum
söz negatifi
bir ölünün mor gözlerindeki

VI

cemil vuruldu mu
nerede
nasıl
aman Allah'ım
onsekiz kurşun yemiş ha
onsekiz kurşun, bir defada
gözünüzü seveyim doğru söyleyin
bu cemil, bizim cemil mi
yarım somunu bile yiyemeyen
bir oturuşta

VII

vurma kalbim
vurma topuklarını
ruhum duyar
gelmiş sanır vakit
günah boydan aştı
dur biraz
biraz sükunet
çıkart at içindekileri
bir yol da dost'a çağır
meleklerle selam et

giden gemilerin yükü ağır

VIII

damdan düşmediğini biliyorum
nereden geliyorsa bu hayınlık
ağzından tıpa tıp bir kahraman gümbürtüsü
öyle haylaz bir çocuk ki
gözümün içine baka baka büyüyor

IX

benim ellerim çok
benim ellerim çok'lukta bir tanedir
ellerimi duyuyor musun
bu sukut eski bir türkçe'dir

X

hangi elin gül
hangisi silah
gül mü beni öldüren
silah mı kokladığım

gülle ölçtüm boyumu
girdim, küçüğüm mezarımdan
silaha yattım bir de
mezarım benden küçük

XI

bu sayfa
bu siyah sayfa/senin
söyle, öpsün
bunu ancak beyazlaştırabilir
öpücüğü annenin

adını söylemedim daha
o da emanet Allah'a

El Yordamıyla Giriyorum Şehrinize

bu gece, rüzgarlı şarkılarını gezdiriyor şehir
komşu köpekleri dinliyorum ayın ondördü
ondördüncü gününde
ateşkesi ihlal ediyor komşu köpekler
kediler havlıyor, ansızın mart delik deşik
hava kilitleniyor venlo-köln yolunda
kocakarıların ağzında kilitleniyor trafik
gözüm kaynıyor, binlerce ışık yılında

bu gece, yabancı izler düşüyor gültânemin filleri
fillerim çekiyor yeri
ne sahici bir hiçbir şeyim ki ben
hararetim her şeyi donduruyor
aşağıya doğru çıkıyor çimenler
bahar yokuş ve çıt çıkmıyor
yokuştan
çekiyorum üstünüzden galip ordularımı

el yordamıyla giriyorum şehrinize
harbin üzerinden elli yıl geçmiş
çiçekler, çocuklar, yıldızlar iç içe girmiş
bal tutmuyor hâlâ mermi kovanı
hâlâ her taşın altında hüngür hüngür gülüyor
kafa peynir, yel değirmeni, lale soğanı

Azıgımda Sümbül Kokusu

gidiyorum
aklım pahası bir yığın icatla
inanmayacaksın ama
büyümemek için elimden geleni yaptım

şekerlerim göz kamaştırmıyor artık
hiç ezan düşmez oldu yanaklarıma
melekler de öpmüyor
şimdi, hüznün en eski mahallesinde
tırnaklarımla büyüyorum
bir veda çiçeği büyütüyorum koynumda
hâlâ kısacıktır boyum
hıçkırığımı gizleyecek bir cebim bile yok
gidiyorum, ay benekli çocukluğum

gidiyorum
öptüğüm eller değil
başını yediğim bayram sabahlarıdır avucumdaki
yanmıyorum berhudar olamadığıma
saflığıma yandığım kadar
mavi benekleri de fayda etmedi uykumun
gene “dönülmez bir akşamdır” vakit
gidiyorum, ay benekli çocukluğum

gidiyorum
azıgımda yalnız sümbül kokusu
yüreğim yayla rüzgarı
savrulan atların peşinden, yorgun
tenimde meskun göç yollarından bağırarak

olgun kök meyveleri, altımda / dal dal
üstümde, uzayıp giden bir lacivert madregal
ah, artık ben bile inanmıyorum
gidiyorum, ay benekli çocukluğum
hoşça kal

Ferahfeza

gün çekildi, poyraz aştı tepeden
bir yıldıza el salladım az evvel
tepeden tırnağa hazla bekledim
seni ağaçlardan fazla bekledim

ne yanımda kalmıştır, ne önüm, arkam
türkülerim söndü, eskidi hırkam
ant olsun, bir tek arazla bekledim
seni ağaçlardan fazla bekledim

bazı günler leylaydın, döndün seraba
bazı günler de gümüşi bir merhaba
her makamda bir avaza bekledim
seni ağaçlardan fazla bekledim

bağ bozumu akşamları da geçti
taş oldu emeğim, suyum buz kesti
zemheride hep ilkyazla bekledim
seni ağaçlardan fazla bekledim

gurbet bahanedir, sevda bahane
memleketim, muhabbetim daha ne
hep nafile bir namazla bekledim
seni ağaçlardan fazla bekledim

hasret de büyüsün, ay da büyüsün
gelir ruhun gecesinde uyusun
ben bu anı milyon gözle bekledim
seni ağaçlardan fazla bekledim

Münacaat

Senfonik Led Kasideler

Huzme-i Zişan Münacaat

-I-

Sen iki cihan serveri, bense taş böceğiyim
Sen nur üstüne nursun ben cehalet çiçeğiyim

Canım efendim, bırakma beni bu çöllerde toz
Ben ki, ol esfel-i safilinin ta kendisiyim

Usanmak ne kelimedir koşup sana ey elçi
Giyotine baş koymuşum; de ki, bir kez: “bizdensin”

Ömer’ler, Osman’lar, Ali’ler feda oldu sana
Çamur da mı sayılmaz, olsa sana feda Yasin

Yerle bir ederken fil sürüsünü ebabiller
Neden mağrur duruyor bir köşede bu güvercin

Canım efendim, bırakma beni bu çöllerde toz
Ben ki, ol esfel-i safilin’in ta kendisiyim

Dilim dilim edilmişti Sad bin ebu Vakkas
Doğrasınlar beni de çok mudur ki senin için

Uğrunda can vermektir seni sevmenin ilk harfi
N’ola bu alfabede bir yer göster benim için

Uhud’un düzlüğünde efgan’ı kaldı Hamza’nın
Bir yönüyle kusuru var bu işte ol ümmetin

Sevseydik kaldırırdık senin hüznünü bu arzdan
Ey elçi, var mı bizden Hakk katında şikayetin

Canım efendim, bırakma beni bu çöllerde toz
Ben ki, ol esfel-i safilinin ta kendisiyim

-II-

Ellerim hükümsüzdür dua olup coşmadıkça
Ayağım hükümsüzdür bir ritim ile koşmadıkça

Seni dinliyorum bir mermer taş gibi her yerde
Demek pis bir suyum ben, bentlerimden taşmadıkça

Yıkılmaz olmalıdır, çıkılmaz, inilmez bir şey
Dağ dağ mı derim ben, üstünde “kaf” yazmadıkça

Canım efendim, bırakma beni bu çöllerde toz
Rabb'im uzak eylesin bir gün münha azmadıkça

Kıvrır kıvrır saçlarından süzülür gökler bir bir
Kimene kısmettir, onu sen kendin çözmedikçe

Bir dağdağadır ömür, ta ki işlenmesin sende
Düzgün yüzümde baykuş kazkanadı açmadıkça

Nereyedir yolculuk, hangi loşluk ülkesine
Benim de gelmektir meylim, sen benden kaçmadıkça

Canım efendim, bırakma beni bu çöllerde toz
Rabb'im dosdoğru yolunda bir “dalâl” yazmadıkça

-III-

Adı Hüseyin'di kesildi başı Kerbelâda
O'nun adıyla başladılar artık her belada

Yetmiş iki kişi daha kendisiyle birlikte
Bir bir sayıldılar minareden mevt-i sala'da

Yezid bir idi bin oldu bilmezem nasıl ceza bu
Gayrı düştük kutlu topraklardan bakın hele de

Canım efendim, bırakma beni bu çöllerde toz
Koşup varayım huzuruna bir işret eyle de

Sormayın ağalar, niçin karanlık gökler, niçin
Melekler figan ediyor oturmuş arş-ı ala'da

Elçimiz yaşlı bugün, gözlerinde Hüseyin var
Ağlar elbet bu muharrem karası aşûrada

Ateşin düşmanıyım, su boğsa da huyundandır
Ab-ı hayattır nihayet, her kim onda yuna da

Canım efendim, bırakma bu çöllerde beni toz
Kafir oldu diyeler, ğafûr acır mı bana da

-IV-

Allah var üstümde üstün, yegane değilim ben
Yaradan'ın birliğine bigane değilim ben

Ölümümü sınıyorum taş, toprak, hava, su
Ölümümün delisiyim divane değilim ben

Bir sarhoşluk rüzgarına binmişim ol at gibi
Kurmuşum mey-ü sehpa mestane değilim ben

Canım efendim, bırakma beni bu çöllerde toz
Binlerceyim binlerce, bir tane değilim ben

Her kimse ersin, şol başı göğe ermek isteyen
Bir zerrenin zerresiyim peymaneye değilim ben

Baştan ayağa yareyim, çarem avuçlarımda
Kendimin bülbülüym, virane değilim ben

Koştum sokuldum sana sazlıklardan havalanıp
Üfle neyzen hakkıyla, kemane değilim ben

Şefaatinı dilerim, hikaye değilim ben
Uzansam da musallaya cenaze değilim ben

Canım efendim, bırakma beni bu çöllerde toz
Ayağının çarığıyım, “kime ne” değilim ben

-V-

Adım İsa olsaydı gerilirdim çarmıha
Ben ki Musa'yım heyhat, söndü kalbim hülasa

Geçti çağ koşa koşa atomdan nükleere
Belki de vahiy diye indi kalbim hülasa

Göğü seyredip durdum, gök ise azameti
Kötü ihtimallerden döndü kalbim hülasa

Yağmur dolup boşalıp durdu sabaha kadar
Ne sel olup aktı, ne dindi kalbim hülasa

Fatıma'nın gözleri hep yaşlıydı, hep yaşlı
Resûl'ün can olacağı gündü kalbim hülasa

Unu var, şekeri var, yağı var bir şenlik ki
Sonsuza kavuşacak andı kalbim hülasa

Yarım ekmek arası aşk ile piştik hülasa

-VI-

Hanlar, hamamlar, kervansaraylar yeksan oldu
Jules verne'nin devr-i alemi saydım seksen oldu

Eteğini öptüm ulu şeyhlerin iğreti
İnsan haklarından geldi bana bu öğretti

Keklik avında domuz avlıyoruz ha bire
Yıkandık, kefenlendik öyle girdik kabire

Beni de avutacak bir teselli yok yazık
Limandan kalkan gemiler gibiyim nazik

Paladır bıyıklarım gittiği yere kadar
Uçtan uca bir yoldur ve hep kırık aynalar

Hürriyet anıtını yıkılmış gördüm ben
Tersine rüyalarım, düşerim hep rahminden

Söz verdin Rabbim kıyamet süresince
Kalktı üstümüzden helak hep tökezlesek de

Yarım ekmek arası aşk kısmettir bize hala

-VII-

Yerden göğe haklısın, mağdurluk ah mağdurluk
Hünkarın otağını en yüksekçe yere kurduk

Kurusun elleri bürokrasinin ebediyen
Biz hep doğru söyledik, ama eğri oturduk

Hülasa eğriyse de, dal budak başımız var
Geçmişten geleceğe ol Sinan gibi durduk

Bedavaya çıkardık onca tarla takımı
Ne domates, ne marul, yükten yüke yorulduk

Gözün gözüme değmiyor, araftayım sevgili
Bir ihtilal mi var ki, iki badem bir kabuk

Yarım ekmek aşk ile güz dallarına uyduk

-VIII-

Ufuk morardığında, gökler daraldığında
İçi geçmiş bir çöle atın beni kurtulun

Ne salıdır, ne Cuma; unuttum neredeler
Pazarda helal kazanç satın beni kurtulun

Bakışlarım daha çok papatya soyundandır
Gözümün loşluğunda tutun beni kurtulun

Dalal oldu şaşırıp sığındım izbelere
“İman güzeli” diye yakın beni kurtulun
Bir kıymıkçık batsın da ayak başparmağıma
Bir incir gövdesine çakın beni kurtulun

Yarım ekmek arası aşk suyunu bulun

Çeşmeler melal bana, çeşmem ağlamasına
Kara kıştan bu yana, düşmedin bu bostana

Şu nedir baştan giden, beni pejmürde eden
Fecir vakti meyhaneden, düşmedin bu bostana
Malatya pötürgeyim, saçına süpürgeyim
İki söz, şükürdeyim, düşmedin bu bostana

Senden sana yolcuyum, ne sağcı ne solcuyum
Ben daha tomurcuğum, düşmedin bu bostana

Çok felaketler gördüm, lakin olmadım helak
Aşkınlayım süzünak, düşmedin bu bostana
Yarım ekmek arası bir sürur göster bana

Senfonik Led Kasideler

-I-

Bir Yesari şarkısı çalıyor ufuklarda
“Ömrüm seni sevmekle nihayet bulacaktır”

Kum fırtınalarında yüzüyorum yıllar var
Nasıl kış yandı isem, yaz da gül olacaktır

Senin sûretlerinde bir hiçlik deryasıyım
Çivisi çıksa suyun merhamet kalacaktır

Tanrı dağında ölmek, dirilmektir Hira’da
Kim bunda sormaz mana, ateşten çalacaktır

Bir risalet ışığı döner durur tepemde
Korkuyorum Allah’ım dokunsam solacaktır

Ben hatem-erresûlün kölesiyim hak ve hak
Bir defa görsem onu ölüm yok olacaktır

Selam o’dur, o’nadır, ali’ne ashabi’na
Selamla etse pervaz evren aşk dolacaktır

Ne enfes bir nimettir yarım ekmek arası aşk

-II-

Düştü fil sahipleri Allah'ın tuzağına
Nur'unun hürmetine sen doğmadan efendim

Ebabil de nedir; parlak, iki göz üst üste
Kim düşünse hikmeti canlar nalan efendim

Ne doğulu batılı, ne güneyli kuzeyli
Kabe bir ince nokta, irfan, umran efendim

Şerefli ve sadık söz ve ekremül ekremin
Yok gördüğüm serabı hayra yoran efendim

Göklerde bir sızı var, aciz bunda aydınlık
Kör olduk mil çekilmiş, nûra feyman efendim

Kalbimin düşmanıyım sevmeyecekse seni
Ebreheye dost etsin beni Yazdan efendim

Aşk sır mıdır, şirk midir; izafi olsa ne gam
Ayrırma aşktan beni aşka sultan efendim

Aşk Türkçe Olsun

Acımı Kim Sevebilir

bir dağ başı mıdır uzak
yakın, sen misin
ben yalnızlık
sen nesin

bir kapı açıldı
cebimde memleketim
başladım ağlamaya
salıkların üzerine
cebimin deliklerinden

bu rüzgar
kolay bir acı
benim acımın hareleri var
gün batar
ay çıkar
acım çakılıdır tavanda
yüzüm gülse
inanırım geldiğine

cümle sakallar ağarmıştır
akşam da griyse biraz
mü'minler kardeştir
acımı kim sevebilir şimdi

Alfmeden Önce

daha fazla taşıyamayacağım artık
bu şilepler
bu akşam üstlerinde böyle hoyrat
alfmeden bilmem kaç bin yıl önce
adını kazırdım incir çekirdeklerine ben
kaktüs suyundan daha fazlası
çift hörgüçlü bir deveydi
gözümden kaçmıyor bu karanlık
bu ıssız, bu uzun belikli kelimeler
ne kadar ağır, ne kadar nankör bir felek
gözümden kaçmıyor bu karanlık

yüzümün yumrularını sevindiremiyorum
mecnun'a benzediğimi söylüyorlar
ama leyla olmuyor, hangi limana varsam
boğuluyor aşkım bir şarap deryasında
ne yapsam, güvelerim bir türlü ölmüyorlar
firavun şirki gibi ibret doluyum
mısır ve israil kadar birbirine zıt
ateşe atıldığımı görmüyorlar
İbrahim; çilesidir korkulara yaslanmış bir suyun
nemrut küfrüdür, kapıları gıcırdayan bu yazıt
mısır ve israil kadar birbirine zıt

Aşk Türkçe Olsun

hayır, felemenkçe konuşmak istemiyorum artık
türkçe konuşun benimle
nasıl büyük usancım, görmüyor musun?
nasıl kavruk sancım
bakın, nasıl da türkçe ağlıyorum
notalara düzgün basaraktan
naif kelimelerle
umuda, mutluluğa, ışığa dair
ne olur
türkçe konuşun benimle

avucuna büzüşüp kalmış bir lahittim hollanda'da
en yakınımdaydım
yalnızlığı öpüyordum sabah akşam
fazla kirli bir aşkın alazında mahvoluyordum
cüzdanımda paradan başka
bir yığın latince ilaç adları

ünleyin adımı boşlukta
sesimi
bu rengarenk şehirde siyah-beyaz çizin
bas bas bağırayım
kenar mahallelerin içselliğini
siyah benim olsun
beyazı sizin
tıpkı,
keşkeleri olmayan kader gerçekliğinde
dudağıma küçük anlamlar öbeklendiğinde
öyle entelektüel değil
türkçe konuşun benimle
ağıtlarımı da siyah-beyaz söyleyin
gülsün türkan şoray
toprak bir tasta su içer gibi
bir filmin ortasında çalığışu suretinde
saçlarımda kar havası
gözlerim şahin yuvası
kendinden bile arınmış
yürekten damıtılmış
ince mi ince
mukaddes mi mukaddes
konuşun benimle
“öyle manyak seviyorum” gibi değil
arı, duru
türkçe konuşun

bana sorarsanız
bundan böyle
aşk da türkçe olsun
başımı yastığa koyar koymaz
çünkü ben
anadilim olmadan
rüyalarımı bile anlayamam

Ateş Kız

her akşam sonrası köpek yurdudur
jilet yemiş gibi acı bir hava
yağmur, kırmızıyı icat etmiştir
kırkbir yaşındayım, geç kaldım sana

perdeni çekersen güneş bir leştir
yokluğunu seviyorum, ben yokum
yokluğun çöllerde kaybolan bir kum
lambayı yakarsan beni unutma
kırkbir yaşındayım yabana atma

sen ve ben, cennet ve cehennem gibi
bir gün bir limana yanaşacak mıyız?
aşkistan diyorum, dünyam ve yurdum
aslındır tüten ocak, tartışmasız
kırkbir yaşındayım, dinle ateş kız

senin aktığın yer bir açık deniz
benimse battığım yerdir orası
ah, sonsuz bir kara delik yarası
şaştım feleğimden, pişirdin beni
kırkbir yaşındayım, çok sevdim seni

Ayrılık

yapacak bir şey yok
bahar geçti
kalmadı avuçlarımda çiçeklerden bir ıtır
ne dostta vefa
öyle oldu ki
ne de evlattan hal hatır

ölüm,
Tanrım bu kadar mı güzel gelirmiş
bir gün olup da
güveleriyle baş başa kaldığında insan
yapacak bir şey yok
bütün servetim
işte
bu
ayrılıktır

Başka Denizlere Sür Maviliğini

ağustos geldi
bir ayrılığın duldasında
mavzer sanki
rüzgar bir hoyrat
ağzımla kuş tutsam
eindhoven'deyim
şapkamı çıkarıyorum yalnızlığa
mutluluk duymuyorum artık seni tanıdığımı
yine böyle bir günde
yıl bindokuzyüz sekseniki
unutmuyorum
maraş'ı aşkımıza şahit gösterişini

seni vicdanı kuruyasica
zaten kurumuş da
seni soyka çıkasica
zaten çıkmış da
artık hayallerime yasaklıyorum seni
git
başka denizlere sür maviliğini
ışığını hiç bilmediğim yıldızlara götür
yoksa
yiyip bitirecek beni bu pişmanlık

keşke ağustos gelmeseydi

Benim Bir Hastane Maceram Var

benim bir de hastane maceram var
ilaç kokularının arasında dört ay
anneme küskün
bir yakamoz gibi kırık babama
incir sütü katarak yalnızlığıma
sustum dört ay,
suyun ortasında boy veren bir nilüfer gibi

geceler sabah olduğunda kendime kızdım
niçin uyuyamadığıma iç geçirdim
altı astarı hain bir sevda için
ilaçlarımı hiç aksatmasam da
perdem örtük
kapım mutlaka kapalı da olsa
bağladım sağlam bir ip gibi
uykusuzluğumu yalnızlığımın ucuna

panik nöbetlerim bastırduğında
duvarlara vurdum kendimi
kendimi, terki mümkün olmayan düşünceye
hemşireler dönüp durdular başımda
ne kadar aptal bir adammışım ki
ağladım bir kadın için kırk yaşımda

dağları nasıl özlediğimi kimse bilmez
bir yanım menekşe kırmızısı hafifliğidir
çokça tantana edilmiş bir baş soğan bir yanım
sünbüller de çekmesin benim çektiğimi diye
git dedim rüzgara
git biraz da sevgilimin saçlarında eğleş

her gece saat on
bütün deliler koğuşlarına
ben memleketime dönerim
ciğerimde tutuşturduklarımın sabaha kadar
serpilmiş onsekizlik kızlar gibi çay bahçelerine
içinden geçerim aylak sohbetlerin
bu kez kız kardeşim dilimin ucunda

Benim Leylam Nerede

aşk beyazdır
bir duru günah gibi
kuşatmıştır
öğleyi ve ikindiye

namaza durduğunda bir adam
ard arda gelir hatıralar
yoldan geçen bir gölge gibi

iki ayağı üstünde dul kadın
gece gizlendiğinde
ay doğumunu
bir deniz kıyısını
duldada bir küfürü
dilin kemiğini
güzele bakmak sevabını
güzel kafayı
güzelken leyla;
unutulur şey değil
mecnun'un cevabını;

ya benim leylam nerede?...

Bir Yakamoz Olsam

ne vakit bir ümit şarkısı duysam
çöl ışıldar, tüter gönül ocağım
iki gönül bir bedende gül, oysam
mevsimlere inat solmayacağım

ağaçlar tanıktır, bekledim seni
geceden sabaha ekledim seni
kapı kapı gezip yokladım seni
bir yakamoz olsam, büyür kucacağım

kim çalıyor kapısını nefretin
cinler aleminden tek bir ifritin
aşktan anlam soran bir muhannetin
kibriti canına okutacağım

olmaz dini aşıklığın, ırkı da
yaşadım kederle, aştım kırkı da
olur elbet kadın-erkek farkı da
elverir ki, saygı olsun saçacağın

Bu Son Olsun

seslendim gül yaprağına
mavi bir acım var
hangi denizden kopup geldi, bilmiyorum
hazan oldu resimlerim
gök yine uykuda
gül yine kırmızı

bu son olsun
vatanın, ağlamak
hiçbir dağ
hiçbir rüzgar
değil yalnız benim kadar
yaslandım gözyaşlarıma
ellerim yine boş
yine kan revan içinde bir şiir

bu son olsun
sevip sevip ayrılışlarım ne acı
bu kadar mı mavi olurmuş yani
kötü huylu bir tümör gibi acı
ayaklarımın altı sessiz
sular akıyor artık
upuzun bir yol üstünde
seviyorum ölesiye
yine seni
yine senin sevdiklerini
bu son olsun

Bugün Bir Temmuz Anne

bugün bir temmuz anne
yağmur yağıyor bir cümbüş içinde
kavaklarda eser yok yellerden
kavaklar yüksek bir susuş içinde

karasabandan bu yana şekerliyim
şekerimde şarap tadında bir acı var
oğlum ne biçim bir aşık çocuk anne
her gün bir kız arkadaşı var

bugün bir temmuz anne
ne ihtilal var ne de sokağa çıkma yasağı
bir sürü acılar geçti kapımdan sabaha kadar
bir sürü meymenetsiz otobüs

istasyonda fareler fotoğraf çektiriyor
cent topluyor yerden cımbızla biri
bir ileri sevgilim, bir geri
kırılıyor kalbimin en ince yeri

ciğerimde upuzun bir çam ormanı
bir hançere sürtünen memleket hasreti
ellerim gül kokuyor çığlık çığlığa
ardımda el değmemiş onca dünya nimeti

bugün bir temmuz anne
adını yitirmiş çiçekler gelip beni buluyor
bende boşuluyor o eski şarkılar
hangi çiçeğe konsam hazan oluyor

vakit yok, ölmem gerek bugünden tez
var mı bir tesellisi yarının bilinmez
vicdanı ayrı, Tanrı'sı ayrı
artık sevgilim beni yad etmez

Bugün Cumartesi

bugün cumartesi, yer gök kırmızı
başucumda taze bir acı
ahşap bir ev yürüyor önümde
sevgilim bir adım daha uzak bana
boşlukta öylesine kucaklamışım bir ayrılığı
suskunum avaz avaz

bugün cumartesi, üstüm başım sabah
geçiyor içimden kirli denizler
bir sinema içini boşaltıyor sokağa
limandan gemiler gidiyor
gemide bir afet gidiyor

bugün cumartesi, elde yok avuçta yok
koşmuş
koşmuş da yorulmuş bir rüzgar gibiyim
ayağımın altında bozuk bir harman
çirkef bir kadına teslim başımın eti
eylül geldi mevsim hâlâ yaz

bugün cumartesi, ik heb afspraak me dood*
güzel günlerden alacağım var
dikin kefenimi papatya beyazından
papatya beyazında sûretlerim var
anneme uzaklığım
anne sütü kadar beyaz

**ölümle randevum var*

Bulutların Yankısı

eğilmiş bir yankıdır
bulutlar gülistanda
ne gülhane parkıdır
ne bir kabir üstümde

sırf sevdâyım apaçık
bu sen misin minnacık
haydi pencereye çık
hasmım da yok, dostum da

ocağım var tüten bir
ayrı ayrı yatan bir
atlas da, keten de bir
rüyam uyur postumda

kaldım kederde vurgun
ay şafağına sürgün
gelecek misin bir gün
öyle hızlı, sestem de

Buse

kim öğretti sana böyle kaçıp kaçıp gitmeyi
ellerinin üzerinde bir çırpıda kayıveren yaz mı
teselliye mektup yazmış kırık, dökük cümleler
secdesi çabuk nisan yağmuru gibi

kim öğretti böyle
kaçıp kaçıp gitmeyi
bulut teyze mi
güneş nine mi
ay dede mi
yıldız ablalar mı yoksa
kim öğretti sana bu gitmeleri
bırakmadan bir tek anı
bir buse bile

Ceza Olsun

ant olsun karanlığa
seni bir daha görmeyeceğim
yüzün, camda buğuydu
sildim
sesine kulaklarımı söndürdüm
rüzgara üfurdüm ellerini
saçlarını, halden bilmez rüzgara
seni unutacağım
ceza olsun sana

seni unutacağım, ant olsun
birdenbire gökten yağmur boşalır gibi
kalbim tınmadan
geçmişten asla yakınmadan
Tanrı'nın sıcacık avuçlarında

gözlerini yerin yedi kat dibine gömdüm
bulutlar uçtu tepemde
güzel bir rahmet gördüm
ruhumu koydum aşıma
Rahmana döndüm
seni unuttum
ceza olsun sana

Cinayetlerimiz Kol Kola

deccal geldi diyorlar
mesih nerde Rabb'im
kim deccal
kim mesih

mü'minler niçin her defasında mağlûp
neden bu kadar çok bayrak var
benim bayrağım hangisi

gözlerimden bu sis niye gitmiyor
niye bulutlar toplanıyor tepemde
sevdamin toplamı zerre etmiyor
acılar geliyor gül bahçesinden

nasıl da ayrıştık küme küme
cinayetlerimiz kol kola geziyor
güveler kemiriyor gövdemi
portrelerde sahte renkler

kim deccal
Rabb'im
mesih kim

şaşırdım kaldım

Değmez

senden bana kalan bir kara mazi
dönüp de ardıma bakmaya değmez
sandım seni bağda güllerin kızı
yokluğunda kibrit yakmaya değmez

sen benim aynada en kör halimsin
sütten ağzı yanmış tatlı dilimsin
sen bir muhannetsin, sen bir zalimsin
sana başka bir ad takmaya değmez

kırdın yüreğimin penceresini
kısalttın ömrümün tam süresini
toz ettin aşkımın her karesini
uğruna gözyaşı dökmeye değmez

düşmana yar ettin gönül tahtımı
ne sebeple viran ettin bahtımı
ben de unutmadım ama ahđımı
bu aşk için boyun bükmeye değmez

Dolaşsam Rüyaları

ne yapsam, elde yok kızım
yüzümde bir sonbahar bestesi
ne tutsam, günlerden cumartesi
kızım sonbahara tutsak, elde mahkeme kararı

kibirdir, beni acılara salan kadın
kayaların arasında çağlayan su gibi kibir
öpüyorum su iniltilerini bir bir
elde yok kızım, ağlasam zarı zarı

ant olsun portakal suyuna, ben suçsuzum
tuz erir, şeker erirdi su olsam
bir anlık, bir öğle uykusu olsam
elde yok kızım, dolaşsam rüyaları

Eksik Olma

kar yağdı şehrimize
ışıkları söndürelim
hayat aktı nehrimize
bayrakları indirelim

yıkık bir yanım kalmadı
ne de içimde bir ukde
doldurdum boşa almadı
bir kara deliğim gökte

döndüm bahardan ince bir
yaz gelmiş, cıvıl cıvılı
piştim ateşte önce bir
gül dikenim, karaçalım

sana döktüğüm bu yaş
çarpıp döndü bana afet
şimdi upuzun bir telaş
önde yürüyor zer'afet

sana bakınca bir put'um
aklımı başımdan alma
yeşil elmam, karadut'um
diriliğim, eksik olma

Ellerinin Gölgesi Olmasa

benim
mavi
masmavi çocukluğuma benziyor gözlerin

her
her şeyden azade
keder, gam, tasa
içsem susuzluğu bade bade
ne yapsam
yakışmıyor suretime hiç kimse

bilir misiniz
o hali neydi öyle
william shakşpear'den önceki ingilizlerin

ve ben şimdi
hangi helak'de duman olurdum kim bilir
senin ellerinin gölgesi olmasa

sakla gözlerini
görmesinler kendi dehşetini
iki büklüm olana dek
sonsuzluk

Geceleyin Bir Gemi

akşam oluyor
filize duruyor dallar
sabah oluyor
bulutlar ağır aksak yürüyor
yağmur yağmaya utanıyor

mevsiminden önce göveriyor koruklar
açıyor papatyalar mevsiminden önce
erikler mevsiminden önce
kuşlar
didikleyecek bir şeyler buluyor kendilerince

çayır çimenin vefası başka
geceleyin bir gemi yanaşiyor başucuma
güneş doğmaya utanıyor

Gide Gide Yorgun Türkçe

-I-

dumanlar yükselir fabrikadan
başımdan dumanlar
kaybetti avuçlarımı
bitti duam
bedduam bitti
oysa ne çok severdim
bir zamanlar seni

-II-

ne kadar uçsuzsa zühre
işte öyle hicran
çöl
faltaşı gibi bir akşam
çok acı
çok derin bir sükut-u hayal
gibi yanaşiyor dudaklarıma

-III-

gidilebilecek yerlerim vardı eskiden
dağ zirvelerinde rüzgar
masallardan orman kuytuları
ya da kuğulu bir göl kıyısı
ah, heba ettim ömrümü
bahtımın bana gül uzatacağı yok
uzadıkça uzuyor ömrüm
yabancı bir lisanda
ak saçlarıyla

Gök Rıhtımı

Var edenin adıyla

uçuyor kelimelerim pır pır
bir dağ rüzgarına yaslıyım
şarap içmişim de başım dönmüş
sanki bir ummana aşk enjekte ediyorum
sanki bu gece
keremi kül edenin aslıyım

hayat bizi bekliyor
sarı ve mavi iki yıldız gibi gök rıhtımında
kapında mutlaka bir aralık bırak
acıları sevincin haberlerini ver
yarın,
herkes için her şeye muktedirdir
kubbeleri, minareleri de almayı unutma yanına
gemi hazır
nuh bizi bekliyor

ne kadar az şey öğrendik yaşadıklarımızdan
yoksul perişan, koyulduk
yeni bir yola her defasında
ama biliyorum
bir kardelen
zirvelerde açar daima
hak ettiğini vermek gerek umuda
morartmalı insan duayı
boynunun beyazından öpe öpe
yüksek
ve korkularımdan emin bir yerdeyim
ceplerimden de saklıyım

ne zaman cumartesi gelse
bulvarda pazardır
karanfilin kendisini değil
kokusunu satın alıyorum
sükunlu gecede tespah parmaklar
basar mührünü ortaya
ah,
ne olurdu bir de
aksaydı ereğliye bütün ırmaklar

Gurbet Yazıyor Kara Tahtada

bugün havayı fırtına sardı
gönlüm hicranı sırtına sardı
yapraklar düştü içime bugün

ay da sönünce zulmette kaldım
bu mevsim yine gurbette kaldım
uzaklar düştü içime bugün

ateşim aydı, külüm tutuştu
bahçemde beyaz gülüm tutuştu
bozkırlar düştü içime bugün

gül ağlıyordu, ben ağlıyordum
kendi sevdami ben kendim vurdum
“yazıklar” düştü içime bugün

Gül'ü Gül'e Döndürmek

bir çehrem var yamru yumru
öpüşüyor iki kumru
bir yolum yok yare doğru
lakin bilirim çaremi

yedi renk gökkuşağı
namaz kıldım baş aşağı
deli fişkın bir çiçeği
vereceksin, bir köre mi?

lambaları söndür de gel
gül'ü gül'e döndür de gel
gel, baharı kandır da gel
lokman isen çöz yaremi

Haberin Var mı

her gün pirinç pilavı
her gün yoğurt
elimden gelen bu
süzüldüm,
haberim var mı

yoksulluk şerbetini içtim
unuttum,
et nasıl bir şey
göğsümde kızgın bir kaya
ezildim
haberim var mı

dedim;
Allah bana yeter
bu acı niemettir bana
suçlu bulundum sensizlikten
üzüldüm
haberim var mı

Haberin Yok

uçtu bahar nazlı nazlı
ahu gözlü, gül benizli
gizli bahçelerden gizli
geldiğimden haberin yok

güneşe yazdım kavgamı
aşktır yücelten adamı
sana olan bu sevdamı
sildiğimden haberin yok

balık mısın şişelerde
gülür misin neşelerde
sızıp sızıp köşelerde
kaldığımdan haberin yok

alevler yağarmış ince
insan hesapsız sevince
kendi namazım kendimce
kıldığımdan haberin yok

Haziran Geldi

haziran geldi
yağmur berrak bir çile
uyanamadım uykumdan, ışık yükseldi
hicran ulaştı güle

sevgili yad mı olur şimdi
hüzün siyah zambak
bahardan murad mı olur
içimde parçalanmış bir imbat

haziran geldi
yaprak yeşil bir ağlamak
huzursuz bir ev hali
ceplerime doldurduğum bütün yaşamak

göğsüm külden bir kale
tepemde rüzgarlı bir akşam
faydası yok ne yapsam
haziran geldi
kendime çarpıyorum haykırsam

Hep Bana Düşüyor Yalnızlık

penceremden eylül girdi odama
üşüdüm gökte bir yıldız gibi
yanağımda bir gözyaşı engebese
rüzgarda boğulmuş yaz
sen gitmişsin

sürdüm dudaklarıma
bütün eğri büğrü şarkıları
kan tükürdüm
baktım,
bir istasyon geçiyor gözümde
bir romandan yeni çıkmış gibi yorgun
koşarak geliyor rüyalarımın bir uçurum
mutsuzum ben burada
sen gitmişsin

yetim bırakıp bütün temmuzları
gitmişsin sen
bir yaprak iç çekerek yere düşüyor
eylül, parmaklarımın ucuna düşüyor
ne acı bir kader gibi
yitik bir intizar ücrada
yalnızlık hep bana düşüyor

İyi Geceler Sevgilim

İyi geceler sevgilim, ben gidiyorum
korkularıyla ve bütün uykusuzluğumla
oynama artık benim sana susuzluğumla
ayıkladım birbirinden gül'le deve dikenini
acıımı ciğerimin cehennemine gömdüm
iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum

aşkım duvarda, mushaf'ın yanında duruyor
dışarıda seni siyah bir mercedes bekliyor
gözümü kamaştırıyor bu ayrılık şarkısı
hangi yöne gitsem, üzerindeyim tren raylarının
aklım başımdayken, yüreğim mavi bir yelkenliyken
iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum

kapılara dokunan ellerimin izlerini çekiyorum iyi niyetle
bildiğim duaları mırıldanarak, başka kapılara
hangi terör saldırısında öldüğümü bilmeden
kabe'nin taşının altında kalmışım gibi ezik
bıktım kuşkulanmaktan, sen iyisi mi Allah'a emanet ol
iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum

üzülme, sana şiirler yazmayacağım bir daha
endişeye mahal yok, canıma kıymayacağım
güneşin her gün yeniden doğduğuna şahit olmak istiyorum
gök nasıl geniş ve mavi, sen öyle mutlu ol istiyorum
ben başımdaki kurşuni bulutları seviyorum
her yol yakındır bana senden uzak yok
iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum

Karcıġar

bu üzerime titreyen yağmurdur
bu ansızın inen akşamdır
grupta sevgili hasreti zordur
sevgilinin ülkesinde şatafat var
benim ülkemde harçılar

trenler yüzümü kara çıkardı
bir gitmek bu kadar uzun sürer mi
kaç bahar söndü bu gizli bahçede
ne vakit düşünsem saçlarıma kar yağar
yüreğime kar

ne yapsam ellerimde karanlıklar parlıyor
kederimde bir sarhoştan artakalan müzmin yalnızlık
sevgili bana zulmünü bıraktı armağan
şimdi ne ay vaktidir
ne de gün,
ömrüm karcıġar

Kehf

gümbür gümbür gelir sular
gelir gözlerime dolar
bir hicran şarkısı çalar
eski bir gramofonda

beklesem dünya döner mi
ağlasam güneş söner mi
melekler yere iner mi
üç yüz yıl süren uykumda

habil-kabil, sam ve yafes
göze geldi tatlı nefes
bulutlar, kuşlar ve kafes
uçtu yok'luğa sonunda

öfkem döndü kuş tüyüne
sığıdı ömrüm iki güne
döndür yüzünü yüzüme
hesabını gör onun da

Keşke Gitmeseydin

sabah saat dört
aklımdasın
beş
aklımdasın
altı, yedi, sekiz
aklımdasın
kahvaltıda zeytin
beyaz peynir
bal,
gibi aklımdasın

yokluğunu düşünmenin vakti yok
sen güneşin annesisin
her sabah
elbiselerimi giydiğimde şıklığım
ilk sigaramı yaktığımda
dönen başımsın
seninle başlıyor iş saati
akşam saat beş'te paydos zilisin
eve dönüşüm
koltuğa uzanışım
televizyonu açtığımda başlayan dizi
hayrete düştüğüm cümlesin
okuduğum kitapta

sana atfettiklerim az
suyun saydamlığısın
kar tanesindeki kristalcik
dağdaki sükûnetsin

düşünmektir seni
musakkaya lezzet katan
adın besmele gibi güzel

akşam göveriyor
aklımdasın
çay içiyorum
aklımdasın
yatağa uzansam
aklımdasın
hep
ama
daima aklımdasın

keşke gitmeseydin

Anne Bana Yasin Oku

ovuştursam ellerimi
soğuk söner mi
hakikat şu ki
... .. bu soğuk havalar
artık yakmıyor beni
... sırtımda bir zıpkın var
ölsem başa döner miyim
yere iner miyim

azık az
yol uzun
yük ağır

anne, bana yasin oku
nasıl yaşadığımı görmek istiyorum
ölüme tutunarak
ne güzel kokuyorsun anne
ne çok ölüme benziyor bu koku
ama, hayır, ölmek istemiyorum
ne çıkar bir kaç dudak ucu daha
gözlerime yapışarak
anne, bana yasin oku

azık az
yol uzun
yük ağır

beklemiyorum dönmesini
gittiği yerden hiç kimsenin
taş yerinde gerek
yaşıyorum üzümlük
bir kötü haber gibi
inandığım peygamber gibi

avuçlarım dolu cennet
yaşıyorum üzülererek
azık az
yol uzun
yük ağır

ağlamayın kardeşlerim
size ruhumdan cayır cayır türküler getirdim
kabul buyurun fatihalarımı
ben aklıma inanmıyorum sadece
diyeceksiniz
bu küfür de nerden çıktı gece gece
ağlamayı başaramayanlara
ne söylenebilir küfürden başka
size ruhumdan cayır cayır türküler getirdim

azık az
yol uzun
yük ağır

bir kereciğine olsun
kardeşlerim
affedin kendinizi
kendinizi havaya yazın
suya
toprağa
ateşe

ola ki
merhamet bundadır

azık az
yol uzun
yük ağır

İyi Geceler Sevgilim

Ateş Kızın Ölümü 2

çok değiştin, çok
eller üstünde tabutlar gibi
ağaçlar henüz “amin” demeye durmuştu
anasını bellemiştik
maziyi kırk yaran mimozaların
ne vakit dalsam
yerden yükseliyordu gökyüzü
zamansız bir yükseklikte, korkuyordum
saat matemi çoktan vurmuştu

kuşlardan öğrenmiştik öldükten sonra dirilmeyi
gülümser yanımızda ayrık ayrık otlar
dalal bir hengamede, yedi cedit ayrılığın
buz üstünde pişmiştik

ve sen
akıllmazlığın doğasında
olmayacak bir iştin
eller üstünde tabutlar gibi
ah, ateş kız
sen çok değiştin
farkında mısın
hem de çok

bir macera daha var mı, kırk yaracak ölümü

Avuçluyorum Çocukluğumu

kocaman harflerin bu küçücük parkta işi ne
senin ellerin niye bu kadar kırmızı
mevsimlerin yakasındayım
şemsiyeni mutlaka yanına al
yoksa
kemirmek zorunda kalabilirsin yağmuru

ansızın sertleşir
uzun bir sopa olur yağmur
iner tepeden aşağı
gökler gibi yedi kat

yaşadım bir on yıl kadar
bir uzak serap aleminde
çocukluğumu avuçluyordum hep
babamın ellerinden sıkıca tuttum
bir uzak serap aleminde
yaşadım bir on yıl kadar

hayır, bu kez ölümü yazmayacağım
güzelidir yaşamak mirim
duvardan duvara
ağlama duvarına karşı da olsa

bunca yaşantılarımız uydurukken
tarihi belgelerle konuşmak
tarihi gerekçe kılmak
ne kadar doğru
tarihe yaslanmak korkaklık,
geleceği kurtarmaksa budalalıktır

gözlerimin içine baka baka büyü!
oltasına balık düşmeyen bir nasipsizim, gel
kırlangıçlarla gelinciklerin öpüşmesini seyret,
ne kadar mübarektir bu papatya suyu
çiçek çıkaran çocuklara bir eşsiz şifa
ama unutma asla, dokuzuncu köyü

ellerin, ayakların dursun artık
endişeye mahal yok
geliyorum bayramda, bir soluk
“elma” dersem çık artık, olur mu?
bundan başka masal yok
insan, delirirken de unutulur mu

Ayşe Beni Unut

ayşe beni unut ölümüm yakın
ay konmuyor artık pencereme
bir yağlı ilmeğe sürtünerek geçiyor gece
gözlerimde gıcır gıcır bir ağlamak ağrısı
her filmin içinden mutlak imanım geçer
avuçlarımda eski dualardan artakalan küçük ayetler
el fatiha diyorum, el fatiha
fatihalar okuyorum bürünüp çelik zırhıma

beni sana meftun eden iksir bozulmuyor
bozulmayacak
hayrım yok kimseye kendime kazancım da
benim için endişelenme
ölüm dediğin nedir ki
şu kelebeklere bir bak
kapama gözlerini
bugün yarından az olmayacak

ayşe beni unut ölümüm yakın
erik dalındayım bir kiraz
cebimde haylaz çocukları kentini
üşüyorum bir alevli taş gibi
ne yana dönsem bir mağara uykusuyum biraz
kapımda kediler köpekler
bir poyraz maviliğindeyim iki kaş gibi
ölmüyorum hiç
kapanmıyor kepenkler

Az Mıdır Öldüğüm Elinde

beynim uğulduyor, sen misin bu, ben mi
çaresizim yine, hazan mıdır mevsim
aklımdan zorum var, sebebim sebepsiz
nûr-u ayınımsın her iki dünyada
filizim, çiçeğim; ay mısın, gülşen mi?
beynim uğulduyor sen misin, bu ben mi?

hızla ilerliyor saatler sonsuza
elimden gelenin fazlasını yaptım
seviyordum seni, sevmiyormuş yaptım
gözlerim bir dehliz gibi kapanırken
ufkumda akşamdır: lat, menat ve uzza
hızla ilerliyor saatler sonsuza

acı bir rüzgarsın bir ılık halinde
sence yetmiyor mu yerde süründüğüm
günebakan gibi deşme güneşimi
geçme sokağımdan böyle uğrun uğrun
az mıdır her gece öldüğüm elinde
acı bir rüzgarsın bir ılık halinde

sence yetmiyor mu yerde süründüğüm

Başkent

öyle büyük sevmelisin ki beni
öyle asi
öyle küheylan
bir upuzun vadi gibi
serilmeli içime bakışların

sen başkentler başkentisin
sen bütün sevmelerin başkentisin
ücralarda anlam üstüne anlam
mesela, mümkün olsa
yükselmek gökdelenlerce
öperdim gül yanığı saçlarından
saçlarından felaketler yarattırdım
darmaduman

var mıdır öyle ferîştah bir sevmek
yani, istek kipinde sevmek
en iyisi de budur sanırım
bütün fiil çekimlerinde
severek
gitmek
gidebileceğin yere dek

öyle büyük sevmelisin ki beni
şenlik gelmeli sonbaharda
ve çiçekler
niçin var olduklarını
anlatabilmeli

Fallarda Bahtıma Çıkan

sular kandırmıyor susuzluğumu
ateşi ateşe ekliyor musun
zirvelerde açan ıssızlığımı
her köşe başında bekliyor musun

affetim o bana yaptıklarını
Tanrı'dan gayrıya taptıklarını
ucu yanmış telli mektuplarımı
hâlâ ceplerinde saklıyor musun

sen misin fallarda bahtıma çıkan
sen misin belada yüzüme bakan
ne vakit dokunsam gül-sümbül kokan
dağ rüzgarlarını kokluyor musun

sevmedim yerine bir sevda koyup
şaşmadım yolumdan kargaya uyup
bir an ta kalbinden pişmanlık duyup
her gece kapımı yokluyor musun

Çok Korkuyorum Anne

indiğim yokuşları özlüyorum bu gece
sonsuzluğa saldığım ibibik kuşlarını
aklımın çerçevesi inler inceden ince
ne bir fotoğraf kaldı, oysa ne de bir tını
bir kral kalmış mıdır, terk etmeyen tahtını
indiğim yokuşları özlüyorum bu gece

ağlamaya meyleden yüreğim, bu son olsun
anma hatıraları, bırak git rüzgarlara
ömrümde bir trenle bir de istasyon olsun
nihayet; açık, küflü kalmasın hiçbir yara
gitmeye geliyorum nice yetmiş bin dar'a
ağlamaya meyleden yüreğim, bu son olsun

nasıl da yanıyorum buz yangınlarında, hey
beni kimse bilmiyor, adım sularda mezar
yok yok'luğumu gören, varlığım imsiz bir şey
çok korkuyorum anne, üzerimde bir nazar
oturmuş yazıcılar, katlime ferman yazar
nasıl da yanıyorum buz yangınlarında, hey

an be an eriyorum şekerimsi bir zehir gibi
kimse sormuyor bana kanatlarımın neden kırıldığını
avuç avuç güneş dolduruyorum intizarıma
ve kendiliğinden akıp gidiyor bir kayak

bulanık mı bulanık
kaya gibi bir anlam, besmelenin öncesinde
ellerim nasıl da hoyrat
sadece altın hızma uyanık

El Yordamıyla Giriyorum Şehrinize

bu gece rüzgarlı şarkılarını gezdiriyor şehir
komşu köpekleri dinliyorum, ayın ondördü
ondördüncü gününde
ateşkesi ihlal ediyor komşu köpekler
kediler havlıyor, ansızın mart delik deşik
hava kilitleniyor venlo-köln yolunda
kocakarının ağzında kilitleniyor trafik
gözüm kayıyor binlerce ışık yılında

bu gece, yabancı izler düşüyor gönültanemin fiilleri
fiillerim çekiyor yeri
ne sahici bir hiçbir şeyim ki ben
hararetim her şeyi donduruyor
aşağıya doğru çıkıyor çimenler
bahar yokuş ve çıt çıkmıyor
yokuştan
çekiyorum üstünüzden galip ordularımı

Eski Cumartesiler

eski cumartesiler biliyorum
güvercin kanadı gibi parlak
bir film, çıkışı, bir hatıra
kendi boyumdan aşarak
giderdim düşler ardına

istasyondan trenler giderdi
nedense kurumuş gül yaprakları
annem gül reçeli yapardı
hayatım avucumda kısı kıvrak
giderdim düşler ardına

nereye varsam deniz olurdu
her yer mutlaka cumartesi
apansız uyanırdı bir gemi
tedirgin, sessiz, gözlerden ırak
gidelim düşler ardına

bir şarkı söylenirdi yağmurda
bildiğim cumartesiler kadar eski
sel alırdı gençliğimi
bir afet aklımı alırdı
giderdim düşler ardına

şimdi bir liman çektim gözlerime
dedim, “bu memleket olsun”
mesut menekşelerin kızı
bugün canımda bir sızı
gidiyorum düşler ardına

İyi Geceler Sevgilim -I-

iyi geceler sevgilim
sıkıca tutun kirpiklerine
yağmur yağacak birazdan
dua et, okuyup üfle,
annenin sesine uzan boylu boyunca
uzan yüreğimin griliğine dilim dilim
lambaya üfle
iyi geceler sevgilim

hülyalı bakışlarıyla gözlerime dal
kaybolma sakın ıssızlığımda
seni bıraktığım yerde kal
bir kasımpatının boşluğuna bırak kendini
önce derin bir nefes al
sırlara gark olsun sonra dilim
iyi geceler sevgilim

koruların hışırtısı ve mühürlenmiş sular
uygun adım yürürüm caddelerde sularla
her acı, ötekine çamur çalar
ne kalmışsa ah adına, hepsi yerde
yerin, şekerimsi, tuhaf bir tadı var
bilemezsin, nasıl titriyor ayağım, elim
tutabilir mi şimdi beni nar
iyi geceler sevgilim

sırtını zemheriye verme
paylaş çocuklarla kar topunu
bahar gelmedikçe sakın göverme
tut ve kavra sen de, karanlığın bir ucunu
galeyana gelip de trenleri devirme
ağlarınız biz burda,
kadın çocuk, ihtiyar hep ay vurgunu
ahh, görecek miydik delinin de zorunu
günahlarımı gün yüzüne serme,
biri yanar biri söner
kandilim, anadilim
iyi geceler sevgilim

nasıl olduysam oldum, bilmeden bir deli
yüzüm, gözüm, çamurdan bir şiir seli
ağrılarımı silemezsin sarı beneklim
nasıl olduysa, kör oldu yanım yönüm
bir bilsem, neden ağyare döndü önüm
oysa bir helake uğramış da değilim
şimdi, mendilinle el salla bana
iyi geceler sevgilim

İyi Geceler Sevgilim -II-

iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum
korkularıyla ve bütün uykusuzluğumla
oynama artık benim sana susuzluğumla
ayıkladım birbirinden gül'le deve dikenini
acıımı ciğerimin cehennemine gömdüm
iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum

aşkım duvarda mushaf'ın yanında duruyor
dışarda seni siyah mercedes bekliyor
gözümü kamaştırıyor bu ayrılık şarkısı
hangi yöne gitsem, üzerimdeyim tren raylarının
aklım başımdayken, yüreğim mavi bir yelkenliken
iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum

kapılara dokunan ellerimin izlerini çekiyorum iyi niyetle
bildiğim duaları mırıldanarak başka kapılara
hangi terör saldırısında öldüğümü bilmeden
kabe'nin taşının altımda kalmışım gibi ezik
bıktım kuşkulanmaktan, sen iyisi mi, Allah'a emanet ol
iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum

üzülme sana şiirler yazmayacağım bir daha
endişeye mahal yok, canıma kıymayacağım
güneşin her gün yeniden doğduğuna şahit olmak istiyorum
gök, nasıl geniş ve mavi, sen öyle mutlu ol istiyorum
ben başındaki kurşuni bulutları seviyorum
her yol yakındır bana, senden uzak yok
iyi geceler sevgilim, ben gidiyorum

Naif

kaç suret ağlamışım ceplerime bir bakın
kaç liman beklemişim seni sonsuz hülyada
ibrahim ateşinde beni su diye yakın
kalmasın tek bir damlam, ufkundaki deryada

güneşin yedi rengi sana benzer en fazla
her sabah başka bir renk alır beni içine
hep seni hatırlarım, şiirle, sözle, sazla
nasıl oldu bu hicran, oldu hiçi hiçine

ölümün şavkı vurur sulara, hülyalara
gölgemin sesindedir, ölüm, ki ense keyif
adım kırılıp düşer, düşlerimden gülzara
ne yapsam mahmurluğun geçer içimden naif

ben kararmış düşlerin odağında bir nefes
kuşların babasıyım, dört yanım cehennemdir
artar eksilmez zira yanar içimdeki ses
sanırım her kuş benim ervahtaki annemdir

Neredesin Ateş Kız

hayır yağmur yağmadı, ben ağladım az önce
sellere karıştı sel, neredesin ateş kız
delilik makamına yükselirim her gece
bir sürpriz yap, çık da gel, neredesin ateş kız
sensiz yaşayabilmek, ölümlerden bir hece
hayır yağmur yağmadı, ben ağladım az önce

gönlümün değirmeni, sağdan döner sol yana
un olur umutlarım, bulgur bulgur eririm
bir kadeh kezzap sunar, saki bilerek bana
ben işte oracıkta nasıl da can veririm
zemheriyim, gel ısıt, temmuzum kana kana
gönlümün değirmeni, sağdan döner sol yana

neredesin ateş kız, perişanım halimden
dört duvara gebeyim, ölüyüm dört duvarda
ölümler fişkırtıyor hal-i pür melalimden
yok'ta gülden bir sûret, bir debdebeyim varda
yürüyorum izim yok, kan dökülür elimden
neredesin ateş kız, perişanım halimden

Ölüyorum Haberim Yok

daldığın oyuna biraz ara ver
ölüyorum haberin yok
kalbime ne yaptın, cevap ver
gözlerimi nereye kaldırdın
hayat batmıyor artık hiçbir yerime
kör oldum
ölüyorum haberin yok

tütmüyor ocağım
hazırlıksız yakalandım kışa
sanma ki alışacağım
yoruldum koşa koşa
aşındıracak yol kalmadı

büyülerdi çeşm-i siyahın,
baksam baksam, en az çöldeki kumda
alev alev titrerdi ahım
vardığım her yer mavi benekli çocukluğumdu

gülümse
beyaz gemiler gelsin uzak limanlardan
bir pembe kiraz olsun
dudağımı sıyırtıp geçen her kelime
gülümse biraz olsun
daldığın oyuna biraz ara ver
ölüyorum haberin yok

aynaya baksan
beni göreceksin
rüzgara kulak versen
sesimi duyacaksın
ve ısınırsın

bögürtlenleri
kayıtsız, bana hak vereceksin

yaşamak anlaşımdır ölümle
umarsız mısın
daha çok sev kendini
kararsız mısın
ay'ı doldur kadehine
iç kanasıya
gün ışıncaya kadar
sürekli yalnızlık içiyor bu acılar şehri
tasım, kafamdan uçkun bilmiyorum,
mahzun olacağım kim bilir daha kaç gün

hüzünden bir kale yaptım
harcına duman kattım
nice bilgiler konuk geldi
nice kervanlar geçti bu tenhadan
gri bir sabah yarattım
hassas duyurgalarımın

bir kuş hafifliğiyle gelir ölüm
girer yedi kol demirli
yedi kapıdan
döğsün bunu an be an
çünkü
andırıyorum başka şeyi
bir kelebekten daha çok
daldığın uykuya biraz ara ver
ölüyorum haberin yok

Ömür Ne Kadar Az

bir aşk bir ömre sığar mı
dopdolu yüreğimin ertesinde
kızılıkların arasından geçerken
bir ömre sığar mı, bir aşk

ne kadar uzun sürüyor macerası
ömür dediğin ne kadar az
üşengeç bahar dalları göveriyor
kapıda sırlısklam yaz

önünü alamayız bu karmaşanın
basılan mühür yalnızlığa ait
uzak-yakın süt anneler alıyor bebeleri
o kargaşada birisi hariç

aşk, bir ömre sığar mı cancağızım
bir ucu mutlaka okyanus dipsizliğinde
ellerim titriyor, kupkuru ağzım
hadi söyle, daha ömrümüz var mı endişelerde

Rüzgara Serdim Türkülerimi

özlemekten geliyorum
anam telli duvak
tarlasıyım hüzzam yarelerin
yangın topluyorum ağaçlardan
hep ömrüme ziyan ediyorum
ne vakit düşünsem, mevsim sonbahar

bir sevda düşürdüm sonbahar dallarından
kırmızı benekli, henüz gövermiş leyka
gelmemiş cihana böyle muhteşem bir sızı
gönlümü pişiriyorum toprağında, gün dönüyor
sen nerdesin ateşin kızı
ne vakit düşünsem, istanbulda yağmur var

yapraklar kendi sararmışlığından habersiz
yarsız, yurtsuz bir akşam içim
meden durup durup bir kedi olmak gelir içimden
gazetelerden geçerim dehşetle her sabah
bulanık sularla yüz yüzeyim,
gidiyorum aklımdan, karanlık hikayelerle
ne vakit düşünsem, yine bir veda var

büyüdüğüme inandığımda, pişmanlık yürüyor
sokakta sahıpsiz bir kediyim sadece
üşüdüğümü kimseye anlattamıyorum
bayraklarla donanırdım oysa ki bir vakitler
sanırıdım mesut günlerin annesiyim
şimdi , rüzgara serdim türkülerimi
çocukluğum bir turuncu gemi
ne vakit düşünsem, hülyam ağlar

Larua Neden Ağlamıyorsun

Ah Kızım Ah

ah kızım ah
ruhum yok yerinde
bir kızıl gonca sadece
akşamüstü
didelerimde

bahtın açık olsun diyorlar
olmuyor
sen gelmiyorsun
gözüm kurumuş nergisler gibi
bazı şuarâ
belli değil kime
ana, avrat düz gidiyorlar
seni çok özlüyorum
ve günlerden cumartesi

ahımı aldı
aşkıımı
her şeyimi aldı bu cumartesiler
pazar'ın yolunu unuttum
ezana karışıyorum bir an
abdest alır gibi
deruni
kibleye yönelir gibi
adınla başlıyorum
beni senden çağırarak
her farzın başlangıcında mutlaka

Akşam Kırmızısında Bir Lahit

burası izmir mi
rengi kaçmış
sesi bulanık
uykumun ortasında ağzını iyice açmış
küfürler püskürtüyor
gözleri fecre yapışık

tramvaylar, otobüsler, vapurlar
delik deşğim bugün
kırmızı bir yakut aklımı alır
bütün sevdaların vebali üstüme kalır
kaçıp gitmek isterim o vakit
yem olurum basmanede tinercilere
ne düşünsem
akşam kırmızısında bir lahit
kaç bin yıldır buradayım
unuttum, iyi mi
rengi kaçmış
sesi bulanık
burası izmir mi

kemeraltından yürüdüm alsancağa
çingeneler bir güve gibi ısırıyorlar beni
ansızın aklıma geliyor
abdal halil ağa
ne koca bir yürekti o
kafa tuttu fransıza
bayram yakın
süslüyorum içimi konfetilerle
bir ayağı topal
gizliyorum kendimden
yüreğimi, ellerimi

sevgilim
sahi
burası izmir mi
Ansızın Bir Çocuk

daha körpe, fidan, açmamış tomurcuk
yuvasında cik cik, bir sarı kumrucuk
gözleri bir incir, ansızın bir çocuk
derdiyle dertlenir, ağlarım gizlice
daha körpe, fidan, açmamış tomurcuk

imbatlar, meltemler kim bilir ne söyler
mavi ege, kordon boyu ah eyler
adı gavur olmuş bu şehre kim neyler
derdiyle dertlenir, ağlarım gizlice
imbatlar, meltemler kim bilir ne söyler

kemeraltı kuyumcusu bir çeyrektir
içinden ne kafir, dışından melektir
biliyorum, bugün esin bir cinnettir
derdiyle dertlenir, ağlarım gizlice
kemeraltı kuyumcusu bir çeyrektir

Ben Seni Melek Bildim

kızım geliyor kızım, benim zühre yıldızım
kederden çıkıyorum, sevince yelken açıp
kızım geliyor kızım, o benim alinyazım
ahır dağdan bu yana, hep rayihalar saçıp

hoş geldin balam benim, baharlarla hoş geldin
tarife sığmıyor ki, mutluluk dediğin şey
hoş geldin ciğerparem, ben seni melek bildim
erisin gözlerimde, dizi dizi dağlar hey

baban hazır pamuğum, söyle ne istiyorsun
pembe bisikletini alacağım, sana söz
evimi bir cümbüşle rengarenk süslüyorsun
Allah kılmasın nazar, değmesin sana bir göz

Bir Cüz'cük Ruh!..

od'ların üzerinde yürüdüm titreyerek
nice hallere düştüm, seni de düşünmüştüm
vücudun değil bana, bir cüz'cük ruh'un gerek
nasıl ki ekmeğimi bin lokmaya bölmüştüm

esin gel esenlikle, felahım olsun rüzgar
yüzünü çevir bana, ram olsun, haram olsun
senin de bilmediğin daha nice derdim var
ömrümde her tebessüm cıngıllı bir gam olsun

işitirim; atmışsın kalbinden beni bir kez
mümkün müdür yeniden girebilmek o yere
sessizce akan yürek, kim demiş ki dil üzmez
her gün mahvoluyorum, işte göz göre göre

Dokunamadım Sesine

bugün yağmur yağdı
sen yoktun
dün gibi
evvelki gün gibi
çıkmadım sokağa
yağmuru seyrettim pencereden sadece
yağdı
yağdı
yağdı
bir mavi ölüm gibi yağdı
şemsiyesinin altında
kavrulanları gördüm

bugün yağmur yağdı
elim, kolum bağlı
unuttuğumu sandıklarım
hatırama değdi
bir rüzgarın
en mahrem yeri
sen yoktun
oturup türküler söyledim
hep yüreğine çapraz
bir rind
serseri gibi

bugün yağmur yağdı
cuma'ydı
kırılmışım ezana
odam çok toz yutmuştu
yutmuştum tozunu ellerimin
kızım geldi aklıma
bir ağlamak geldi ta hollanda'dan
sen yoktun
öksürüğüm karıştı
yokluğunun ertesine
yağmur yağdı bugün
dokunamadım sesine

yağmur yağdı bugün
hem de göz göre göre
aklım başımda yoktu
çok kısıtlıydı süre
toplayamadım kendimi
kar çiçekleri arasından
toplayamadım
üşüyordum, belli etmedim
bir iki sallandı yerküre
düştü sonra birdenbire
senin beni öptüğün yere

Giderek Geleceksin

uzak uzak yollardan giderek geleceksin
bahtındaki siyahı örteceksin giderek
gözler kamaştığında haddini bileceksin
geçmiş günahlarına bir bir tövbe ederek

sana yakışmaz ömrün son deminde aldatmak
bir kanat takacaksın uçmak için zühre'ye
ab-ı hayat içinde kolay mı kulaç atmak
yüzünü tebessümden dönme sakın töreye

sevda, sedef kakmalı, içimde bir dünyadır
ağlasam da o bilir, ağlamasam da yine
kim var tutsam elinden, mutlaka bir rüyadır
vurur kim var bugün de, durmadan sinesine

Allah konuştuğunda haddini bileceksin
ola ki ölüm vaki, bıkmadan öleceksin
bahtındaki siyahı örteceksin giderek
uzak uzak yollardan giderek geleceksin

Göç Yolu

anne, pişman değilim doğduğuma bir kere
sadece iki yüzlü insanlardan öğrendim
uzatıldı elime binamus bir tezkere
saç, etek uçurmayı rüzgarlardan öğrendim
anne pişman değilim doğduğuma bir kere

rüyamda gördüğümü gerçek sanmıştım eyvah
cennetimi süpürdüm kendim kapı önünde
nereye gider böyle, nerden gelir bu sabah
beklemem bir tek minnet, geçsin eylül önümden
rüyamda gördüğümü gerçek sanmıştım eyvah

acı haberi gelir her gün sevdiklerimin
sineye çekerim ben, sinem nere unuttum
at'lar ve ayışığı perçeminde beklerim
artık değmeyin bana, çoktan yolumu tuttum
acı haberi gelir her gün sevdiklerimin

ne aşklar gömülüdür, bahtımın mezarında
hepsi de birbirinden feci sonlarla dolu
kendi kabrime doğru, şöyle bir uyarım da
açarım haki renkli kuşlara bir göç yolu
ne aşklar gömülüdür bahtımın mezarında

Hergün Sonbahar

gözyaşlarım yürüyor, yürüdüğün yollarda
yapayalnızım bugün, ne haldesin sen şimdi
nasıl da yorgun düştüm, intizar ede ede
bu, bakmadan geçtiğin, işte benim leşimdi

ölüyü kim diriltir, işte ben bir ölüyüm
bayram arifesinde, acılar denizinde
nedendir git git bitmez, sanki sina çölüyüm
felaketiniz olur elbet bir gün sizin de

şî'ri lisanda adım, kafi'dir bilirsiniz
ellerim yok, gülüm yok, neye yarar gülistan
bir an çağırırsam sizi, elbette gelirsiniz
naylon pabuç su geçmiş, sırılsıklam mor fistan

kötü adam değildim, sevgilindim ben senin
beni bu dehlizlere sen düşürdün hayırsız
her gün sonbaharım ben, buz gibi her gün tenim
eğer buysa yaşamak, kahrolsun yaşamınız

İzmarit Yüklü Poyraz

geri dönüyorum
izmir'den
izmarit yüklü poyrazlarına maraş'ın
bir kez görebildim seni sadece
elverir canım

ne kadar hoşsohbettin
inançlıydın
kararlı
tuttuğunu koparan
öyle gözü pektin yavrum
şimdi geri dönüyorum
inan
bu yürekle
ben seni sonsuza dek doyururum

sevdalar yapıyorum kağıtlardan
uçurabilmek için en maviye
gölgeler yapıyorum sonra
gelsinler diye peşim sıra
daha neler neler sonra
seni sevdiğimin şahitlerini de kazıyorum
kayalıklara
gün gelip sorulduğunda
“beliğ” desinler

ah seni
püsküllüm seni
konuştuğunda
memleket süzülen
ağzını yesinler
ege'nin mavisini gözlerine çek
bir yakamoz gibi kıpırdasın
denizin en mahrem yeri
kumrular kalsın
veda sözlerinin yanında kızım kalsın
sancısının kucağında leylanın

adını
yüzünü değiştirsen de
karışsan da arap çorbasına
bağımı, bahçemi tarumar eden
resimlerimsin leyla
sen dinlediğim
her şarkının sonunda
affedilmeyecek bir hata
sen
geri dönüşümsüz bir batık belasin

geri dönüyorum
ne muhteşemdi seninle geçen zaman izmir'de
balık açmıyordu ağzını
kulaklarını tıkamıyordu rüzgar
sorumludur çün
herkes kendinden
ay
ya da
güneş de olsa
ama en çok
izmir'de
havanın cömertçe harcanmasına
içlendim
güm pata şarkılar
kordonboyunda
kafelerde
iyice dumanlanmış kafalar

ama
benim dinlediğim şarkılar
mutlaka biraz sana benziyor
narin
açıkgöz
el çabuk

unuttuklarım
ah
boş ver
hatırlamaya değmez!...

İzmir de Çözüm Değil

gözlerim parçalanır ege'nin mavisinde
martılar batıp çıkar bir şey ararcasına
martılar dalga dalga büyür kendi aksinde
yargısız infaz gibi beni tararcasına

yaralıyım, kim beni kurtarır bu yaradan
izmir de çözüm değil, meftunuyum esin'in
biliyorum, çareme yoldur elbet Yaradan
lakin nerden bulayım, benzerini sesinin

vapurlar iskeleden kalkıyor birer birer
her biri bir hüznümü gibi arka arkaya
ege'de geçen saat, bir yılmuş gibi sürer
binip giderim buradan, çok eski bir şarkıya

ağladığım yetmez mi, bir de siz sayın bakın
hakkım yok mu sanırsın, bir lahza sevinmeye
sırf lambaları değil, durun, beni de yakın
aşağıdan yukarı başlıyorum inmeye

İzmir’de Olmak

suyla güneşi küçümsemeden
bütün renklerden soyunup gideceksin
helallik alıp herkesten tek tek
dağları kendi yalnızlığına bırakıp gideceksin
uzak şehirlere
bir an yanılsadığımız
ufuksuz diyarlara göç edeceksin

meyan şerbetini kim bilebilir
işte o meyan ağaçlarının susuzluğuna
çiğneyip geçerek
gelin beyazı pamuk tarlalarını
kimsenin bilmediği yıldızlara göç edeceksin

mesela
ne muhteşem şeydir izmir’de olmak şimdi
imbatların fisiltısına eğilerek
mesela, konak’ta kaybolacaksın
kendini bilerek
aklın depdebesinden
bir müstakil huzura göç edeceksin

izmir’de olmak şimdi
yazdan hazana fırlamış
bir ok gibi
bir deniz sıcaklığı
aksine tutunmuşum senin
hem var, hem yok gibi

Kuytularda Kaldım Bak

yanım yönüm kapalı, yeryüzü ve gökyüzü
gidecek bir yerim yok, bir sen kaldın uyanık
yağmurlara katıldım, içmek için öz sözü
ne yapsam ciğerime saplanıyor hayınlık

kuşları görmüyorum kaç zamandır arzdayım
beni tanımıyorlar aşk içinde perişan
senin sevdana yanık, ta ezelden farzdayım
attığım adımdasın, dost değilsin bir düşman

verdiğin mühlet doldu, gelmedin, gelemedin
yollara düştüm naçar, delinin zoru gibi
dedim, ölsün gelmezse, ölmedin, ölemedin
kuytularda kaldım bak, yanıtız soru gibi

Küfürsüz Yaşamak

en azından üç dil bileceksin
en azından
üç dilde ana avrat dümdüz gideceksin
öyle mi bedri

doğrudur, katılıırım
üç dil bileceksin en azından
ama
bütün içtenliğine
üç dilde, üç öğün
seni seviyorum diyeceksin
ta bir uçtan bir uca
yaşayacaksın usluca
adam gibi yaşayacaksın
yaşayacaksın küfürsüz
öyle dolu dolu
olmaz başka türlü
başka dillerde çünkü
gidilmez
ana avrat dümdüz

Larua Neden Ağlamıyorsun

laura, neden ağlamıyorsun
bir bir ölüyor çiçekler
kaybımız büyük
bahar uzak
ve kar yolları kapadı
kanım çekiliyor
zemin kaygan
sancısı tutmuş bir kadının çılgılığı bu
ya da çirkin
avrupalı bir çocuk
kıs kıs gülüyor biçimsiz
istilaya uğruyoruz
bin yıl sonra moğollar
sen
babel'in asma bahçelerine benziyorsun
versailles bahçelerinin bitmeyen kabususun
laura, neden ağlamıyorsun

üstümüze bombalar yağıyor
bardaktan boşalır gibi
bültenlerin sıtkı sıyrılmış
bazı çocuklar
korkabilecek kadar yetişkin
her annenin erdemidir
ölmek yavrusu için
taş arabasında
kum fırtınasında
noelden geriye kalan sadece bir intihar çiçeği
türklüğüm elden ele
güvercinim vuruldu
bana ıstırap, bana kan, bana cinayet sun
her nefeste biraz daha ölüyorsun

anlamıyorsun
laura, neden ağlamıyorsun

anlıyorlar asyalı olduğumu gözyaşlarımdan
uzak duruyorlar benden
ağırmış kurşunum
yağmurlar kırgın
taze gelin gibi gidiyor bulutlar
kapılar merhabaya kapalı
garp dizanteri
kabuslar göveriyor
cellatlar
zebaniler
avuçlarım dua dilenmekten yorgun
bir imtihandan geçiyoruz
sınanıyorum
sınanıyorsun
laura, neden ağlamıyorsun

bu zalim karanlıkta sigarasız yaşanmıyor
ay doğacak gibi oluyor
ama vazgeçiyor
uykularımdaki serin sular
mezarımın eşliğinde
maktul adamı oynuyorum her defasında mutlaka
cesedimi kusmuşlar
seni alıp götürüyorlar
güzelliğini götürüyorlar
bir sinema perdesinde yanılıyorsun
laura, neden ağlamıyorsun
hayallerini öpmek için ne bekliyorsun laura
duvarların sessizliği
ölümün tuhafılığı bundan
yerimiz dar
hayat kısa
bütün kuşlar göçebe
uykusuzluk; muhteşem bir tarihin başlangıcıdır
uyku yitik bir ülke
her yerde zamanın sızısı var
artık gerçekler kar gibi sussun
neden konuşmak istemiyorsun
laura, neden ağlamıyorsun

Liman

şafak söktüğünde yola koyulalım
şakilerden önce yola koyulalım
bizi beklemekte uzakta bir liman
limanın gözü kör, asık ve uykusuz
yüzüyor gözümde hayli geç bir zaman

çınarların duldasında yürüyelim
nehirlerin ortasında yürüyelim
bizi beklemekte uzakta bir liman
serap gibi ışıdayıp durur, susuz
su içerim kanmam, su içerim güman

zehirdir içtiğim, geç fark ediyorum
içtiğimi toprağa zerk ediyorum
bizi belemekte uzakta bir liman
uçsuz öylesine, evvelsiz ve sonsuz
kaybolalım orda; bir küfür, bir iman

açın limanları, üç nokta yan yana
iki badem içi gibi bir kabukta
bizi beklemekte uzakta bir liman
dellenip koşalım boşlukta korkusuz
eyvahlar içinde kaldı, kalbur saman

Sarı Benekli Kumru

çok kebir ağlarım
ağladığım zaman
salkım söğütler gibi
suyun ensesinde her an
sesin gelir sekerek denizaşırı
hiç kullanılmamış bir aşkı öğütler gibi

ağlarım yüksek yüksek
kartalların geniş kanatlarının süzülüşünde
çocuklar sek sek oynar
korkmuyorum zindanlardan
aynalardan korktuğum kadar
hep ölüyorum, her gün daha fazla
yazıyor öz kardeşim
ağzımın kenarındaki karanlığa beni

hayır ölmüyorum aslında
ölmemi isteseler de ne kadar
tekrar doğrulmak için bir umuda büzüşüyorum
sevgilim
sarı benekli bir izmir kumrusu
yüreğimde bir böğürtlen korusu
kış ayaklarıma boğuldu
gel diyorum
n'olur gel
benim sarı benekli kumrum
buralar ayaz
çok üşüyorum

çeyrek adım var esfel-i safil'ine
tut beni
düşüyorum

Seni Sevdiğim Zaman

*“bende mecnûndan füzûn aşıklık istidadı var
aşık-ı sadık benem, mecnûn’un ancak adı var”*

içimde parlayan karanlıksın
içimde göz gözü görmeyen aydınlıksın
seni düşündüğüm zaman
felçtir kelimelerim
seni sevdiğim zaman
bunu kendime yakıştıramıyorum

sen
su içtiğimde
cayır cayır kavruluşumsun
sen
temmuz ateşinde buz kesilişimsin
sen
gurbetten memlekete bakışım
sen, memleketteki yitikliğimsin

sen
buğday tarlalarının derin uykusu
sen, uykularımdaki dehşetsin

adını çağırıyorum bir yıldızdan bir yıldıza
adın öyle zor ki
hatırlamıyorum
seni düşündüğüm zaman
tutukluyum sende
seni sevdiğim zaman
yoksun
bazen bir şiiri yorumlar gibi
yorumluyorum seni

bazen uzun süren bir savaş uğultususun
bütün sözlerin nihayetinde

vardığım onuncu köysün bazen
bazen, şehrimi kollayan bir çınar kuytususun
bazen, gri bir veda sözü
bazen de bir amin oluyorsun

aldığım nefesin birazı sensin
okuduğum lanetin birazı sensin
seni düşündüğüm zaman
gidiyor başımdan aklım
seni sevdiğim zaman
korkuyorum

acılar gösterensin baharda gelinciğe
sonbaharda dallardan süzülen içli bir şarkısın
iki gözünün birinden zehir akıyor
diğerinden şiir
bilmem
ellerin şimdi
hangi şehrin ruhunda kokuyor
kim ücralarını satır satır okuyor

sen yok'tan var olan keder
sen, yitirdiğim cevhersin
seni düşündüğüm zaman
bir sarayın penceresinde gamlı bir kuşum
seni sevdiğim zaman
ben yokum

Serseri Unutmak

yazıyorum seni elmas kalemle
yüreğime, duvarlara tek hece
geliyorum onsekizbin alemlerle
doğmasa da güneş burda bir gece

olur mu unutmak, serseri, seni
vaha'nın ortası memleketindir
beni kim avutur, susturur beni
olmadığın vakit, felaketimdir

ne zaman çiçek açar ıhlamlar
ben seni o zaman bekleyeceğim
bulutlar kar dolar, ruhum nalan kar
bahar geldiğinde gül giyeceğim

Ses ve Nefes

sesime nereden yaklaşmalıyım
en son uçup gidiyorum ne yapsam
vakit akşam ve ben korkak biriyim
kendine gömülmüş bir serseriyim

uzağı bilmeden, nedir ki yakın
suları çekilmiş çay yatağı mı
gece görünmüyor, köreldi anlam
en aydınlık yanımda zindan oluyor

bir güvercin havalanır ansızın
sevgilinin kül ettiği sineden
ağaçlarda artık selam göndermez
ses vermez önceden hiçbir tehlike

ne seni sevmeyi başarabildim
ne de nefes olabildim ölüme
nerdeyim, buraya nereden geldim
nereden yaklaşmalıyım sesime

acılar denizi dediğim
nice helaklerden
kurtuluşumdur güç bela
sana vurgunluğumu
çiçeklere sor
suya anlat
dağlara çiz
acılar denizi dediğim
daha dalından düşmemiş bir ceviz
görecek kadar bir zaman var mı
senin benzersizliğini
taş topladım hep taş
biri eridiğinde
ötekini bağrıma basayım diye
bir yol bulup bir gün
bütün ütopyaları kaldırarak tedavülden
sana varacak kadar
bir zaman var mı

seni sevmenin kralını biliyorum
her helak sonrasında
beni sevemeyeceğin kadar
bir ihtimal mi var
koşup koşup kainatla beraber
senin en çok
bir kasımpatıya bezmediğin yere geliyorum

bilemez
kimse bilmez
ben niçin böyle
dur durak bilmeden
sebepli sebepsiz ölüyorum

Sonraki Mazim İçin

Abi Sen Şimdi Öldün mü?

abi, sen şimdi öldün mü
yani şaka değil öyle mi
neden ağlamıyorum öyleyse ben
düşmüyor menekşeler gözlerimden
bu acı, alnımdan süzülen bir alın teri
sert kabuklu, kaskatı bir zemheri
neydi Allah'ım, o sıcak yaz günleri
yaşamak hep beyaz bir sayfadır
yaşadıkça karatırız her günü
her yeni gün, asırlık mezarlarda gömülü
bu kadar mı seviyordun ölümü
nasıl bir at ki o, seni alıp götürdü
yani, şaka değil öyle mi
abi, sen şimdi öldün mü?

duydum, hollandadaydım ben
inanmadım, inanamadım, inanılmazdı zaten
ölümü hak etmemiştin sen
görecekt mutlu günlerin vardı
nasıl oldu da hayat sana şımardı
uzun, upuzun kızıl saçlı bir kız gibi akşamlardı
bir hayal ile iliğime kadar ıslandım
içim kanasıya, bugün, seni andım
doldurdum, gözlerinin siyahıyla gönlümü
saçının akıyla görür oldum önümü
ne vardı terk edecek bu diyarı
dilerim, bir daha gelmesin bu kirli şubat günü
yani, şaka değil öyle mi
abi, sen şimdi öldün mü

Alev Kusan Adam

ölüm
ince şey gülüm
tıpkı parmakların gibi

ellerin haylaz
parmakların avaz avaz
oynaşır helaklar içinde
hey gülüm

alevler kusmuyorum artık
gökdelenden türbelerimi yıktım
üşümüyorum eskisi gibi
ama faniyim gene de
kutsanmış bir “baba” olmaktan çıktım
derunuma yaşlıdır
ney, gülüm

çarpıldım çarpılacağım kadar
yol yürümekten acizim
sıcaklık kırkdokuz
yazılarda matem var
gelin almalı epey zaman geçti
tövbelerine dökülüyorum bir tacizin
gidiyorum sevdiklerimden
loy, gülüm

çok yorgunum
merhamet et ne olur
beni, bir kadir gecesi kovuğuna koy gülüm!..

Anne Beni Bugün Kimse Çekemez

boyumdan büyüktü yaptığım her iş
bu yüzden devrildi çığlar üstüme
geç kalınmış özür, fayda getirmez
sokağına bakıp bakıp ağlarım
anne, bugün beni kimse çekemez

dere kenarında salkım söğütler
bir bilge rüyamda beni öğütler
başım dik olmalı, bu hayat böyle
sabah olsa, aşıklara gün değmez
anne, bugün beni kimse çekemez

gözümü kapasam, şehir batıyor
sahipsiz çocuklar, itler, kopuklar
sen tatlı uykundan bölünme diye
versem de gövdemi, ateş ünlemez
anne, bugün beni kimse çekemez

üstüme gelmeyin, rahat bırakın
kendimi affetmek için çok erken
ve ellerim, parmaklarım çok kirli
bunu en yakınım bile fark etmez
anne, bugün beni kimse çekemez

alev kusuyorum, ummanlara hep
incinmiş bir kalbin onurudur bu
sussaydım ya ölür, ya delirirdim
en çirkin halimle bu şehre girdim
anne, bugün beni kimse çekemez

Korkuyorum Uçmaktan

kaç zamandır buluşmuyor gözlerimiz
inim inim sarayburnu
daha azı yok ayrılığın başka türlü
bu bulut çok uzun sürdü

vakit tamam
nasıl gelirmiş yapraklar iç geçirerek
seyret ve dinle rüzgarın karartısını
göster ay şafağını
konayım gözlerine akşam akşam
dağ, münzevi bir ordu
buram buram

bahar susuyorum kaç zamandır
demek
insan, sancısını da özlermiş
topraktan suya geçen bir hafiflik gibi

tek yapabildiğim bu
çileyle ördüğüm ağ
dönüp dolaşıp
beklemek oluyor
potinimin içinde

kırılıp düşebilirim
mümkündür çün
ıslanabilmek bir hançerle
hayata gülümsediğim resimler delik deşik
en sevdiğim şeydi
korkuyorum uçmaktan

büyük tasavvurlardan vazgeç
böyle olmaz
bu kış
bu kıyamet
yabancı, bugün
bir başına
hep ıska geçmiş bir soytarı
“telgrafın tellerine”

Bunca Sene Yetim

serdim yufkaca dilimi saca
havasız türkçe, parasız cepte
sakal biriktirdim bunca sene yetim
rahat konuşabilsin diye çocuklar babalarıyla
an gitsin, ben gideyim değil
bırakmadan hiçbir cesedi hiçbir otel odasında
öyle anarşik değil
kendi öztürkçesinden yuvarlansın diye her kar topu
çün
iz bırakır her çocuğun sesi asfaltta
üstte menekşe kokusu
cepler altta

türkçeye çevirince türkçeyi
seriliyorum yufka gibi, saca

Cebimde Kadınlar

“gün olur asra bedel”

sızıyor aızığmdan jilet keşiğı internet
cebimde dünyanın bütün kadınları
allayıp pulluyor beni bir zulmet
çürüttüm bir bir, attığım adımları

korkum yapışık durur cehennem duvarına
üstüme üstüme gelir duvarlar, korkusuz
bir adam, hayat akıtır durur şalvarına
ömür gidiyor ömrümden, sus ile susuz

maskelerim var balolarda, müstehzi
balolar yamru yumru, yüzüm gibi girift
düzelmiyor düzlükler, gölgem sıra bir mazi
kimleri yutmadı ki göğe dayanan bu zift

gün olur uzanırım nehir yataklarına
yer buzul, gökler buzul, bense ateş topuyum
koşar durur cesedim, ta ezelden yarına
altından damıtılmış bir özlemin kulpuyum

ben, bana tutsak oldum, sana tutsaklığımın hür
bilemedim aşk nedir, kim, kime neden meftun
benim şarkılarımda okyanuslar köpürür
ben her yaraya ilaç, ben merhamet, ben sükun

tanıdım her ademi üfürölmüş sularda
hısmımla hasmım birdir, bir kaya parçasıyım
saçını yolar insan, hani pişman olur da
ben de etini yiyen bir resmin fırçasıyım

güller ve karanfiller, loş odalarda serkeş
bahar mıydı öptüğüm, kustuğum hazan mıydı?
çocuklar kurttan kuzu, kitaplar meczup bir leş
“gün olur asra bedel”, naz mıydı, nazan mıydı?

birakın, zamanı yiyeyim acıkınca böyle
dostlarım, kardeşlerim, övsünler yokluğumu
sıra sana gelince, n'olur gerçeği söyle
bilsinler; öürken de yalarım soluğumu

Cömertlik Güzel Şey

ölüyorum diyorum, bana inanmıyorsun
gözüm mü çıksın, elim-ayağım mı kurusun
bir nemrut ateşi bu, yalnız sen yanmıyorsun
bütün cevaplara küs, ne biçim bir sorusun

döner karanlıklarda, feleğin çarkı dahil
insan kendi ışıldar tenhadaki çöllerde
bazen farksızdır taştan, gülhane parkı dahil
kendi dansından sermest, kuğu olsan göllerde

kalmaz açık bir kapı, bir ışık girecek kadar
taşını, toprağını özler insan bu yurdun
etmedik dua kalmaz, nice adaklar adar
dişleri arasında, kuzuyu kapalı kurdun

atlar kişnediğinde şu mertlik ne güzel şey
her sefer sonrasında ganimeti paylaşmak
su gibi, toprak gibi, cömertlik ne güzel şey
insan suretindeki şeytandan ruha taşmak

Çıkar Alfabenden Adımı

benden sana hayır yok
bu aşk burada biter
çıkar adımı alfabenden
bir ağacı kökünden söker gibi
Allah sözüne boyun büker gibi
çıkar alfabenden
savur rüzgara adımı
ta çiğlerinden ah çeker gibi

yollarımız çoktan ayrıldı
paylaştık her şeyi
tükettik çarçabuk
akasyalar açmıyor, bahar geldi bak
söyleyecek bir söz mü unuttuk
hatıralar tepetaklak
biz bu kurşuni ayrılığı hak ettik

oysa bir zamanlar
uyanıklığımın değil sade
rüyalarımın da ana diliydin
mırıldandığım şarkıların geniş kanatları
suskunluğumun sokaklara taşan gürültüsüydün
sen, meşe ormanlarının gülen yüzü
sen, akdeniz'in bitki örtüsüydün

bir yanım sürekli hüzne yaslı
fazla fazla sigara katlediyorum
masada duran resmini kaldırdım
açelyalarla donattım odamı
en sevdiğin şarkıyı
en berrak dağ sularına daldırdım
ki, kalmasın sana bir minnet borcum

hoşçakal sevgilim
bana bir borcun yok
Allah'tan aldığım emaneti
iade ediyorum geri Allah'a
ben gidiyorum usul usul
damlasın ağzından bal
kıyamet koparmadan
sevgilim hoşça kal

bizim birbirimize hayrımız yok
bu aşk burada biter
alfabenden çıkar adımları
seninle
aynı fotoğraf karesinde/
olmak istemiyorum artık
seni her sevdiğimde
bir kanadımı kaybettim
adımı
muradımı kaybettim

Damla Deniz Yıldız Gemi

saklı kalbim, siyah gözlerinde
sanki
sirkeci garından kalkmış az önce
rüzgarda bir kapı gıcirtısı
bir tül gibi savruluyor ağustos

istanbul'dan geçiyor hoyrat bir cumartesi
kırılmış binlerce cır cır böceği yumurtası
asi yeke
ukala ingiliz atı
kalbim, siyah gözlerinde saklı

yıldızlı gemilere yüklerler damla damla denizi
leyleklerden başkası çekemez
hazin geçen bir yaz'ı
istiklal görmüş çam sakızı-
çoban armağanı
anımlar kazıyan havalı bir aklı
kim çıkarabilir içine tıklıldığı kötü kafesten

en güzeli
asmada üzüm olmak
kalbim gibi öylece
siyah gözlerinde saklı

rüzgarda yalpalayan bir kahırdır, aşk bence

Ellerinden Bir Şefkat

yaşadım onca yıl, gözlerden ırak
gözden ıraksın, gönülden de öyle
bana ellerinden bir şefkat bırak
seviyorsan, ölürcesine söyle

gözlerim perişan, rengim sarardı
kansersin, veremsin denmedi bana
hava birdenbire sönüp kararı
gökten damla yağmur inmedi bana

göğsüme iğne iğne batıyor aşk
söz hükümsüz, bir kez baksam yüzüne
aslanın yatağında yatıyor aşk
bakarak kararır üzüm üzüme

ölümü terkime aldım yaşarken
iki kanadıym bir güvercinin
bentlerimden ab-ı hayat taşarken
zamansız ölümüne çaresizim

Farkında Olmazdın Ağladığının

ne bir ışık yanar, ne de bir yıldız
sen giderdin, uzak, yakın demeden
mevsim durup durup kışa da dönse
bulutlar yırtılsa bakışlarımda
farkında olmazdın ağladığının

çiçekler çırpınmaz ölürken bile
uğultusuz suya benzerler en çok
bir gözüm rıhtımda beklerdi seni
bir gözüm, güneşin battığı yerde
farkında olmazdın ağladığının

bazen bir kuş gibi konuverirdim
penceren bir susku içinde saklı
gözlerin gözümde kopan bir gölge
ellerin görürdü ruhun duyardı
farkında olmazdın ağladığının

taşa dokunurdum, suya, toprağa
bedenim hafifler, kanım donardı
bir ölmek çarpardı can kafesime
sen giderdin, peşin sıra yıllarım
farkında olmazdın ağladığının

Fizan

bırak beni, gözlerimden çıkıp git
zerreden ummana dönmeden vakit
ettiğin zulme Allah var şahit
olmasın ecelin benim elimden
bırak beni, gözlerimden çıkıp git

bir yolun sonuna geldim, uçurum
aldın sen ahımı, neydi ki zorun
söndüm ateşimden, kaçtı huzurum
olmasın ecelin benim elimden
bir yolun sonuna geldim, uçurum

bir tebessüm etsen ağlar mıydım hiç
ciğerimi narda dağlar mıydım hiç
kan kusarcasına hiç durmadan iç
olmasın ecelin benim elimden
bir tebessüm etsen ağlar mıydım hiç

bırak beni, senin olsun bu taht, taç
eylemesin Tanrım bir daha muhtaç
kaç kaçabilirsen ta fizana kaç
olmasın ecelin benim elimden
bırak beni, senin olsun bu taht, taç

Gitmesen Daha İyi

sonunu bilmediğın bir yol bu
pişman olmak da var nihayet
kalsan yanımda
böbürlensen yine
kibirlensen, ne gam
yanımda kalsan
gitmesen daha iyi

seni sevdiğimi tütüyorum
günaydın oluyor her yer
seni unuttuğumu unutuyorum
öyle bir yerdeyim ki
görmeye değer
kalsan yanımda
hayır ya da şer
gitmesen daha iyi

soluduğum sen değilsen
saymam bunu havadan
sen değilsen içtiğim

gökten bir sofraya inmiş yok, yok
ne var ki kuş sütünden çok
kalsan diyorum
yanımda kalsan
saplansan iki kaşın arasına ok ok
gitmesen
gitmesen daha iyi

İman

pazardan geliyorum
su gibi bir kız gördüm
portakal kokuyordu her yan
suyunu yüzüme sürdüm

kaç kez döndüm etrafında
gülümsüyordu
durdu önümde
bir gezegen engebe
usulca
adını fısıldar gibi
iki kere öksürdüm

bir fatiha giydirdim
ıslanmasın yağmurda diye
üç de ihlas gerekti
kırkbir kere maşallahla
okudum
yüreciğine üfürdüm

bir kız gördüm
su gibi duru
ah
bilemezsiniz
o iman
bense küfürdüm

Kabus Kitabı

burası elm sokağı
onüçüncü cuma
yeniden başlıyor macera
kabus, yeniden
dudağımda bir ayet
ha
mim
ra
geri dönüyor freddy
gövdesinde yüzlerce kafatası
kustu mu ilenç
güldü mü
çirkin bir domuza benziyor
aşlında hiç gülmüyor
cinayetleriyle kol kola
freddy'nin dili, ahizenin bir ucunda
öldürmekle tükenmiyor
ölmüyor
freddy, bir türlü ölmüyor

burası
elm sokağı
onüçüncü cuma
kaçıncı kez bu vizyon
ölmedim kaçıncı kez
bu kaçıncı aynı istasyon
takıldım elektrik tellerinin bir ucuna
azize çalıyor gramofonda
vokal yapıyor fareler fonda
bir cümbüş
bir curcuna
bir kitap duruyor herkesin başucunda
freddy

gözünü kapayanın kirpiğinin ucunda
karanlık parçalanıyor
şafak söküyor
sabah öyle acı
yalanmıyor
esrarını uykusuzluğa döküyor
hiçbir doğru söze inanmıyor
gümüş kurşunlara bile tınmıyor
freddy, diz çöküyor
dudağında bir ayet
elif
lam
ra
bilmiyorum neden gülmüyor
paylaşıyorum oysa insanlara bir bir
ölüm tükenmiyor
ölmüyor freddy
ah
nasıl vursam
ölmüyor

kabus üretiyor genç talebeler
freddy, kendi makamında
şarkılar besteliyor cinayetlerine
yeşil-kırmızı tişört üzerinde yine
uzun tırnaklar
bütün cevapları müstehzi
talebeler yanaşmıyor
kur'an ayetlerine
saçmalık diyorlar
bu bir saçmalık
saçmalık kendilerinde
dinletemiyorlar çünkü saba bir ezan
yol işaretlerine uzarken freddy
bir çok züleyha'nın kabus defterine

burası
elm sokağı
onüçüncü cuma
kimse öğretmedi bana
münker ve nekir nedir
freddy'den önce biliyordum
küfür nedir, zikir nedir
dönen
hiç durmaksızın dönen
an içinde zaman
zaman içinde zaman
iyice soğumuş bir mekan
üstü açık bir mekan
anaç kabuslar
biliyordum önceleri
akıl nedir, fikir nedir
freddy yuttu beni
nasıl bir ninniydi
uyuttu beni
okyanusa saçıldı
annemin en mahrem incileri

burası
elm sokağı
kabuslarımın pekmez olduğu yer
ölmüyorum
ölürsem eğer
sen de bitersin
biter nihayet
bu otantik sevgiler

Kırk Yılda Bir

ateşten gömleğimi çıkarıp attım bu kez
beni yaralayanın, bildim aşk olduğunu
ıstıraba ram olmak, elbet kimse istemez
gün gelir, hatırlar da saçını yolduğunu

hangi renk uyar bana, uyurken mütebessim
kaldırıp kılıçları aradan sonsuza dek
senin mutlu halindir, benim ağlayan resmim
kırk yılda bir bu bayram; bir dirhem, bir çekirdek

bir yıldız gibi gökten göğe kayamıyorum
anlayamıyor heyhat, annem, üzüldüğümü
kaçtır uykusuz gecem, artık sayamıyorum
ölmüşüm, görmüyorlar, gökten süzöldüğümü

Canın Cehenneme

taş ocaklarından çıkardım bu aşkı
yaydım yerin üzerine dağlar gibi
ummadığı anda insan bir çeşmedir
iki gözü birden yanar, ağlar gibi
sağır, kör bir adam, bir denizin dibi
bir liman şahittir, seni sevdiğime
lanet olsun canan, canın cehenneme

aelyaları düşünüyorum, neden
beyazdırlar, kırmızıdırlar hep madem
şu inleyen bahtı karartmasalar ya
senden mi iniyor bu sonbahar yoksa
bu merdiven, bu basamaklar senin mi
bıktım çöküşünden yorgun gözlerime
lanet olsun canan, canın cehenneme

taş kaldırımlı bir eylül sokağı bu
ayan olur cismim, kırıp aynaları
istediğim, aynalarda ölmektir sırf
senden de arınmak, تنها sulardan da
nasıl bir egemenlik ızdın ki göğe
oturduñ ruhuma, sonra ellerime
lanet olsun canan, canın cehenneme

o kadar çok şey var ki, yere batacak
adınla birlikte, silik suretinle
ahmaktır, aşık olmak bir selviye
ölmek için endam eder selviler de
elindeyse olmak bir üzüm sepeti
asmalara saldır, ya da akreplere
lanet olsun canan, canın cehenneme

senden korkuyorum, ürküyorum senden
korkmuyorsun çünkü, seni Vareden'den
neyi özlüyorum, kimi bekliyorum
neden ağlıyorum şimdi, bilmiyorum
ben miyim bu uzak, sen misin şu yakın
uzaklıkla seslen, gülen nefretime
lanet olsun canan, canın cehenneme

Leyla

insan örmekle yükümlüdür yarını
bir duvarda üst üste kerpiç
önemsemek gerek hayatı
dokunmuş halı gibi sıkı

acısız yürünür mü hiç
sevinç mutlaka herkesin muradı
yeter ki
dara, zora düşürmesin Allah
leyla muhannettir

ne yapsan
nereye gitsen, nihayet
aşk bitiyor bir gün
ceylan bakışlara akşam iniyor
akşam
ciğeri yanmışların külüne konuyor
akşam
ancak benim ateşimde sönüyor
başımda gitmek yarası
akşamla yatsı arası
yanında başka birisi
leyla ihanettir

şehirlerin ücrasında sihir izleri
kötü kadınlar
kırmızı ışıklar
cübbesinde boğulmuş imamlar
polis kordonunda Cuma
eski cumalara sürtünüyor yeni cumalar
keşke geçiyor keşkelerden
türkler istanbul'un dışında

kapıda bir duvarın yıkılışı
bir devrin açılışı
leyla cinnettir

suyunu içtiğim dağlar duman oldu derinden
taşlara yazıldı eyvah
eyvah; ansızın fırlamış bir oktur
artık, hiçbir ceylan eskisi gibi hızlı akıyor
hiçbir şarkı eskisi gibi ciğerimi yakmıyor
hiçbir sevda için medicine yoktur
ve artık hiçbir yürek
yeterince vefalı çıkmıyor
parçalanıyor söz, söze değince
gözlerim görmüyor
kanım yeryüzüne yağınca
bir sabah, güneş faltaşı gibi olunca
leyla kıyamettir

bu aşkın sonunda hasret kaldı bana
özlemek neye yarar artık
içimde kaldı ukdesi
sazlıklardan gelen sesi
o buselik nefesi

leyla
artık bir ettir

Liman

şafak söktüğünde yola koyulalım
şakilerden önce yola koyulalım
bizi beklemekte uzakta bir liman
limanın gözü kör, asık ve uykusuz
yüzüyor gözümde, hayli geç bir zaman

çınarların duldasında yürüyelim
nehirlerin ortasında yürüyelim
bizi beklemekte uzakta bir liman
serap gibi ışıdayıp durur, susuz
su içerim kanmam, su içerim güman

zehirdir içtiğim, geç fark ediyorum
içtiğimi toprağa zerk ediyorum
bizi beklemekte uzakta bir liman
uçsuz öylesine, evvelsiz ve sonsuz
kaybolalım orda; bir küfür, bir iman

açın limanları, yan yana üç nokta
iki baden içi gibi bir kabukta
bizi beklemekte uzakta bir liman
dellenip koşalım, boşlukta korkusuz
eyvahlar içinde kaldı kalbur saman

Ne Düşünsem Sensin

eksikler seninle bütün oluyor
seninle tozuyor çöllerdeki kum
içtiğim sarı bir tütün oluyor
ne düşünsem sensin, ama ben yokum

esersin başımda, rüzgarda hoyrat
sensiz biçareyim, yorgun ve miskin
içimde şahlanır ateşten bir at
ne düşünsem sensin, jiletten keskin

ellerim kırılğan bir kelebektir
su başında durmuş, bungun öylece
iğdeler açınca hayat demektir
ne düşünsem sensin, ürkek bir gece

en sonunda bir gün, çekip gidersin
seni ben özlerim, başka hiç kimse
istemem teselli, isteme dersin
ne düşünsem sensin, gök yere inse

Nefes Almak İstiyorum

açın kapıları
pencereleri açın
açın morarttığınız gökyüzünü
nefes almak istiyorum

insan kendi iner gökyüzünden
çıkınında bir yığın Allah sözü
dağıtmakla tükenmez
herkesin ölümü kendi avucunda
öl, öl
gene diril
sönmeye varır şamdandaki mum
bir gececik olsun
ne olur
nefes almak istiyorum

ıssızlıktaki zambaklar yetmez sadece
zirvedeki kardelenlere de sözüm geçmeli
doldurmalıyım bu şehri
gırtlığına kadar sis
akmalı çocukluğum
çeşmelerden pekmez pekmez

bana suların en durusunu göster
-ki, aşktır en duru su-
içeyim kanasıya
elim
yüzüm yıkanasıya
gövdeni, gövdeme ekle
bir gün geleceğim, söz
elverir, ki sen bekle

bıktım savaş uğultularından
gecenin, gündüze hakimiyetinden
elim, ayağım titriyor
üşüyorum
sanki
bir uçurumdan aşağı düşüyorum
kanıma doymadı belalar benim
doymadı merdiven cinleri
ter ketti beni, en asude uykum
boğuluyorum
anlamıyor musunuz
birazcık diyorum
bir gece yetecek kadar
nefes almak istiyorum

Nesin Sen

beni şaşırtmakta maharetin var
dağlarıma yağan bahar mısın sen
ne baldır, ne üzüm, bir şerbetin var
bilmeden içtiğim zehir misin sen

bir su sesi misin kulaklarımda
zonklayan ağrı mı, şakaklarımda
her sabah, her akşam sokaklarında
terör kaynayan bir şehir misin sen

saçının okşuyor Tanrı'nın eli
ben aşkla yoktayım, bildim bileli
kabından taşarak, akıldan deli
köprüsünü yıkan nehir misin sen

sevilmekte haklı, sevmekte nazlı
gökte belirirsin, aylı, yıldızlı
nasıl kaçırıyorsun, nasıl da hızlı
hüzün mü, keder mi, kahır mısın sen

Oynamasın Sular Benimle

fikrimce cam kırığı bir akşam
tesadüflerden aylak geçiyor ömrüm
bir kızılık kalmış ufukta sade
ne doğduğum ev
ne arkadaşlarım
ne de o sokak yerinde

dünyaya geleli
anlamsız acılar karaladım boş kağıtlara
bir resmim olmalıydı en azından
akşamın püskülüne
gecenin gölgesine kapıldım
kaydım kendi ayaklarımdan

umdum ki
sabah olsun bir gün nihayet
oynamasın sular benimle
karpuz çatladığında, şaşırmayayım
umdum ki
çay içelim karşılıklı annemle

Ölüm Hazırlığı

ağzının kenarında ölüm hazırlığı var
yüzün belli belirsiz kırmızılar içinde
yaşamadım dünyada, inan öldüğüm kadar
denizler boğuluyor, bakışların, içimde

masmavi gözlerin var, yine bir cumartesi
gölgemi kemiriyor, ağır ağır bir melal
beliriyor ufukta kayıp haya perdesi
gidiyorum duamdan, gidiyorum dilim lal

nasıl ölüyorsun böyle an içinde, şipşak
acılar yaslanarak, acı duymadan hiç
mümkün müdür ölümü hayale karıştırmak
mümkün mü kefaretsiz, içebildiğince iç

ağzının kenarında hazin bir lalezar var

Papatya Nine

çiçek olmuştum bir kere
bayılıyordum yüzümdeki beneklere
kırdaki bütün papatyaları
ninem çağırıyordu ha bire
ateşimin öbeklendiği yere

çiçek olmuştum
su dünyası bir küçük
gökten üstüme yağıyordu
milyonlarca öpücük

kekik üfürüyordu ninem
avucunda ıslatılmış kır papatyaları
çiçek olmuştum
suya değdiğinde bir veli'nin ayakları

henüz uçamayan bir kuştum
söndüm ateşimden
iyi olmuştum
koşa koşa meleklerin peşinden

Duvarlarım Kerpiçten

dehşet savuruyorum, dehşet, dört bir yanıma
ben sana tasallutum, Allah'ın gazabından
sular çağıl çağıldır, dökülür imanıma
ben bir zerreyim sönmüş, cehennem azabından

kuyruğum vardı uzun, ışığım küldü mutat
üşüdüm her yıldızda, biraz aşktan ötürü
yine bütün kelimelerim; elif, lam, mim, sad
gelir geriden külhan, çiçekler sürü sürü

bana yakışan gamdır, duvarlarım kerpiçten
gam yerim acıkınca, azalarım devinir
saçlarımda uykusuz bitler gezer hariçten
bilemem kim yas tutar, halime kim sevinir

Sonraki Mazim İçin

mesut sandığımda kendimi
fark ettim
acılar biriktirdiğimi sonraki mazim için
siyah bir zeytin tanesinin içinden geçerken demin

yalnız gözlerim varmış
ulu sevda sözlerinin duldasında
kalbimin kanatları da varmış
bilmiyordum
ben hiç vurmadım
gökleri kapı kapı

halbuki beklemek ne fena
eyllse
 rzgarsa
 yanı başımdaysa
kaybettim sandığımda yıllar önceki geleceğimi
gene “şarkılar seni söyler”
insan, kendi yakınca ateşini
kendi cehenneminin

başıma alıp kimsesizliğimi
cebimde bir ağlamak leşiyle
böyle böyle
bir liseli kız gibi řımarđığında çekerim
fark ettim
ellerimdeki sarı ayva yaralarını
siyah bir zeytin tanesinin içinden geçerken demin

Sus Ağlama Kızım

yarın güneş doğar, aydınlık olur
yarın bu fırtına, bir ısıklık olur
ne kırgınlık olur, ne küslük olur
sus, ağlama kızım, ben buradayım
yarın güneş doğar, aydınlık olur

sükutu dinlersen, çokça şey söyler
her an konup, göçüp kendine ağlar
ağıt makamında sıradan şeyler
sus, ağlama kızım ben buradayım
sükutu dinlersen çokça şey söyler

yani ölmek yarasından çok derin
kendimden uzağa nasıl giderim
bir gelsen, bar oynar, bayram ederim
sus ağlama kızım, ben buradayım
yani ölmek yarasından çok derin

allayıp pulladım gelincikleri
hoş geldin'e saldım ibibikleri
tuttum yüreğimi, içimden beri
sus, ağlama kızım, ben buradayım

Teselli

aşkıktan elde ettiklerimi
dağıttım güvelere
hayat nice masum
sevgili
estirdiği kasırgayla mağrur
bilemezsiniz, avucumda nilüferler boğulur

bir dileğim yok kimseden
ne de şikayetim
gölgemin arkasındayım
güneşli günler geride kaldı
bana isabet ediyor yağmurlar
aşk ahımını aldı
şeytan kulaklarımı yalar

bana saflığı öğretiler
hinlik, cinlik değil
memleketimi de kaybettim
kekik kokulu bir boşlukta
ağlamasam olmuyor
ağlasam
yüz kızartıyorlar bana
kızgın kızgın
her şeyimi dağıttım
dağıttım darmadağın
kaldım bir başıma, fukara
değilim, ahvalimden müşteki
elverir
bu teselli
vaktinde gelsin ölümüm

Yazıt

güneş batıdan da doğar icabında
hazırlan şimdiden, şaşıp kalma o gün
akacak kan varsa, durmaz kılıç kında
nerdeyse içelim bulup da suyunu
hızır gibi kurnaz; şu ölümsüzlüğün

kervanlar geçmiyor buralardan artık
kuşlar konup göçmez, yanmış ciğerime
kırdım aynaları, hayaller bulanık
ölüyorum, bir ölümden diğerine
yakışmalı insan kendi değerine

tül bir perde olur rüyalar gün gelir
dilime yasıdır kafağının ardı
hiç durmadan gelir, hüznün hüznün gelir
asya köylerinin kırmızları vardı
şimdi anason ve bir de üzüm gelir

tutar öksürüğüm, komşularım bizar
gece, hastaların meş'um düşmanıdır
herkes meslek tutmuş, kazar mezar mezar
geleceğini gömmenin pişmanıdır
bütün yazıtlarda bir ölümsüzlük var

Gök Rıhtımı

“Anne Ben Artık İyiyim”

odama mor benekli acılar sızılmıyor artık
böyle iyiyim
daha iyiyim
perdeyi kapatma anne
biliyorum dışarda yağmur var
sen yine de kapatma perdeyi
aydınlığın ruhunu görüyorum böyle
iyiyim artık
daha iyiyim

tadını özlediğim
billur sularından içtim memleketimin
zahmetle mumbar hazırladın bana
yedim
dert görmesin ellerin

dostlarımla konuşuyorum gündüzleri
çay bahçelerinde
müzikten, şiirden, aşktan yana
aşık olmayı isteyecek kadar bir kalp taşıyorum hala

bak anne
çimdiklemediğim kızları bile unutmadım daha
yani, eskisi gibi hala biraz deliyim
böyle iyiyim
daha iyiyim

duyuyorum
sözlerim yankısını buluyor bir yerlerde
telefonum hep çalıyor
sık sık arıyor dostlarım
farkındayım, kar hala saçlarımı yalıyor
ama
aldırmıyorum artık
nihayet
herkesin hayatı kendi avucunda kalıyor

yaktığım şarkı
bir rüzgar gibi dağılıp gitmiyorsa ellerimin üzerinden
demek ki beni anımsayan
önemseyen
yeniden hayatına katmak isteyen birileri var hala
boşlukta yeterince kavisler çizdim
tasalanma anne
ben iyiyim
böyle iyiyim

cennetine kabul ettin beni
“titremiyorum artık bir mücrim gibi”
küçük sular
denizle buluştuklarında
dönüp arkalarına bakmıyorlar bir daha
bana büyüklüğün erdemini öğrettin
atomlarımı topladım
çarptım başka atomlarla
bu son big bang
bir daha kıyametlerimin dehlizine inmeyeceğim
anne
ben artık iyiyim
böyle iyiyim
daha iyiyim

Bir Başka An

bir kederin güvertesindeyim
allı morluyum ve salkım saçak
aşk sözlerinin ertesindeyim
dünden bezginim, bugünden kaçak

elleri kurusun sevgilimin
beni taşa tuttu, taştı kalbi
serildim hüznüne mendilimin
bir sarı buğday tarlası gibi

vakit akşam değil, başka bir an
başka bir mekandı yad olduğum
aştım dünyayı kendi boyumdan
kimdi kimliğine ad olduğum

kimse üzölsün istemedim ben
istemedim, hicran olsun payım
kaydı aslan payı ellerimden
artık şehrinize çok sapayım

Belaya Küstüm

halden hale girdim hep telaş telaş
kalbim kızcıklar içinde kaldı
küfür dehlizinde taş üstünde taş
niyazım kılçıklar içinde kaldı

gün, neden doğardı, unuttum şimdi
yüzümü geceye neden çevirdim
benim her ölümüm bir titreşimdi
her rüzgarda bir yalnızlık devirdim

başıma gelmeyen belaya küstüm
sevmedim aslında hiçbir çiçeği
sevda denilince sadece sustum
meyveyi, filizi, börtü, böceği...

Ben Ateşte Bir Güldüm

yüzümü döndüm düze, etekler tutuştu ha
yokuşta kaldı gözüm, düzlüğün imanı yok
tavşanlar kaçıştılar, keklikler تنها تنها
sevdim beterden beter, sevildim imkanı yok

bir kadın recmedilmiş, zinasından habersiz
soracak sorgucular “ne için öldürüldün!”
bet beniz moraracak; katledenler kör, fersiz
ya Rab, diyecek kadın, ben ateşte bir güldüm

az ve uz giderim ben, kafağı içerimde
zümrüd-ü anka bildim her şehla bakışlıyı
sabah, akşam tanımam, her dem mey içerim de
bir balıkçı savurur, beni hep kıyı kıyı

kıyılara vursam bir, gördüğüm aslı olsa
bir ateş denizinde boğulsam alev alev
dağların zirveleri aslıma yaşlı olsa
bir güzüm, bir kalkanım, dört yanım azgın bir dev

avunur muyum ya Rab, öpsem bu kaktüsleri
mecnun’un sürurundan, bir tılsım açıklasam
aşka meal olur mu, süslesem bu sesleri
bir çocuk uyurken ben, dudakta uçuklasam

Ölümüne Sev Beni

beni ölümüne sevme
istemiyorum
ruhunu karıştırma bu işe
aşk
bir menekşenin
bir küçük esintiye
iç geçirişi kadar olsun
sevme beni ölümüne
yoktur zaten
olmamıştır
hiçbir sevmek ölümüne

sen sadece
su başında dur
öyle geniş geniş açma görüş mesafemi
gözlerinden yıldızlar doğur
aşk
bir kum tanesinden daha büyük olmasın
aklımı başımda bırak
seni düşünecek kadar olsun
atma zindana kelimelerimi
kelimelerim yusuf'tur
kelimelerdendir yusuf'un güzelliği
züleyha'yı düşün
ve ettiklerini
ve akıbetini

Gene Akşam Gülkurusu

kurusun bu mermer kuytu
“ebu leheb’in elleri kurusun”
çattı gene akşam gül kurusu
elim, yüzüm kum
salda salkım salkım su
biliyorum asla doğrulmayacak kalbim

çok yüksek bir unutmak bu
çok yüksek bir amonyak bulutu
durmadan dölleniyor zavallı kalbim
eczane önü, ilaç kuyruğu
uzaklarda simsiyah bir uğultu
biliyorum asla doğrulmayacak kalbim

ankara garında fidaydanın mutsuzu
denizden çıkmış gibi parlak, namuslu
sedef kakmalı duvarda, geyik boynuzu
buymuş diyorum medeniyetten nasibim
yaz çatlatıyor hüznümün tuzu
biliyorum, asla doğrulmayacak kalbim

yeniden denesem çocukluğumu
yeniden, erkenden, bir ezan kuşu
kırılmış bir çok dal, bir çok dom dom kurşunu
bir tipsizin, bir kadere ansızın yumuluşu
gitti, gider mustaribim, benim büyük abim
biliyorum, asla doğrulmayacak kalbim

Bindim Güzel Bir At'a

göklerin içtiği sulardan içtim
ilk kez ağlıyordum otuz yaşında
sela'm okunuyordu, sevgilim yoktu
beyaz bir zambaktım musalla taşında

yalnızlık ördüm, hüzün olup uçtum sonra
en eski hatıram, zaten yalnızlıktı
giriyordum bu şehre, dağlarla, dalgalarla
beni alçak bir sevda yıktı

dünya mı kötü, ben mi abartıyorum yoksa
bir akrebin zehriyle açtım gözlerimi hayata
-yelkovana daima ıska geçtim-
bindim "güzel adamların" bindiği ata

ben bir baykuş ötüşü
bir kedi karası
bir suçtum
ördüm yalnızlığımı, sonra ses hızında uçtum

Canda Bir Yonga

yüreğimden öte yere akamam
anne, ısrar etme, bu mezar benim
güzel görürmüşüm güzel bakarsam
dağı duman eden bu nazar benim

bu yerde bir daha kim sever beni
bir ses diyor bana, göver de göver
bana bir tebessüm reçetesi ver
bu kahrolup duran intizar benim

bu dünya evinde ömrüm kirada
canda bir yongadır, ermek murada
bir dereyim, kaldım iki arada
bu gülistan benim, bu hazan benim

kim arzu edince gülemiyorsa
bir hikmeti vardır, bilemiyorsa
yaradan muradı dilemiyorsa
ağzım kuş da tutsa ne yazar, benim

Efkar Efkar

dünyanın derdini bir hamal gibi
omuzumda taşıyorum bu gece
hayal içinde bir ihtilal gibi
seni sensiz yaşıyorum bu gece

hayra yorulmuyor gördüğüm rüya
delirmedim, aklım başımda güya
küresel sıcaktan yansa da dünya
çok yalnızım, üşüyorum bu gece

gençliğim aşkına oldu da sürgün
geçmedi kalbimden bu onmaz vurgun
yüz sene yaşamış misali yorgun
el-ayaktan düşünüyorum bu gece

ölüm öper beni canıma minnet
ardım sıra gelir benim muhannet
bu aşkın sonunda mecnun'a nispet
kızgın çöller aşıyorum bu gece

şimdi hasretleyim, yüreğim darda
bir divane oldum, yağmurda, karda
yalınayak, baş açık bu sokaklarda
efkar efkar coşuyorum bu gece

Elifba Anneler

aşkı bana anlatana bak
sofrasının ziyadesi yok
demir parmaklıklar ardında kaç zamandır
kim bilir
ne suç işledi mendebur
ben kaderimin nefesiyim
aklının gölgesinden giden o'dur

zambakları açmış bir vadinin ışığıyım
taş atmıyor çocuklar burada
elifba oluyorlar birdenbire, yaylım ateş
Türkçenin elifba'sı annelere benzer
cennetten birer alemdir anneler

tanımaz
elbet, kim olsa
aşk nedir
sazlıkta kamıştı tabi ki
kavrulup duran ciğeridir neyzen'in

talibin oğlu Ali'nin-
kılıcından damlayan mürekkeptir aşk
hattab'ın oğlu Ömer'dir
adil
faruk
sirtında un çuvalı

beş parmaktan biridir
benzemez biri diğerine
bir harman yeridir
aşk
inanmasan da gözlerine
ölüyken de diridir

bana aşkı anlatana bak
duası geçmiyor
bedduası mı geçecek

nar ağlar, ayva güler

kasırgalar
tufanlar seğiriyor
bugün evlerimize konuk gelecek
diriliklerine tutunmuş
daha dün gibi
asırlık ölümler

bana aşkı anlatana bak
limanda kör bir balıkçıdır

gözüm, gözüm
annem beni çağırıyor

Elveda Gök Rıhtımı

beklediğim kimse kalmadı burada
sarı yıldız, mavi yıldız elveda
taşkın sokakların kirvesi değilim artık
sadakamı sadece balinalara verebilirim
düştüğümde, kim tutup çektiyse elimden
o'dur bana arkadaş, o'dur efendim
ve deniz yerden göğe asi bir küheylan
ucuz kurtulmuşum her defasında
muhtemel helak'lardan
bağdat caddesidir başımda kaynayan
beni öldürmeyen iksir, ölümün kendisidir

böğürtlen yiyeceksen, ellerin elbette kanayacak
öleceksin icabında
yere düşmesin için
incir ve zeytin
bundan böyle yağmur ekin buğday tarlalarına
başkentler çağırıyor beni
bombaları ayarlanmış zamansızlığa
sonsuzluğun ucundaki lacivert, hüzzam başkentler
ankara kokuyorum, ölsem
kalsam, istanbul kusuyorum
amsterdam'da kaldım birkaç yaşamak
birkaç yaşamak öncesi
su gibi susuyorum

hiç kimsem yok burada beklediğim
gemiler bir bir demir aldı
uzağa, daha uzak yıldızlara gitmeliyim
hiç nefes almamalı
hiç açmamalıyım gözlerimi, gün ağardığında
varlığım yoklukla kıyaslanmalı
hürmetle öpmeliyim babamın ellerinden
elimi harama uzatacak bir yokluk yaşatmadığı için bana
engebelerinden geçip durduğum bu vatana
borcum var
olsa da bir ceviz içi kadar
arıyorum yetmişbin perdeden bahtımı
gideceğim
gitmeliyim
elveda gök rıhtımı

Etini Yiyen Resim

ben, bana tutsak oldum, sana tutsaklığımdan hür
ne işe yarıyordu avuçlarım unuttum
dua eden dilimi yaktılar kömür kömür
her yaraya ilaçtım, merhamettim, umuttum

tanıdım her adem'i üfürülmüş sulara
hasmımla hısmım bir'di, bir kaya parçasıydım
saçını yolar insan hani pişman olur da
ben de etini yiyen bir resmin fırçasıydım

kaçtır aldım yürekten bir tekbir-i iftitah
göremedim kabeyi, bir şeyler noksan demek
olacak mı Allah'ım bir gün umduğum sabah
bir gün sönecek keder; aşk, yüzde doksan demek

Gelmeyecek Misin

bu hayat yaşanılır gibi değil
gelmeyecek misin
pencerem yaralı
kalbim sığmıyor semaya
gidecek yerim yok
gelmeyecek misin

neresidir uzak
bu ayrılığın sınırı neresi
önümde, sayfaları koparılmış bir atlas
avuçlarımı açtığımda
olmuyorsun sen
yeterince beklemedim mi
gelmeyecek misin

sahipsizim
dipsizim
akşam oluyor
sular, ezana bitişik
güller ölüyor

iyiliğini zulümden geri al
zulümle sına ma beni
ne kadar az hatıran var
çoğu kez silik hayalin
avutmuyor, tek başına sevda sözleri
özledim tabi ki, ne sandın
gelmeyecek misin
geceleyin mehtabı örtüyorum üstüme
yıldızlar ışığını yanlış adrese gönderiyorlar
gece hiç bitmiyor
ayaz oluyor ne umsam
sen olmuyorsun, uyusam, uyansam
kavuşmak ümidi yetmiyor
o uzak denizlerden bana bir haber sal
iyiliğini zulümden geri al
ben bu cehennemi hak edecek ne yaptım
üzülmediğimi mi sanıyorsun
üzülüyorum tabi ki
özlüyorum,
ne sandın

sensiz girdim yeni bir yıla
ocak, yarıya geldi
akdeniz'de
şirin bir şehirdeyim
şirin şirin gülümsüyor güneş
baharmış gibi gülümsüyor zemheri
hiç kimsenin
hiçbir şeyinde yok gözüm
sen yoksun iki gözüm
hangi çiçeğe beyazlığı öğretiyor şimdi tenin
hangi yağmurdan bereket topluyor ellerin
hangi var'lık senin
hangi hiç'lik benim
nerdesin benim kayıp yüzüm
yokluğuna alıştıрма beni
kahrolmuyor muyum sanıyorsun
kahroluyorum tabi ki
ağlıyorum
özlüyorum, ne sandın
gelmeyecek misin
bir sabah aydınlığıyla bir gün
sana kesildiğinde mevsimler bütün
bu şehre kumrular yağdığında
dirilttiğimde ücradaki ölümlerimi
bir dua mavisikle
göçmek istiyorum sensizlikten
açmak istiyorum kapıları sonsuzluğa
güzel bitmeli bu masal
iyiliğini zulümden geri al
dayanabiliyor muyum sanıyorsun
dayanamıyorum tabi ki
zehir gibiyim
özlüyorum, ne sandın
gelmeyecek misin

Gitmem Gerek

zıpkın yemiş balık mıyım
sur'da açılmış delik mi
sızıyor gökyüzü yavaş yavaş
ısırgan otlarının arasına
payıma düşen hep hicran şarkıları
ne kadar yabancı bana
bir güle bakıp iç geçirmek
fazla kaldım burada, gitmem gerek

tepemde siyah bir bulut
yağsa da yağmasa da değil hayra alamet
vızır vızır işliyor cenazeler
gene upuzun saçlarım, silmiyorum hiç
her işte mutlaka bir bit yeniği
ölüyorum peş peşe, kuşlara imrenerek
fazla kaldım burada, gitmem gerek

kavak yellerinde boğuldum ara sıra
ayva gibi sarardım
kızardım nar gibi
hep avucumun içine düştüm bir intihar gibi
salık aldım inceden inceden
şifaymış bu mevsimde yaprak kemirmek
fazla kaldım burada, gitmem gerek

gitmem gerek, fazla kaldım
bir dua kulesindeyim
ben dersimi aldım
bir ölü toprağının karşısında durmuş
öylece istanbul'u seyrederek

geç anladım
her güzelin bir prenses olmadığını
sevgilim, gitmem gerek

Gölgemin Salkımları

yolun
kapımdan geçmez
yokluğunun gölgesini fısıldar rüzgar

ellerim
ellerimi acaba nerede bıraktım
hep susuyorsun
neden
ölümü çok mu seviyorsun

oysa
konuştuğunda
ustura gibi bir kızsın
kanlar içinde
saydığım bütün küfürler

bu yüzden
toplanıp toplanıp gelir siyah bulutlar
şimşekler çakar
gök gürler

sen de fısılda
örneğin bir duldayı

boş ver
yaşlıdır zaten seher yeli
bir seferden geri dönemeyecek kadar

sen
kendine yıldızlardan bir şahmeran seç
ben
gölgemin salkımları arasındayım
ne zaman istersen
gel, geç kapımdan
mütebessim
güleç

biliyorsun
ben de yaşlandım artık
en az seher yeli kadar
çatlamadıkça bu nar
sevda sözlerinin düş aralığındayım
daha vakit var

gel
geç, kapımdan
serde zonklayıp duran ölüm gibi

İyi Gelmiyor Bu Anlar

yazmaz, mürekkep de olsa, bir balık
tüter bacasından kış, kendi
bilmiyorum, bunca hicran kimindi
vakitlerden ikindi
günlerden cuma
iyi gelmiyor bu anılar bana

bir şarkı kırılıyor plakta
kaçtır dönüyor disk, bozuk aklımı
bir çay bahçesi hafifliği bile dağıtıyor beni
dönüp, dolaşıp oturuyorum korkak avucuma
iyi gelmiyor bu anılar bana

demeyin asla, benzemez dağ, dağa
hepsi aynı inziva, hepsi aynı dağdağa
bakın ben unuttum hayallerimi
kim bilir nerde
sıkıyönetim konmuştu sanırım bir akşam kızılına
orda yoklar şimdi başımın ay güvercinleri
vakitlerden ikindi
günlerden cuma
iyi gelmiyor bu anılar bana

Kar Altında Kanayan Şarkı

bir bardak demli çayın da olsaydı kırk yıllık hatırı
yanımda olurdu şimdi sen, dal-budak
ağlardık birlikte, tek yumruk olana dek

tek yumruk olana dek, tütmezdi bu sancı
hazin bir türkü gibi uyurdum gözlerinde
yangınımdan kucak dolusu istanbul fişkırırdı

istanbul fişkırırdı, patlardım ne yöne baksam
dağları tutardım avucumda bir meş'ale gibi
okşayınca anlardım, ne kadar naiftir ölüm

anlardım bunu, üzümün eskisidir asıl külhan
asıl yiğit, düğümü atılmış kör maşrapadır
kırık dal, kara yazı, kar altında kanayan şarkı

kar altında kanayan şarkı ben'im gülüm
anlardın bunu, okşayınca, ne kadar naiftir ölüm

Kaş Keman

güneş belirince ufukta ince
gelin görün benim şehirlerimi
ene-l Hak esrarı akla değince
yudumlarım aşkın zehirlerini

topraktan olmuşum ve bir nutfeden
bilmez mi bu ömrü bana lutfeden
bana evliyalık, şeyhlik atfeden
durdursun mümkünse nehirlerimi

kaş kemandır sevdiğimde, ok ve yay
ne günah ettimse ardımsıra say
ne var ki Allah'ım ölmekten kolay
baştan alıyorum ahirlerimi

oku ilk sözü, kitab-ı mübin
hak sözle doludur her iki cebim
hasım oldu bana, hem de öz abim
kustular putlara zahirlerini

yumulacak bir gözüm de yok benim
hiç yol bilmem amma, çarem çok benim
onu bir kez görsem, karnım tok benim
açın, son sözümle şiirlerimi

Tepemde İncecik Bir Gökyüzü

daha fazla gidemem, buraya kadar, bu son
elimden gelmiyor, yazık, hiçbir istasyon
boşuna dokunduğum bu zarif koku
aklımda bin yaşar zulmetle bahar
telli duvaklı bir yağmur, paramparça
ne kötü, bir kere sevmeden ölmek, hunharca
nasıl güzelsin ki, gözlerim yıkılıyor

fadası yok, gün batmış, ay çıkmış
dudağımı sıyırıp geçen, hep o aynı tuzlu şarkı
ne vakit bu ikindi, ağlar kum saati inci mecram
kuşkusuz bir ortaçağ atlısı
süpürmüştür ne varsa anonim
bir kayın aralığında boğulmasa hava
asla düşleyemez hiçbir müntehir böylesini
nasıl güzelsin ki
usandım seni

bir şey mi yenidir
güzel bir eski gibi yeni
tepemde incecik bir gökyüzü
kalın bir zürriyet
içlenmiş parmaklarım, su içinde naif
sokaktan mı geçtim, eve mi vardım
yaşamıyor muydum yoksa hiç
sağlam kafa, sağlam vücut
peki, bu serseri kim
küstah denizaşırı tebessümler
nasıl güzelsin ki
sana rastlıyor öldüğüm bütün günler

Retaer

bir mağara buldum
sonsuzlukta bir gülşen
oradan aralıyorum kapılarımı dünyaya
tuş oluyorum ne vakit bir sır tutsam
sırlarımın endazesinde boğuluyorum

iş mi şimdi
okyanus olmak bıraktığın boşlukta
mektuplarım cevapsız
kederlerim hesapsız
sözlerim çarpıyor sulara
bir kibrit alazı gibi

kendime küstüm
kırıldım
birazcık sevdiysen beni eğer
caddeleri kendi haline bırak retaer
gözlerimi kapadığımda
sarıp dökülüyor papatyalar
gözlerimi sulamalısın
ellerimin üzerinden kayıp giden bu sular
boğmuştu geçmişte de bir kavmi
cennet bahçelerinden birinde

gururlanıp, kibirlenme
görmedin mi
kendi gölgesinde
helak olmuş nice yüzbin saray
biliyorsun
sen benim kardeşimsin retaer
haberim var elbet
gözlerinin etrafındaki mor halkalardan

oluşmuş torbacıklardan haberim var retær
çok yoruldun farkındayım
buğday tarlalarını biçmeye
küçük harflerden başlamalısın

çifte minarenin ışıkları yanar böyle hep
sevda katar
hiç siyahlık inmeyen geceye

ama
avuçlarıma sığabilecek bir dua yok artık
çoban yıldızının türküsünü söylüyorum, hercai
bana
bir çırpıda eskittiğin şarkıları ver
seni nazarlardan saklayacağım retær

sen, ölmemelisin
söz ver bana
havada uçuşup duranların ne olduğunu sorma
bak, nasıl yalnız ölümüm
bir sigara izmariti kadar talihim yok
oysa ne çok seviyorum
tombiş tombiş, minnacık çocukları
biliyor musun retær
hayat akıtıyorum gözlerimden biteviye
bu hayat bize fazla
günah zerk ediyor nefes alıp vermek insana
üzgünüm retær
gitmeliyim
giderek çoğalan onca ihtirasla

Çarmıhtaki Yağmur

gönlümde upuzun uzar fırtına
sahradan sahraya tozar fırtına
ne bilirdim seni, nerden bilirdim
ta uzak yollardan koşar gelirdim
mutlu olman için işte delirdim
sükut-u halimi bozar fırtına
gönlümde upuzun uzar fırtına

döküldü yapraklar, sinemdir hazan
ölüm bir çiçektir, bir ışık bazen
ölümün elleri vardır sevgilim
ürkek, tedirginim, korkak değilim
konuşursam seni lal olur dilim
nerdedir bu aşkı bahtıma yazan
döküldü yapraklar, sinemdir hazan

ne ağlamaklıyım, ne de gülümser
olmadım neşeye nasip, müyesser
nasıl da acılar içindeyim bak
yanmışım, nasıl bir biçimdeyim bak
dışında ölüyken, içimdeyim bak
beni bir yağmurun çarmıhına ger
ne ağlamaklıyım, ne de gülümser

Kısa Şiirler

Allah'ım ne olurdu
beni dünyaya atmasaydın
peki ya nasıl teselli bulurdum
ölümü yaratmasaydın

Nerden Bileceksin

nerden bileceksin, bağrımnda ateş
sonsuzda eriyen mum olduğumu
aşkımla zil olan dalga misali
denizde kor olan kum olduğumu

bu ıpssız çölde, bu dağ başında
veli'miyim, şaki'miyim peşinde
yazısı silinmiş mezar başında
nerden bileceksin kim olduğumu

Son Başak

namaz vakti geldiğinde ezanlar
nazarda katlime ferman yazanlar
bir istasyon faresiyim, kim anlar
seçilmez güllerim hurdadan hıştan

son kez baktım gökyüzünden aşığı
kaldırdım üstümden döşü döşeiği
bağladım kat be kat yedi kuşadı
söndü ayaklarım bu son kalkıştan

Benim Ağladığım Kadar

kaç yağmur öldü uykularımda, kaç rüzgar
kim ağlamıştır her uhud sabahında
benim ağladığım kadar

En Çekilmez Çile

biraz derin yontuyorum öğleyi
örtmek için cenneti üzerime
kim çekecek en çekilmez çileyi
bunca acı saplanmışken serime

akıp gider kuşlar parmaklarımdan
akar gökler kevser ırmaklarından
sökülüp giderim tırnaklarımdan
aşk, ruhumdan süzüldü gözlerime

Aldatmak

çok kalın bir perşembeydi
usturupsuz ve namussuz
gölgede iki ödle izbandut
silahlarının namlusunda pis bir demokrasi
beni dinden çıkardılar
unutmayacağım

aldatmak özgürlükse
mahpusluğa kurban olayım
öyle fahişe bir andı ki
beni terk edişini
unutmayacağım

Aşk Olsun

aşk diyelim aşk olsun
vur hançeri bağrıma
dilim dilim aşk olsun
yakıştırdın ya bana hicranı
sevgilim aşk olsun

Amade

senin ellerin çok uçmuş da dinlenmiş
dağları hafifleten bir beyazlıkmış
anlıyorum yeni yeni
gizli bir merhamet olduğunu ellerinin
ben senin ellerini seviyorum sade

ne vakit baksam dışarıyı düş yitiği bir sevda
evcilik arası münhani bir kız
incir yaprağına düşmüş kalp yarası
düşmüş de
konmuş mirasına leyla'nın
ciğerim ateşine amade

Anlatması Zor

acımı saklayamam ne yapsam
içimden gelip geçer sevgilim
kapasam gözlerimi bir akşam
bir dakika uyku bilmez mendilim

taşın ahı kalır yerde sessiz
bir limanda boğulur bir deniz
nasıl dert içindeyim bilseniz
anlatması zor, çözülmez dilim

Arada Yokluğun

bu bahar zor
yaşamak büsbütün
filizler ağaca küskün
gül niye koksun, bülbül mustaripken
yürümüyor patikada kınalı kuzu
hey kınalı kuzum
menekşelere inme inmiş
gelincikleri öpemiyorum
önüm ardım bahar-bahçe
arada yokluğun

Bağ Bozuldu

ben bir daha nasıl aşık olayım
ömrümün baharı geçti neyleyim
kaldım bir başıma acılarımla
gönlüm zehrini içti neyleyim

şehrimin hazanı başladı çoktan
güneşe sarılıp öpeyim derken
bu aşka yeniden başlamak varken
bağ bozuldu, yayla göçtü, neyleyim

Başka Türli

bu sonbahar başka türli bir sarı
gemiler gider gayr-i ihtiyari
el yanında gördüm sevgili yarı
düşen bir yaprağın sarısıyım ben

suya yazdım acı, kimsem yok, acı
gül kurusu bir akşamdır, hastayım
ellerimi yitirdim bir bahçede
bölünmüş elmanın yarısıyım ben
beni affetme

yıllar geçer, bir gün gelir olur ya
seni unutursam beni affetme
bir kurşun da sen sık gönül yarama
sipere yatarsam beni affetme

dert sıralansa da toroslar gibi
ay çekip gitse de tüm dostlar gibi
müebbete mahkûm mahpuslar gibi
zulmette batarsam beni affetme

gözümün bebeği kundakta uyur
ruhumun güneşi gurbette büyür
senin hasretini çektim dağ, bayır
ahını tutarsam beni affetme

Bu Sabah

bu sabah bir mavi güvercin konu
güneşten önce pencereme
uzak limanların haberini getirdi
kanadından parlak bir tüy bıraktı avucuma
uçtum, kendi hünerimce

bu sabah bir mavi güvercin konu
asude, pencereme
sanki sonsuzluğun haberini getirdi
bütün renklerden arınmış bir başka renk
bir anlatılmaz tat
tutundum boşluğa
kat kat

İmdat

ben hayatı sevdikçe
hayat benden kaçıyor
bir an murada koşsam
murad benden kaçıyor

ellerim büzülüyor
gökten gam süzülüyor
içim bir üzülüyor
imdat benden kaçıyor

ne yurdum var, ne yerim
ipekten nazik kederim
hasretten yerle bir'im
vuslat benden kaçıyor

Buruk Esinti

gözüm aydın değil hiçbir sabah da
uzaklardan haberler geliyor, kötü
penceremde uzun bir memleket hasreti
sevdiğime sığınasım gitmiş
gökyüzü buraları çoktan terk etmiş
nereye baksam köhne bir akşam vakti
havada buruk bir esinti

Islık

ne rengine benzer bir renk
ne tadına bir tat
taze ölü kokusudur sanki
gelir ardım sıra
bir haylaz ıslık gibi hayat

İnanmak Zor

başımda esen kavak yellerinin
alıp götürdüğü yalandır beni
gittin, seni sevdiğimden gizlice
benden gittiğine inandır beni

çatlamış olmalı alnında damar
ne vakit düşünsem ciğerim yanar
aşkın bükmediği bir bilek mi var
hazana döndüren zamandır beni

Issız

yasin yok
fatih yok
ufuk yok
sedat yok
yok yok yok
yok yoka karıştı
kaldım acılar deryasında
kimsem yok

Kimi Gün

iyi insan olmak yetmiyor bazen
gene de bir suçla suçlanıyorsun
bazen de Allah'a iman ederken
delilik tacıyla taçlanıyorsun

umulmadık anda başlar bir hüznün
gözleri yerinden oynar gündüzün
kötü bir şarkı da duysan kimi gün
uzaklara dalıp içleniyorsun
kimsenin bilmediği

hiç kimsenin bilmediği bir yayla rüzgarındayım
ağlasam, duyulmaz sesim
güvercinler uyur gölgemde
bir kurşunun insafına yarıdır nefesim

bütün güller bende soluklanır
eylül'dür ansızın gözlerimden akan
sarı bir tren gibi sızar içime ayrılık
çok eski bir şarkının figanıdır mevsim

Sen Gittiğinde

sen gittiğinde o ıspartalı'ya
ben, alevler kusarak ölmüştüm
gökdelenden bir acıya gömdün beni
kızım çağırınca aşağı düştüm

sen gittiğinde
ölümün sokaklarında divane gezdim
okşamaya başladı ölüm beni
artık ölümden başkasına güvenemezdim

Çok Acı

hala eskisi gibisin
ufacık şeyde
köpürüp alevleniyorsun
çok acı
çok
çok acı
hangi hakla
şimdi bir başkasıyla evleniyorsun

Kerbela

yamalı bir sevda var yüreğimde
kırık, dökük yaşıyorum bu yüzden
yağıyor çılgınca kar yüreğimde
kavruldukça üşüyorum bu yüzden
yamalı bir sevda var yüreğimde

gitmişim ben, benden, sevesim gitmiş
hercai bahardan hevesim gitmiş
öz memleketimde adresim yitmiş
düşlerimden düşüyorum bu yüzden
gitmişim ben, benden, sevesim gitmiş

Ay Vakti

neye özne olsam, kırılıyorum
dallar yaprağını dökercesine
ortadan ikiye yarılıyorum
ay vaktinde şafak sökercesine

ben 'ilk'im demedim ve ben 'önceyim'
kazdığım mezardan az derinceyim
Tanrı divanında kıldan inceyim
başaklar boynunu bükercesine

nasıl da doluyum hep kör kurşunla
varırım halebè yetmiş arşınla
bir an kulağımda taş gibi çınla
kalpten bir 'la havle...' çekercesine

nice bir lezzettir doymamak seni
mümkün mü ruhuma koymamak seni
işitip, görüp de duymamak seni
bir şehre karanlık çökercesine

Mermer Taşlı Mezarlar

ah şu mezarların mermer taşları
öteki dünyanın fiyakasıdır
sana bu unutmak, bu gözyaşları
başımın, gözümün sadakasındır
ah şu mezarların mermer taşları
burda yatanların diktir başları

yöneldiğim kible değil, zühredir
aşk, baştan ayağa beni titretir
bir umman ki dibi yüzbin metredir
giydiğim gül değil, dert hırkasıdır
ah şu mezarların mermer taşları

Cehenneme Gitsem

iç geçirdim duvağına, teline
kar yağınca ancak böyle olurdu
bir nur topu düşmüş gibi elime
sabah, akşam yalnız onu solurdum

o çiçekse, ben bir köktüm toprakta
incecik bir yürek idim yaprakta
ben hep ona rastladım her durakta
cehenneme gitsem onu bulurdum

Bu Değil Benim Yüzüm

asırlık köşkler gibi, ıssız ve hükümsüzüm
binalar yükseliyor, gölgesiz ve korunaksız
atlas kumaşa benzer, bu değil benim yüzüm
çalıyorlar ruhumu benden gizli ve haksız

hiçkırıklar geliyor çok uzak limanlardan
gemiler boşaltıyor yüklerini üst üste
ama hiçbir haber yok, vefadan yoksun yardan
okunmuyor huzurum, yapılmış hiçbir süste

Kelebek

gönül limanımda bir sessizlik var
neden sallanmıyor kollar, mendiller
zaman yok bir akse dönecek kadar
aman çabuk yansın bugün kandiller

bir ağlamak mevsimiyim, simsiyah
yağmur mu yağacak, ne var, n'oluyor
gölgesinden kaçan bir çocuğum kah
kah kar altındayım, akşam oluyor
öleceğim... kimse tutmuyor beni
gözlerim kırılğan bir kelebektir
puslanmıştır, gösteremem kabemi
ölümüm, kalana aşk dilemektir

Soru İşareti

ben seni öldürmezsem
sen beni öldürür müsün soru işareti
kaç bahar, bu memlekette zehir olacak daha
ya kaç türkü yanacak gözlerimde
buralara benzer mi cehennem denilen yer
neden somurtuyor bu insanlar soru işareti
esmerliğim neden bu kadar vefasız bana
karın doyurmuyor mu türklüğüm de, şairliğim de
ya kim anlıyor şimdi beni
kim unutuyor
kim hatırlıyor
kim
soru işareti

Körü Körüne

yirmidört saat düşünürsen sen bir kadını
işte ne yasını tutan biri
ne analar adını mezara girdiğinde

yuvarlaktır dünya
amenna
hayatsa aynalı körük
körü körüne

Gazeller

Gazel/1

bu yağmurun arabası beni sana götürür mü
bu rüzgarın süpürgesi hasretimi süpürür mü

aşkımı bir yıldıza gönlümce yazamadım
kederimi gömecek bir mezar kazamadım

yine sefer bahtımda, azığım az, yol uzun
gam aldım bu dünyadan, yediğim, içtiğim hüznün

sancıma yaslan sevdiğim, insin gözlerine sabah
sancım, güneşin kalbidir, açmaz gülşenimde bir tek ah

Gazel/2

sınırları zorlamanın bir faydası yok
kaderimiz, ayrı şehirlerde bir olmak

yangın yeri, kayıp ülkem, ceviz ağacı
caiz mi, gülistanında açılmış kabir olmak

rüzgar, rüzgarı çiziyor, elleri jilet ezelden
zordur aşkım, böyle bir rüyaya tabir olmak

mütevazi bir deliyim, dağ gibi mütevazi
cehenneme yakıttır ekabir olmak

söz ustası, evrenin benzersiz tek sahibi
o hoşnut değilse, kıymet midir şair olmak

Gazel/3

hüseyin'i şehid ettiler, leyla da kim oluyor
zaman, ölmek zamanı değil kaşı kemana

silindi uzun yağmurlar kalbimin tarlasından
bir sor; niçin ağlıyor bu dağ, başındaki dumana

düğün yapıyor başkentlerde, mavi benizli ölüler
hızlandıkça hızlandı hız, zaman sığmıyor zamana

bir güvercin bin yara açtı, gagasında meltem
mevla, her yaralıyı nasip-müeyesser kılsın dermana

Gazel/4

İyice özüksenmiş bir sudur bu söz
üç yüz yıl süren bir mana uykusudur bu söz

ölümün üzerine dökülünce katran katran sebepler
su boğulur kendi yatağında, sözleriyle beraber

bir ışık huzmesidir, bu bir avuç toprak
kıyamet şafağında ağlamaz hiçbir yaprak

attığı adım gayrıyadır, insanın, sürekli
ölümle ısınır her buzul, dört yan mermer direkli

Gazel/5

altından kıymetlidir, kalbim yirmidört ayar
yıldız ayarında bir kuş gökten göğe kayar

şiiir söylerim, garip, ikinci makamında
küfrüm bir beyaz öğüt, yağıyorum karda kar

ağladığım sahihtir, gülüyorum düpedüz
tutun gözyaşlarımı, ıslanmadan yağmurlar

yüzdüm yüzdüm doymadım, onsekizbin alemini
neden sancım yedi kat, dünya neden böyle dar

cürmün bende alası, mahal yok mağfirete
kafi'nin geçmez sözü, ahmed'in sakalı var

Gazel/6

gözlerini karartıp, kılma bir nazar öyle
alevler doğur da gel, külüme bundan böyle

herkes konuyor aşka, konuyor yoruldukça
konsun hakim bir lügat, dilime bundan böyle

olmuyor sensiz canım, hayat bir saçma tüfek
adınla gark olayım ölüme bundan böyle

geçti bu ömrüm nadan, buğday teninde un un
bir cin bakar, fukara, elime bundan böyle

ahmed'in kederinden, oldu nalan, ben kafi
kim gösterir tebessüm, gülüme bundan böyle...

Gazel/7

bağbanım aşk bağında, benden gül umman gerek
sanırım sığıdır bu göl, aşkıma umman gerek

çölmüş her yer aşığa, kum yedim, rüzgar kustum
bana altın kupada, mey, şarap sunman gerek

bülbül acı soluyor, gül acı, diken acı
susarak yokluğunu, sesime konman gerek

bir takvim başlattım ki, münezzeh, zamanlardan
şu gençliğin aşkına, ömrüme aman gerek

açıldım susam ile, harami tepesinde
gönlümün cevherine, gözünü yumman gerek

kafi'dir duasına kendisi amin diyen
ahmed'i matem sardı, çaresi yaman gerek

Gazel/8

ciğerimde göz göz su, ya bu vaveyla nedir
mecnunum, yordamsızım; leyl nedir, leyla nedir

kaşığım kırılıyor, dönmesem de pilavdan
eteğimdeki cinnet, bu savruk bela nedir

her dem ah ediyorum, yazık yerde kalıyor
aşkımı fırlattığım bu arş-ı ala nedir

kim ölmüş, sabah erken ocağımda bir alaz
bu meçhul, bu nagehan, bu ıssız sala nedir

ervah-ı alem derler, meyhanedir o bana
enes tü bi-rabbiküm ve galû bel'a nedir

selam olsun kafi'yi musallaya koyana
ahmed'i namazıma yüz çevirten la nedir

Gazel/9

gözlerini karartıp, kılma bir nazar öyle
alevler doğur da gel, külüme bundan böyle

herkes konuyor aşka, konuyor yoruldukça
konsun hakim bir lügat, dilime bundan böyle

olmuyor sensiz canım, hayat bir saçma tüfek
adınla gark olayım, ölüme bundan böyle

geçti bu ömrüm nadan, buğday benzinde un un
bir cin bakar, fukara, elime bundan böyle

ahmed'in kederinden, oldu nalan, ben kafi
kim gösterir tebessüm, gülüme bundan böyle

Gazel/10

ruhu sönen sen misin, ben miyim, ey mor gülüm
bir ölüyü diriltmek zannetme ki zor gülüm

intizarın bana mı, ben mi ettim kabahat
inan bu duydukların, kötü birer şor gülüm

başka yok cehennemden, bir ateş yurdu başka
şimdi neye dokunsam, kordan beter kor gülüm

sevdadan görebilmez, kim bağban gül bağında
kim efendi güllere, kimler mahdum, sor gülüm

ahmed hint fakiridir, gülümser miskin kafi
sen, sen ol, kılma nazar, gureba'yı hor gülüm

Şiir Siteleri ve Dergilerde Yayınlanan Şiirler

Ben Geldim Nermin

ben geldim nermin
otuz yıl önce gibi
gözünün siyahına gizlenmiş de
çita gibi oğlanlığımla
geldim işte
ben senin
beyninden sızan kelimelerin şehzadesiydim

benim için hiç kimse ağlamadı daha
oysa nasıl da acıklıydım
üzerine toprak atılmış ölümler gibi
biraz kış uykusuydum
biraz da yaz sıcaklığı
ben senin
saçlarını ağartan sabah alacasının sesiydim

ben geldim nermin
gözün görsün
kulağın duysun istedim
felaketlerimi yağdırmamak üzere
gökte sadece siyah bir tomurcuk patlattım
yanmasın çiğerin diye
öylesine işte geldim
ardımda yedi düvel
karıncalar, örümcekler
artık benden nefret edişin bile güzel
yüzümde nice billur suların eskimeyen şarkısı
ben senin
kökleri elmacıklarının
bir çınara mihlanmış şahanesiydim
müsel
beyaz pelerinli bir süvari gibi

kaç kez söyledim sana
yokluğun delildir varlığıma
anlasana
ben geldim nermin
bir çay, bir sigara, bir de yokluğun
(kızımı saymıyorum)
sen en az onlar kadar güzeldin
hakikat bu
nermin ben geldim

artık mızıkçılık yapmıyor
ağlamıyorum
ben geldim nermin
ben...
.....
Hayrettin

Memleket Gibisi Yokmuş

memleket gibisi yokmuş
nefes almak gibi bir şey
hayal içinde kaybolmak
sürtünerek gerçeklere
boğulmak kendi yüzümde
birden seni anımsamak
ve bütün sensizliğı de
siliniyor camdan bir kuş
memleket gibisi yokmuş

en tizinden bir sesle gel
bu istasyonda ahım var
yirmidört saat ölüyüm
sen haftada yedi gün gel
kurusun ölü suyunda
kurduğum bin bir ecel
çocukluğumun ipi yok
oyunlarımın düzeni
sen haftada yedi gün gel

öpme beni, kıskanırım
utancım olur ölmezsem
akşam süzülüyor yerden
yokuşun düze benziyor
ellerimde bir karanlık
kim geliyor, kim gidiyor
aramızda bir mezarlık
ah şu mahzun ihtiyarlık
ellerimde bir karanlık

neden gittin öte yere
çok mu geldin bu bahçeye
bu cennet senin içindi
bak, müslüm de ağlamıyor
ömrümüzde bir ikinci
evren tepetaklak şimdi
neden gittin öte yere
dolar mı artık bu boşluk

Adım Yok Mezar Taşımda

sis var şehrimde bu akşam
buğulu gözlerin gibi
ciğerimden geçiyorsun
tenhadaki yerim gibi
çapraz düşüyor her sevmek
düşürüyor rahmin beni
bir bela var ki başımda
ne ruhu var ne bedeni
besmeledir her işimde

bilmiyorum yediğimi
bilmiyorum içtiğimi
gemiler gidiyor bir bir
nasıl bükülür bir demir
bilmiyorum, ah bilemem
bir bela var ki başımda
havada kuşlar, bulutlar
git diyorum, gitmiyor, git
tan ağarıyor döşümde

ne ağlıyor ne gülüyor
ne ettiğinden dönüyor
ne yanıyor ne sönüyor
körkütük lambalar gibi

aklımın evvelinde o
bir bela var ki başımda
beladan öte bir şeydir
vakit hep akşam oluyor
zifirim kırküş yaşımda

küflü bir ışığım burda
açılmıyor hiçbir kapı
düşlerimi düşlüyorum
sancım bir köpek dişidir
oldukça keskin ve parlak
bir bela var ki başımda
doğu batı arasında
geri dönsem öleceğim
adım yok mezar taşımda

Uzak

en iyisi bu galiba
yani böyle uzak olmak
sevmek seni uzak uzak
bilirim ne demek uzak
sanki iki gözüm gibi
uzaklığa yakın olmak

susmak ellerini uzak
konuşmak, uzak, seninle
yok olur benimle
var olurum yokmuş gibi
sanki iki gözüm gibi
birbirinden ayrı olmak

uzak uzak görmek seni
tutmak sınırsız gölgeni
beni ölümden döndürme
yolumdan döndürme beni
uzaklığın pervanedir
biliyorum uzak nedir

Bursa'da Bir Sevdiğim Var

bu sevdayı susmalıyım
sular gibi, taşlar gibi
bir hasret büyütmeliyim
uykusuz sabahlar gibi
her yangının közü bende
ciğerimden tütmeliyim
sussam bile herkes anlar
gerçi istanbul'da değil
bursa'da bir sevdiğim var

ne söylesem az geliyor
adı adıma çakılı
kasım derken yaz geliyor
ay çekilmiş iki kaşı
gözlerinin sınırı yok
bilmem evrenin neresi
dünya, ahiret arası
beni anar, beni duyar
bursa'da bir sevdiğim var

mazinin narin ışığı
konmuş gibi avucuma
bilmiyor duru, durağı
dağlar yürüyor saçıma
oysa hep söylerdi annem
düşün ıssız sokakları
yıldızları düşün, taşın
şimdi altındayım taşın
bursada bir sevdiğim var

üzülmesin, ağlamasın
ben burdayım, maraş'tayım
bursada bir sevdiğim var
bursa'ya nice selamlar
ey sevdiğim, nice nice

Hercai

bir liseli kızmışsın, upuzun beliklerin
senin ak gerdanına güvercinler düşürdüm
taş değilsen nesin sen, sızlamaz iliklerin
ben senin saçlarında alev alev üşürdüm
bir liseli kızmışsın, upuzun beliklerin

bu gece benim gecem, derdimi içeceğim
saçına dokunmasam sabah olmaz memude
ben senin sokağından dehşetle geçeceğim
ve tek ben olacağım bu son kalkan gemide
bu gece benim gecem, derdimi içeceğim

bir susku içindeyim, bir umutsuz, hercai
dönüyorum en başa, ta en başa atiden
mutlu olmadığımı sular biliyor mai
neye yarıyor kalbim, sılasız, gelen giden
bir susku içindeyim, bir umutsuz, hercai

bir liseli kızmışsın, saçların vurgun gibi
dokunmasam olmuyor, rast gitmiyor işim hiç

Aşk Menem

kerkük ağzıyla...

ağliyem bir cılız, bir uşah kimin
eğiyem başımı bir başah kimin
ince belindeyim bir kuşah kimin
mene mağfiret et, getme burda gal

ellerimi galdiriyem hevaya
bir yol bilimisen bilmem devaya
su doli, boşali, hergün govaya
geziler dağlarda, dilki ve çahal

gavlime sadığam, sene meftunam
mor fistanın menem, sene kaftanam
sürünüyem, men gulunam, yaftanam
yaz fermanımı, gatlime möhür çal

zannediye endişemi anlisen
menim han türkümü candan dinlisen
sultan könlü sensen, han könlü sensen
hardasan postniş'im, mene habar sal

ekliyesen sevdiğini kölgeme
batıp çıka bedenime gül gene
birgün gel ki tekmi, benim ülkeme
bitsin bu romantik, bu sehte heyal

men sene gurt kimin acıkmişem loy
neyin varsa ortalığa gorkma, goy
üşüyem, sene bayram, mene toy
düşün ki, aşk menem, dağ men, çağ menem
meni başında tut, göğ gözlü maral

Memude

-I-

bir gün yolun düşe de maraş'a
mene uğramadan geçmeyesen memude
böğürtlenler toplamışam, çalılıklardan
oturasan, yiyesen; diyesen şükür
mensiz bir tas su içmeyesen memude

inzivaya dös tutmuşam
özlemişem, yanmışam, tuttuğum dalları kurutmuşam
sen harda ölesen, guruyasan
vaveyla düşüresen, yoh istemem
aşıklık töresinden kaçmayan memude

bayguşlar koniyi pencereme
kölgemin tanrılarını bıraktığında sen
bir gara haber kimin gelip yetişiyiler tarla fareleri
gemiriyiler sevişimin ücralarını
halım hal değil, acı denizlerin kokusu üzerimde
gendini guş zannedip uçmayasan memude

-II-

sene diyem
sene diyem hey
ağzıyla guş tutan, unutan, dert satan ey
meni sevmimisen artık
meni istemimisen
öyleyse gapat pencereni
çek perdelerini sonsuza dek
ne ki
zalımsan, heinsan
boş ver
nasılsa üreyime zıpkın kimin çakılısan
yani zor olmayıcık artık
seni upuzun bir vadi kimin sevmek

-III-

uğrun uğrun gir heyalıma
avucunda gri bir cuma bulunsun
rüzgar toplayıp getirsin eski zaman türkülerini
men möhteşem bir eşk'em atlas kimin
sene köz çatiyem
meni közlerine yatırasan memude
ister alıp götüresen, ister deryalarda batırasan
gıkım çıkmaz
yeter ki meni sevmene yakıştırasan
men ölem, gel
gedişin susmaksa
niye ki, sen ölişen memude
ah, bu nasıl iştir
bu ne dehşet gediştir

-IV-

Türkmen'em
türk menem
bilyem aynı acı türküleri söyliyik
bilyem gövdelerimiz bir
köklerimiz, yıldızlar kimin birbirine bağışık
seni seviyem memude
yohtur közlerime yaşlı bir ışık

men bir ahu'nun simsiyah közlerindeki gara keceyem
ne leyla'nın eli değmiş yaşına
ne mecnun'un tacı gonmuş başına
sene yürek dokuyuram
tasalanmayasan memude
sene eşki/bir giyamet sûresinin ayeleri kimin okuyuram

eksiğin yoh, nezerimde tamsan memude
sen benim doğrumsan, hatamsan memude
ölmeye gidiyem yaşamın başlangıcına
bilyem, menden af dileyecksen
ama öz yurdumu terkediyeim artık
sen benim gara kıtamsan memude
gidiyem işte
her yer vedadır artık
seviyem seni
seviyem gene de
eşki'ne amade

Bana Ağlamayı Öğretmediler

trenlerin ardından bakıp durdum
hayallerim öpülmeyecek kadar eski püsküydüler
kim gitti, kim kaldı anlayamadım
bir şarkı çalıyordu istasyonda deliksiz
elimin tersinde namuslu bir revolver
gözlerimde bir siyah bulut uğultusu
bana ağlamayı öğretmediler

trenler gidiyor, sen gidiyordun
ben hep bir bayram arifesinde
gülüşümün rengini arıyordum
çocuklar bile söylüyordu artık
bu aşk yedi düvelden duyuluyordu
ne vakit düşünsem, alırdı seni geceler
bana ağlamayı öğretmediler

sirenler çalıyor şehirde, belli bir savaş var
savaşlara boyun borcumuz var
çünkü sevmek istiyoruz dipsiz ve şartsız
çocuklarımız olsun istiyoruz birbirinden farksız
öldürülmeyi beyaz sayfalara boyadık
böyle geçti tarihteki ömrümüzde günler
bana ağlamayı öğretmediler

dünya ne kadar dayanılmaz olsa da, yaşamak güzel
sen güzelsin, bu bütün insanlara yeter
korkma, bir şeker gibidir acılar, erir er geç
yürürüz sokaklarda bir gün, suda yürür gibi
seni sevdiğimin şimdilik bir devası yok
karıştım yağmurlara, sensizlikleyim derbeder
bana ağlamayı öğretmediler

selam kesme, sabah olsun, biraz gülümse
dokun sesime kuytu ellerinle
bilmiyorum, ah nerde şimdi o kuytu ellerin
ölmek huzurundayım salkım saçak
geçiyor üstümden hoyrat, sarı trenler
bahtıma geçit yok, burası istanbul
bana ağlamayı öğretmediler

Yağmur Yağarken Ölür Bildircinlar

acılardan bir dilek tuttum yine
bir anımsadım, bir unuttum yine
kalbimi şekersiz avuttum yine
güllerden bir şafak alacağım var
istiyorum, dönsün geriye yıllar

sorarlarsa, senin adın saklı yıldız
say ki, dört ayaklı yıldız
bir gün ölürsem sabahsız
güllerden bir şafak alacağım var
yüzümde şımarık sokaklar

gözlerin bir duvarda baygın ve yıkık
hiyerogliflerin ısırıldığı bir zincir bu
bakıp görmemek gibi bir kusuru
gülerden bir şafak alacağım var
yağmur yağarken ölür bildircinlar

sevilme ihtimalim kaldı mı diye
eski zaman gölgelerini karıştırdım bir bir
açılıp oldum birden bir kabir
güllerden bir şafak alacağım var
bir siyahlık olsun bırak, ölmeyecek kadar

Hıçkırığının Resmi Sensin

hıçkırığının resmi sensin
geceleri duvara yapıştığında
aradığımda yanımda olmuyorsun
yoksun, sana dört koldan kavuştuğumda

ayrılık yalansa kavuşmak nedir
seni sevdiğimde niçin onüç yaşındayım
oysa kavuşmak için çok sebebim var
çünkü ben senin gözlerinin yaşındayım

hıçkırığının resmi benim
bana bakarken açık tut pencereni
er geç konacağım avucuna
bir yıldızlı dua gibi diliyorum seni

yoksun, dal kıpırdamıyor tenimin aksinde
yoksun, katarlar batıyor bütün içimde
hıçkırığında batıyorum bir rüzgar gibi
yoksun, leşimden geriye bir iz yok

Uğultulu Bir öl Aralığı

sana yangınım, baygınım, tutkunum sana
rüzgarın iyot kokularını taşıdığı dağlardan geldim sana
üstüm başım akdeniz
biraz antalya'yım, biraz şemdin'li
seni sevdiğimden içe dönüğüm
kayıp gemilerden bir iz
sezen dinlemenin zamanıdır şimdi

uzaklar seni saklar mı sanıyorsun
ruhuna konup göçen kuşlardan birisiyim
ah maraş dağlarının mor benekli maralı
bahtında ışıyan efkârın delisiyim
yollarına bakıyorum, bütün ufuklar yaralı
gözlerini gözlerimin yanına koy
uğultulu bir çöl aralığı iliştiir yakana
ne bileceksin ki
elinin köründen haykırıyorum sana

Şairiçem

ben her gece konağı'nda ölürüm
çay kırmızısına gömülürüm
bilmezsin, ah, nasıl da gömülürüm
zifir dolu içim, nikotinden kaçak
paşa konağı'nda kebablar, salatallar
ah, beni, nargile çekenler öldürür

pazar eyledim perşembe meydanlarında
ali ayşe'nin şarkısını dinledim
çok buruk bir şarkıydı, nasıl söylesem
artarda atlılar geçti üzerimden
sen, iyisi mi ölümümü dinle kış sabahlarında
ah, nargile çekenlerin çoğalttığı ölümümü...

kimin gücü yetmiş
bariyerler kurulmuş
bubi tuzakları
iş mi şimdi bu
ben dinamitlerin şahıyım
ben tünellere sığmam
almaz beni allı morlu yaylalar
şafak olasılıklarında parlar kızılığım, üçgen üçgen
senin yaşaman için ölmek
kulfet midir şairiçem

seni
ateşböcekleriyle cedelleşen çocuklar gibi seviyorum
seviyorum şairiçem

Çiçeklerin Laneti

mart bakar, ben bakarım
ufukta incecik bir iplik
bu ne biçim bir replik
züleyha'nın sofrasında
portakal soyarmış gibi

her kadında bir can bıraktım
her limanda gözden düşmüş bir kadın
avucuma kazıyorum kendi mezarımı
mezarında taşım ben
acı künyemi sayarmış gibi

bilir misin, gitmek nedir
zavallı bir kapıyı çarparak
ekmek banmak gibi ay ışığına
nice ah almış bir hayat
gölgesini aklıma dayarmış gibi

bir aczin kudretidir sevmek
altın çiçeklerin lanetidir
Rahman diliyorum senden
adımın harflerini kaybettim
bir kara deliğe doğru kayarmış gibi

Hollanda'da Yağmur

hollanda'da yağmur
bardaktan boşalırcasına değil
öyle kan revan içinde değil
bir kedinin sahibine iyice sokulması gibi
çiseler de çiseler

değişmez bir tabiattır bu
insanlar daima temkinli
yani
bir elinde mutlak şemsiye
bir dost davetine çıkar gibi
çıkarlar yağmura

ağaçlar durumdan memnun
kuşlar için yorum yapamam
ama yol işçileri oldukça kızgın
dedim ye
değişmez tabiat bu
çiseler ve usandırır candan

Kefenimin Sonbaharı

cumayı geçtim yalınayak
üzerimde günahların tortusu
mavisinden delirmiş gibi bir tuzlu su
engerek zehriydi
dolusun dolu bardaklarla çay içtim
ölmedim

bu mavilik nerden gelmiş
bu akdeniz nereden
taş kalmamış taş üstünde taşucunda
hiyeroglif bir sevinç engebesi
züleyha'nın kan çanağı gözleri başucumda
ölmedim

mersin böyle mi olurmuş
uçmuyor havada bir tek kuş
mecnundan yadigar bir ibadet tuttum kendime
denizi acılarımda kuruttum
gece pırıl pırıldı
ağlamanın boşluğunda
pırılıtlar kırılıyordu bütün sahipsiz
sabahan kadar köpük köpük ay içtim
ölmedim

bir anne aslan düştü sandım peşime
gölgemden kaçır gibi kaçtım
yorgundum, bezgindim, açtım
yıldızlar doyursun beni diye ağzımı açtım
alt üst oldu galaksiler kendi kül olmuş yörüngelerinde
denizin şefkatini biliyordum
akdenizin saçlarına usulca dokunarak
uyandırmadan taşucunu uykusundan
en acı papaz iksirini ne kolay içtim
ölmedim

bir tekne hüzün gitti
senin tebessümünün dış aralığında
dedim
mutluluk bu olsa gerek
arınmış tesettüründen
arsız palmiyeler gibi yükselerek
zakkum köklerinin bile bilmediğı
kibrit suyu dökülüyordu göksu yeşiline
aşk pınarından güröl güröl orhan gencebay içtim
ölmedim

ey deniz
akdeniz
alma aklımı başımdan
köleliğin delisiyim zaten
şu yeşil gözlü bir kızı
ne ister benim kırkdört yaşımdan
ben müselsel acılara belayım
yelken açtım kefenimin sonbaharlarına
alma aklımı başımdan
mersin koyundayım yurtsuz, mekansız

Başımda Bir Bela Var

sis var şehrimde bu akşam
buğulu gözlerin gibi
ciğerimden geçiyorsun
tenhadaki yerim gibi
çapraz düşüyor her sevmek
düşürüyor rahmin beni
bir bela var ki başımda
ne ruhu var ne bedeni
besmeledir her işimde

bilmiyorum yediğimi
bilmiyorum içtiğimi
gemiler gidiyor bir bir
nasıl bükülür bir demir
bilmiyorum, ah bilemem
bir bela var ki başımda
havada kuşlar, bulutlar
git diyorum, gitmiyor, git
tan ağarıyor döşümde

ne ağlıyor ne gülüyor
ne ettiğinden dönüyor
ne yanıyor ne sönüyor
korkütük lambalar gibi
aklımın evvelinde o
bir bela var ki başımda
beladan öte bir şeydir
vakit hep akşam oluyor
zifirim kırküç yaşımda

küflü bir ışığım burda
açılmıyor hiçbir kapı
düşlerimi düşlüyorum
sancım bir köpek dişidir
oldukça keskin ve parlak
bir bela var ki başımda
doğu batı arasında
geri dönsem öleceğim
adım yok mezar taşımda

Çapraz Bir Ölüm

gözlerim faltaşı gibi açıktır
bir ejder uyur mağripte sinsice
yedikule zindanında gökler var
gökler ki içimde kara kutudur
bembeyaz bir sır bu adam öldüren
düşmüş ocağına sevdiğim dilber
sanırım bu yüzden üşür alevler

merhametin yok, şefkatin ve şükrün
trenler gidiyor haydarpaşadan
cuf cuf cuf diye, hızlı, çılgın, sapkın
bir sabır giydirdim her parmağıma
gösterişsiz, yüz­süz, uzak şaşadan
söylüyor istiklal müslüme nisbet
masalar sarhoş, duvarlar, lambalar
eksik olan bir tek yeşil mambalar

hırsızın, arsızım, haydutun yurdu
off istanbul, ölümümün çaprazı
düş­tüm ocağına sonunda ben de
yitik bir rüzgarım yedi tepende
kurutulmuş güller ağzımda sustur
ve günü­ş­ğin­de kokar cenazem

piyer loti'de bir ikindiüstü
bir tavşan kanına naletlik düştü
sultan süleymandan bu yana, ben kimim
hangi çağda yaşıyorum unuttum
cumbalı evlerde zerafet miyim
nedir gözlerimi kamaştıran şey
sihir mi değdi ki kalbim hep siyah
kayboldu alnımdan o mor secdagah

ne işi var aşkın sarayburnu'nda
bilmem hangi cenin sancır karnında
yürüyorum zalimlerin yurdunda
üsküdar'da balıkçılar kör müdür
ki vapurlar batır arka arkaya
burda ölüm bir namustur, bir borçtur
öyle, elden düşme bisiklet değil
ağlarsın oturup kendi gölgene

ulan istanbul, seviyorum seni be! ..

Beklemek Kolay Değil

uzadıkça uzadı zaman
beklemek kolay değil
su olsam geçmiyor günler
içime seriliyor feci bir ölüm
kaç kez seyrettim
bu film kötü

kötü bitiyor
taş gibi katı

sert bir sızı burnumda
beklemek kolay değil
ateş burcundayım, eksiksiz kova
iyi gidiyor su, toprak, hava
kırkbir yaşındayım
liriklerim var bedava
şizofrenik tenhalarım
yalanlarım var kuyruklu
tüten ocağımın başındayım
gelir misin bilmiyorum
gelmezsen delirmez miyim

pencerenden bir kere bak
ufukta bir çizgi gibi gördüğün o dağ ben'im
adımı unuttuysan
bir kere 'elma' de
elma yaparım armuttan
bu saklambaç çok silik
bak nasıl bir körebeyim
uzaklar yaklaşmıyor ne yapsam

ah seni değil, seni
bugün bir saat bile
beklemek kolay değil
bana söylediğin
küpeler kulağında
istersen sesimi kulağından sil

inan ki
gene de kolay değil
bu bir orman kuytulugu
beklemek değil

Araf

gözlerimin pınarı ha aktı ha akacak
ağlamasam olmuyor, ağlamasam yakışmıyor
iyi ve kötü günde şu süt liman bağırmı
dağlamasam olmuyor, dağlasam yakışmıyor

gide gide gelmekten unuttun mu gelmeyi
nerelerde bıraktın büklüm büklüm gülmeyi
beni duyuyor musun, yaşamaktan ölmeyi
yeğlemesem olmuyor, yeğlesem yakışmıyor

bir anda kaldırın başınızı şarkılardan
salkım salkım sarkarım bir anda asmalardan
yüzüm gözüm paslandı kırmızı yazmalardan
bağlamasam olmuyor, bağlasam yakışmıyor

sızısından saz oldum hep inleyen gönlümün
zaman çaldı hevamı, ötün bülbüller ötün
suçlarını Tanrı'ya varıp arz ille bugün
söylemesem olmuyor, söylesem yakışmıyor

sana döndüm kiblede mihrab-ı bahanedede
yundum, dürüldüm işte bir ecel şahanede
gölgemin peşindeyim, gönlümü meyhanede
eğlemesem olmuyor, eğlesem yakışmıyor

Fahaş

ağzıma geleni saymak istiyorum
sen bunu çoktan hak ettin
göğsümü yardım ikiye
artık canıma tak ettin

kara bir gölgeyim maraş'ın eşiğinde
avuçlarımdın hükmü kalmadı
yaslanamıyorum cehenneme bile
ümidimi yok ettin

yumuldun sonunda asaletine
bense gül giydirdim ihanetine
sızdın, zerk oldun etime
ne kadar ağlasam, gene çok ettin

sihirli asam yok benim
savrulamam ordan oraya
niçin her gün ölüyorum, sordun mu
ah, sen benim saçlarımı ak ettin

bir düz duvardı dünyanın doğusu
bir yanında annem, öbür yanında ben
sana inanıp, çiğnediğim halde leşimi
söyle, hangi fahaş için beni terk ettin

Gülümse

seni anlatmanın yok mu bir yolu
aşkımanın yönü yok, ne sağı solu
yüreğim fırat'tır bir görsen onu
gülümse gözlerin istanbul olsun

yağmurun imanı kurur her akşam
hep yıldızlardasın nereden baksam
tüter mi ocağım güneşi yaksam
gülümse gözlerin istanbul olsun

sen üzül istemem, sen ağla, yıkıl
gönlün mihrabına ay gibi çakıl
uykumun içine usulca sokul
gülümse, gözlerin istanbul olsun

gözümden uzağa gitme bir adım
kadınsın, sevmeksin, yok senin adın
hangi tarihtesin, hani miladın
gülümse gözlerin istanbul olsun

en layık olansın sevlmeye sen
haklısın, değersin övülmeye sen
gelmedin dünyaya eğilmeye sen
gülümse, gözlerin istanbul olsun

Ciğeriçem

endişemin karşılığı yok ingilizce'de
inceldiği yerden kopuyor sorular
ah nasıl da bozuluyor ekoloji
nefes aldırıyorlar dünyaya
biraz olsun

mesela istiyorum ki
sonbahar gibi bir sonbahar
kış gibi bir kış
bahar gibi bir bahar
yaz gibi bir yaz olsun

üzülmüyorum sabaha çıkamayacağıma
ağaran saçlarıma üzüldüğüm kadar
bir teselli mi var
kaldırımlarında ıslığının
başlasın öyleyse taksim
eski zamanlardan şöyle bir rüzigar
başlasın tanburi dede itri efendi
makam hicaz olsun

böyle çıkar yaşamın tadı
kızıma hoş geldin de anne
karışma ötesine
o benim kızım
ciğirim
ciğeriçem
adı
kumrunaz olsun! ..

Yokluğunda

ben senin yokluğunda menekşeleri çaldım
dağ rüzgarları esti saçımın avazında
sancılardan kurtuldum her sabah namazında
ben senin yokluğunda halden kaçmış bir haldim
menekşeleri çaldım ben senin yokluğunda

indirdim yokluğunda gözlerimi göklerden
ağlamayı öğrendim bir çocuğa bakarak
caydım ölmekten bütün ışıkları yakarak
indirdim yokluğunda gözlerimi göklerden
menekşeleri çaldım ben senin yokluğunda

adını koyamadım yokluğunda adımın
gölgelere karıştım yağmurlu bir gecede
korktum kendi adımdan hemen bir kaç hecede
adını koyamadım mesut yalnızlığımın
menekşeleri çaldım ben senin yokluğunda

Süpürülmüş Şahaneler

bana güneşin mevsimsizliğini anlat
bir ömre bedeldir sağ ve sol omuz melekler
ne yöne baksam, bir kadın ağlar
gözlerimde akşam, gövdemde kar
sürükleniyorum kelimelerin sarhoşluğuna azar azar

yenik bir ordunun süpürülmüş şahanesiyim
ne yöne baksam, bir kadın ağlar
hayatına konmak zor iş, bekleme beni
kayıp çocuklarını ısıyor şehir
annem beni asker yetiştirdi
yapamadım askerliğimi
malüldüm
yaşamının tadına inanmadım hiçbir zaman
nice ölüm acılarına sürtünüp durdum oysa

niçin ben de ölmedim
niçin hep güldüm
tezekte kaldı ellerim

yangınımdan artakalan bir duvar
yüzlerinin ışığından turnalar geçen ah o eski adamlar
bir yanım yıkık
bitişik durduğum için zambakların gürültüsüne

dokusunu yitirmiş bütün ırmaklar
uçurumlar
hoyrat rüzgarıyla türkülerimi tırnaklar

ne yöne baksam, bir kadın ağlar
her gün biraz daha çoğalan galaksiler kadar parlak
hançer batmış bir yıldız gibi dimdik

demek
birbirimizden nefret etmek için
sevmişiz birbirimizi
karanlık mukadder

gerçekler daima ortaya çıkar
sen sadece nasıl olacağını seçersin
biliyorum
bu ülkede güneş çiçeklerin kuruduğu yerden doğar

anne olmak zor iş
ne yöne baksam, bir kadın ağlar

Teselli

aşkıktan elde ettiklerimi
dağıttım güvelere
hayat nice masum

...

sevgili
estirdiği kasırgayla mağrur
bilemezsiniz
avucumda nilüferler boğulur
bir dileğim yok kimseden, ne de şikayetim
gölgemin arkasındayım
güneşli günler geride kaldı
bana isabet ediyor yağmurlar

aşk ahımını aldı, şeytan kulaklarını yalar
bana saflığı öğretiler
hinlik, cinlik değil
kaybettim memleketimi de
kekik kokulu bir boşlukta
ağlamasam olmuyor

ağlasam, yüz kızartıyorlar bana
her şeyimi dağıttım
dağıttım darmadağın
kaldım bir başıma, fukara

değilim ahvalimden müşteki
elverir
bu teselli
elverir ki
vaktinde gelsin ölümüm

Yağmurlar Bastırmadan Önce

beni benden götürensın
tebeşır beyazı misalı
kara tahtada ok
sensızlığın uzanmadığı dal
gırmedığı delık yok

sensızlık beni vakarımdan vuruyor

yani, bu dağlar devrilmeyesi
çün, koynumda biriktirdiğim
kimsenin bilmediği
dualarım var

sensızlık bir kaşık su
sensızlığın görmediği
hiçbir okyanus yok
fırtınalar kopmadan
yağmurlar bastırmadan önce
mahvet beni, diliyorsan

mahvımın dudaklarına bal sürdüm
ne ki
uyanmayacağım yarın belki
işte o'dur asıl mahv
sensızlığın istanbul gibi bir karanlığı var

sensizlik
bir trajik mevsimdir
duvardaki şamdan kadar

ne yöne gideyim şimdi akılsız başsız
nereye yönelsem, galeyandayım
zambaklar açmıyor artık vadilerde

heyhat, kar delmiyor
kardelenler ilk defa
ne zirveler kalmış yerinde

ne alçalarda denizlerin tatlı uğultusu
sensizlik no smoking
sensizliğin ortasında
kalbimi deliyor su

Elena

gönlümün esrarı çözülür diye
ateşe savurdum aşkıma bugün
inilti gelir ta derinlerden
güneşin sessizce battığı yerden
karışır bahtıma, talihi makus
sen bir yalancısın sus, elena sus

buğday başağının büker boynunu
çatılmış kaştaki bir deli poyraz
aklımı götürür sivrisinek, saz
iblis'e uzanan ses anlaşılmaz
çanakkale çarşısında her yan rus
sen bir yalancısın sus, elena sus

bir ölüme yaslanmışım deliksiz
uykumun içinde kayboluyorum
yaban bir eldeyim beş meteliksiz
bir doludan bir boşa doluyorum
çok değil dileğim, iffet ve namus
sen bir yalancısın sus, elena sus

benden ancak ak dumanlar çekersin
ateş olsan cürmün kadar yakarsın
arap kızı gibi candan bakarsın
gider sele karışır şarkılarım
etrafımda sisler, etrafımda pus
sen bir yalancısın sus, elena sus

gövdesinden yaralanmış bir gemi
yarasına merhem yapar mı beni
kapatır akdeniz kirpiklerini
ezelden beridir hiç uyumamış
renge kaçmış deli, kalmamış huy-hus
sen bir yalancısın sus, elena sus

Yazıt

güneş batıdan da doğar icabında
hazırlan şimdiden, şaşıp kalma o gün
akacak kan varsa kılıç durmaz kında
nerdeyse bulup da içelim suyunu
hızır gibi bilge; şu ölümsüzlüğün

kervanlar geçmiyor buralardan artık
kuşlar konup göçmez yanmış ciğerime
aynaları kırdım, hayaller bulanık
ölüyorum bir ölümden diğerine
yakışmalı insan kendi değerine

tül bir perde olur kayalar gün gelir
dilime yasıdır kafağının ardı
hiç durmadan gelir, hüznün hüznün gelir
asya köylerinin kırmızları vardı
şimdi anason ve bir de üzüm gelir

tutar öksürüğüm, komşularım bizar
gece, hastaların meşum düşmanıdır
herkes meslek tutmuş, kazar mezar mezar
geleceğini gömmenin pişmanıdır
bütün yazıtlarda bir ölümsüzlük var

Eylül Tabutları

yalnızlık zor memleket
kötü bir rüzgar bestesinde
usul usul yürürken bulutlar
karanlık bir tebessüm
sakin suların kıyısında

korkunç siluetler peşinde
yürüyorum kırık gecelerde
başımda yorgun kavak yelleri
yok elimde bir şey hüsnü zan adına

yaz geçmiş, temmuz berraklığında
sokakta eylül tabutları
bir mektup yazmışım anneme, uzun
ömrüm gidiyor kaçan gemilerde

deli ormanlar biriktirdim
gizli bahçelerde, yüksek ses
bitmiyor yalnızlık, ölü sesi
ince kederin engebesinde

Yine Bana Işık Ver

yine bana ışık ver, ışıktan öte bir şey
büsbütün kainatın yüzü gülsün bu sefer
nihayet dönüşüyor bir gün aslına her şey
sen de suretlerinle bana gel, buna değer

kapalı kapıları açarak birer birer
bir kına gecesini yakalım türkülerle
aman ha açık kalsın, panjurlar, pencereler
güneşin girmediği yer kalmasın güllerle

bir mestanelik mi bu, bir keder hüzmeleri mi
yarı baygın oynaktır, ay karanlık dilim lal
su üstünde bu ziya, karınca yüzmesi mi
göğsün pençesindedir, haram olan her helal

Kuş Mezarlığı

bu sonbahar üzgünüm kötü yine
rüzgar, deli bir kısrak
bilmiyorum, kalbim neler olacak
üzgün bir kadın var karşı pencerede
yaprakların gülesi yok

tutuyor sözünü ayrılık saati
içim temelli kuş mezarlığı
gözümü kapasam, açsam anam ağlıyor
hatırladıklarımı unuttuğumu hatırlıyorum
hüzün ateşte
ateşin gül olası yok

güven vermiyor hiçbir el sıcaklığı
koynumda heyecanı kırılmış birkaç fotoğraf
adım kırılıp düşüyor isimlerin en güzelinden
biraz daha eksiliyorum ömrümden
gençliğimin geri gelesi yok

üzgünüm kötü yine bu sonbahar

Kalem

seni sığdıramam yerle göklere
tasavvur edemem başka bir alem
kaçtır çatıyorum bu tümseklere
kaçıncı defadır kırık bu kalem

sanırım yer yoktur ibibiklere
seni sığdıramam yerle göklere
gözlerinden kaldır göz izlerini
çöküyor bu yüzden duman dağlara

bir hidayet olsun yak gözlerini
varıp da vereyim aman dağlara
yırtayım gecenin gündüzlerini
kaldır gözlerinden göz izlerini

be günah işlersem, sen yalvar yakar
bahtımın rengini görmesin namert
başına altından liralara takar
kıyamet kopmadan sönmesin bu dert
sular yataklardan incecik akar

ben günah işlersem, sen yalvar yakar

Nun

illa görmelisin dedikleri şey
benim her dakika çektiğim dertmiş
mertlikten koymuştum başıma bir bey
en namert bildiğim benden de mertmiş

bilmekteydim hem sünneti, hem farzı
ezdim ayağımın altında arzı
ferhat'a öykünüp tuttum bir gürzü
yarın nazlı kalbi taştan da sertmiş

bir varmış, bir yokmuş geldik dört koldan
ne vatan anladı, ne gurbet halden
ben kurtları çıkarırken masaldan
sevip okşadığım kuzular kurtmuş

açıldı ve niyaz oldu yine nun
nûn'u yüzlerime sürmüşüm meftun
elimin tersiyle içtiğim mel'un
o karanlık bana en gerçek yurtmuş

Baygın Mimoza

ben hiç görmedim böyle baygın bir mimoza
gözlerim yıkık dökük
sen de vurma ihanetimi yüzüme
işlediğim, ölümden büyük bir ceza
bir kanadımı da sen kırma roza

kim bilir nerde açar saksılardan başka
nerde boy verirler mimozalar
aklım ne kadar küçük Tanrım
küçük küçük böceklere benziyorum
örtündüm, kat kat
kim olduğumu sorma bay koza

bir şiir
öyle eften püften bir bütün değildir
dut yemek mesela, bir aşksa
bir yüreğin yanılmasıdır bu
örneğin süt içmek
bir çocuğun
ellerini göğe değdirmesinden daha fazla bir şeydir
mimozalar da ne oluyor ki
sarkarken usul usul asmalardan

baygınsa baygın
artık kim dinler mimozaları
bugün ölmek
benim hakkım
kül yığınlarıyla kaplı bu feza

Arsız Bina

üstümde dağlar var, yüküm çok ağır
bugün her günkünden daha fenayım
feleğin gözü kör, kulağı sağır
meşk ile maziyi nasıl anayım

gittim, kıvrım kıvrım, yollar tükendi
nice baktırdığım fallar tükendi
yapraklar sarardı, dallar tükendi
bilmiyorum nerelere konayım

akar durur ömrüm, kederle, yasla
sevdim her güzeli bir ihtirasla
farkı yok insanın insandan asla
neyim ki, kendimi bir şey sanayım

kendim yaptım, kendim yıktım büstümü
bilmem dostum, hısımım bana küstü mü
gezdim dolaştım da yerin üstünü
boşluğa çatılmış arsız binayım

Canım Acıyor

sonbahar da geldi sen gelmedin
her yaprak düştüğünde
bir yerlerim eksiliyor, sorgusuz
soluğum kesiliyor
canım acıyor

arada bir yağmur haykırıyorum
kırılan yerlerim için
titreyecek bir yerim bile yok
üstüne titreyeceğim bir sevgilim
ölüm oluyor başucumda

neden sonra kuşlar dilim dilim
gül yaresi değmiş kanatlarına
aç ve açıkta kuşlar
ve her kuşun canı bende çıkıyor

tefekkük etmişim utancımdan
hangi duayı okusam
hangi taş daha yalnızdır
saplanıp kaldım odama

ama hiçbir türkü şifa değil yanan ellerime
şifa değil, biliyorum
çerezos, patos bağlantıları
değil canım, istanbul masum
ve benim canım acıyor

son bahar da geldi
ömrüm sensiz bir ıslık gibi üşüyor
bilemezsin canım
canım acıyor

Zincir

işte geldi kış, falezlerin arasından
dökülmüş eteklerimi, sıvayarak duvarlara
ah ediyorum günlerdir yarım ekmek arası intizar
uzağın ne demek olduğunu bilmeden

uzaklara yapışık
göğsüme açtığım deliklerde barınıyor kar
hangi güneşim düştün
ki, bağlı bileklerimin kenarında ağzım

vakti geçmiş üzüm şırası gibi
dönüyor başım bir okla, iki kaşın arası gibi
seni öldürmeyen kurşun

benim ömrüme ziyandır
umurumda bir kahkaha çiçeği
öldürülmüşüm oysa hiçi hiçine
duvarlardan kan fişkırıyor

nicedir biriktirdiğim hasret
duyargalarımın zincirini kırıyor
beni hiç sevmemişsin demek ki
bir an seni düşlesem
nabzım duruyor

seni hiç sevmemişim demek ki
yoksa, gözlerimden yaş değil
deli fişkın inciler dökülürdü

Snowwhite Kahvesi

seni bir şiirin terkisinde görmüştüm
gök gürlüyordu
yağmur ha yağdı ha yağacak
solmamak için bir gayret direniyordu çiçekler
her mitingden muaftı çiçekçiler
her hatırayı eksiksiz yaşıyorduk

biriken hesaplarımızı toplayıp böldük
ekmeğimizi ikiye böldük
ama bölmedik yüreğimizi
anam babam
toprakta filizlenen başak
kalbime kazdığım umut
okunan ezan aşkına
bugünün yarının
bir dalda iki kiraz yavrumun aşkına
Allah aşkına
bölmedik, böldürmedik sevdamızı
öldürüldük de
her boy atışta
her yaşta

akşamların
bir namazgah olup esip geçti üzerimden
ellerimizde duanın nazlı ışıltısı
işittik şehirlerin ücrasında söylenen zindan türkülerini
hicrandı yanan
candı
heyecandı
bir damla suydu
gidip de dönmemek korkusuyla
yakansa sendin

oysa nasıl da pervasız gülümsedin
sanki hiç sevmedim
sanki hiç ölmedin sıcaklığında

kendini paydos ziline vuruyordu liseli kızlar
kızlara vurulup aklını yitiriyordu delişmen oğlanlar
geride hep kan
geride/böylece bir adı da kin olan sevdalar kalıyordu hep
bıçak ve silahların gümbürtüsünde
rüzgara karışan gül kokulu bir dağ yamacı oluyordun sen

seni bir şiirin terkisinde görmüştüm
gök gürlüyordu
yağmur ha yağdı ha yağacak
gördüm
senin bir şehrin gövdesinden kazınıp unutuluşunu da
unutuşunu gelinlik yıldızları
hamlet'i
romeo jüliet'i
mem u zin'i
leyla vü mecnun'u
gördüm seni
"mor halkalı gözaltların"
snowwhite kahvesinde

(Snowwhite: Batı klasiklerinde İngilizce "Pamuk Prenses" orijinal anlamına gelmekle birlikte, kuru olarak (sigara gi-bi) i.ilen bir tür uyuşturucunun da adıdır! ..Şiirde, uyuşturucu anlamında kullanılmıştır.)

Kendi Şafağında Ölür Ay

uydum yazılmış yazıya
solarken tan gülleri
yükselen tifüs ormanında

bir tren ağlayacak az sonra
yaslanmış da bir meçhul sızıya
merhaba belki kara elmasa

istanbul'u tutun annemi de
naif bir şarkı tutturalım bu son gemide
'gidenlerin her biri memnun ki yerinden...'

kendi şafağında ölür ay
sevdim seni ölümünle böyle işte
şimdi git eyyüb göğüsle yusuf gel

al urbanı mevsim deli dilersen kuyulara koyul
sen bilirsin
burda ve hiç bir yere gitmiyor İstanbul

Bir Tebessümün Resmi

inedir ... sevdam inceciiktir
kalbim görünür o kadar ki
kııldasam, yıldızlar gevşeyip düşecektir
sular parçalanacak karanlıkta

uzak vadilerde akar sevdam
nefes verir yangınımın bin derviş
bin derviş havalanır avucumdan
ki, her biri insanlara kardeşliği sevdirmiş

sevdam, isimsiz kitabedir
hem uykuda, hem de uyanıkken beni okur, bana
neymişim, acep neymiş dünya nimeti
ıslak bir tebessümün resminden başka

Serap

Gerdanlık

pencerem kapalı
asırlar var gözlerim siyah
yollara baka baka eskitin geleceği
bütün gücüm dedemden artakalan bir avuç toprak

özgürlük size kalsın
güvercinler
şahinler size
kadiûlkûzad
şeyhul islam
hayat ırmağı
gökten inme sofralar kalsın size
bana da avuçlarımın içinde yaşamak, sadece

sesim ve gölgem benden değil
adımı böğürtlenlerle değiştirdim
yakamozlar uyudu uykularımı benim
dere kenarlarında kurbağalarla didiştim
umutlarımı armağan ettim
şehrin tiner saatli çocuklarına
ve benim ellerim
farelerin tek sığınağıydı

pencerem kapalı
artık bir daha taş yağmayacak bu şehre, biliyorum
şiiirim hep kar altında kalacak
gözlerim hep siyah

yakın ateşleri böceklerim!
çün, gurbet oldu bana
boynuna mabetler dizdiğim şehir

İp

saçmaladığımı söylüyorlar
halbuki anlamı sorguluyorum ben
neden hep ocak'ta küllenir zemheri
şubat niye bu kadar yorucudur
mart nisan mayıs
nasıl bir tek fiilden
binlerce meczup türetebilir
şimdiki zaman çekiminde
gereklilik kipinde

boğar adamı bunlar boğar
tutduğum ip sağlamsa eğer
şu bıraktığım neyin orucudur
oysa bir yerlerimde bir harman yeri
gibi döner dururdu gençlik günleri

ipim sağlam
eminim buna
sen de sarıl ve şahit ol
bırak
bırak kendini o'na

Kefen

varayım bedestene, alışverişe
şaşmadan başıma gelecek işe
soluğum kalırsa, gücüm yeterse
alacağım biiznihi üç metre serap

Yokluk

ben bir serap gördüm
kuşkulandım önce
değil dedim
vurdum topuklarımla yere
telaştı kalabalıkların arasında
koşuyordum ha bire

ben bir serap gördüm
ondan/yükseltisi ateşimin
mor ışıklarıyla
üstüme üstüme geliyor delirmek
ay uzak
ama kendimin yakınındayım
kendine ad ve şekil verdiklerim yakınımda
beni koruyacaklarına
ecel sayfama/bir de onlar
"yokluk" yazıyorlar

ben bir serap gördüm
hayır haşa o serap değil
dayanılmaz, inanılmaz bir şey
ne can vardı ortada
ne de türlü türlü biten otlar
mezarımın başında duruyormuşum
meğer bu kaktüs renkli atlar
ta kendisiymiş serabın

Zümrüd ü Anka

uzak yoldan mı geldin
pek solgunsun bugün
pek durgun
tek damla eksilmemiş mataranda su
hala sayıklıyorsun
bir damla su
“bir damla”

dağ mı deldin
çöl öpmemiş/öpülmemişsin serap
bedeviler mi süpürdü endamını
gulyabaniler mi uğradı semtine
niye soluğun atlas libasta medfunda bugün
cesedini ruhuma gömüyorsun
ışıklı ağaçlar dolusu

sen ne güzeldin serap
belkıs'ın ilenci
züleyha'da yoktu zerafetin
bir zümrüt tanesiydin sen
asma dallarında asılı kalan
nasıl da salkım yürek babil'din
peşinde her zaman anka ordusu

Kaf Dağı

uyuyan bu şehri gözlerime bağlayacağım
yağmura inat
hep güneşli günlerde ağlayacağım

çöl önümde
altımda yer
üstümde gök
yürüyorum gençliğimin önünde

kirli kelebekler dadanmış çiçeklere
ağaçlarda pinti kurtlar
sular ölüyor
ve şifası yok/asla

serap görür ceylanlar rüyasında
serap uykusuz
serap yorgun
rüya yasak serab'a
uyursa ölür
Visal

sana
canım demek istiyorum
canım canım canım!
binlerce milyonlarca
sonsuz kadar
canım

gecelerden birinde
en ıssız yıldıza ulaşmış tüm heyecanım
bölüşmek yağmurlarımı herkesle/tek tek
buluşmak münteha
seninle bir yerlerde
soluklarımız sönünceye dek
gecelerden birinde

/öyle saydılar/
kimseye gücenmedim
kırgın değilim
ama ben hep bekledim/on yıl var
bütün doğurğanlığım
en güzel kesik başlarım
en maruf yırtıcılığım
canım demek
diyebilmek için bekledim seni
mecalim kalmadı
ki/ağlayayım

serap
bir beklemek ne kadar sürüyor sahi

Örselenmiş Telaş Fotoğrafları

yüreğim değdi
ipine de misinamın ipine
akıyordu gözüme deniz

tıp

tıp

tıp

bu, işte
balıkların iç çekişidir

vurur sandalları birazdan/bir ay baskını
misinam kanlar içinde
yetiş neredeysen ey deniz kızı
hiçbir yerdeysen ölme kıyılarımda
bu huysuz sıcaklığı
sokakları sobeleyen bu illüzyon oyununu
istemiyorum artık

herkesin bildiği bir türküyüm ben
karanlıkta batıp çıkan bir yitik kuş
denizin gizli geçitlerinde vücut bulmuş
yok benim
dalgakıran
eşkîya savuran bakışım
ki, nam bıraksın deli rüzgar
ummanlar ağlamayı bana
sönsün yalnızlığım

annem, annem!
ama
önce örselenmiş telaş fotoğraflarını göster bana
çocukluğumun
karga-tulumba oyunlarımın
mızıkçılığımın
kuruluğumun-kupkuru sevdalarımın
bir sevdaya idamlığımın
adamlığımın
insanlığımın

ölümü bir daha anlat annem
çün, insan bu şehirde öldürmeyi de öğrenmelidir
gam gider yüksekten
her yangının dehşetinden de biraz
ayrılık böyle değildi annem
gemilerin türküsü böyle kısacık
bir kez beklemeyedursun şafakta güller
yağardım her dem
şöyle kuşcacık
ülkemin üşüyen lambalarına

annem, annem!
bir deniz tut benim için
içinde balıklar olsun bir başka güzel
tıp

tıp

tıp

iç çekmesinler
hiç çekmesinler felekten
içimi çektim de
annem
delirdim ben

Elveda İstanbul

vaktidir vedanın
giyinip kuşanıp şöyle adamcasına
yağmur çamur demeden
ötüşürken sehere dair nezih bir senfoniyle kuşlar
gece, delicesine öpüşürken kandillerle
bir yıldız seslenip usulcacıktan öylesine
bir deniz fenerine göz kırpıp
uzaklaşıp sahilden sonra
uzaklara
iyice uzaklara yaklaşım
sonra inmeden gözlerime perde
sonra inmeden inme yüreğime
sonra ölüm sözüne sadık kalmadan
sonra bir kez daha ağlamadan annem
sonra hiç kimseye görünmeden ben
vaktidir
“merhaba hey sürüm sürüm sürülesi veda!”
... demenin

sıcaklığın sende kalsın, kalmışsa eğer
dönük kalsın yüzün aynalara ki;
gene gör, gene gör namussuzluğunu
kalmışsam bir deri bir kemik
tutulmuşsa dilim şarkılara yürek /
şiiirlere kan vermekten
tutulmuşsam nicedir bir kangren gibi
taşıdığım can ötesi bir sevdaya
tutmuşsam adına yaşamak denen müsrif tacirin elinden
tutulmuşsam çürük buruk dal uçlarına
umarsız umursamadan
tutuklanmışsam hala aklım başımda kalmış diye
uzamışsa tırnaklarım

sakallarım uzamışsa eğer
uzanmışsam gök döşeğe hele de boyumca
günah benden gitti gider
sahiplenenler utansın yer döşegini benden bu kadar
sürme elini yüreğime gayri
yüreğim de yüreğim oy, oy
gayri yedikule zindanından da beter!

varsın sende kalsın sıcaklığın
senin yüzündendi ne geldiyse başıma
ahım da kanım da yerde kalsın gayri

elveda istanbul!
elveda
elveda

Œirin BaŒkentine TerkedilmiŒ Layezal Sözlör

[İçimden Gemiler Geçiyor]

içimden gemiler geçiyor
sen bir velisin diyorlar
başımda bir kaç kumdan balçıktan
delisin diyorlar

sisler içinde sancak gibiyim
ya da viyana muhasarası
kaç mızrak yedim saydınız mı
süleyman'ın hürrem'e bakan
halisin diyorlar

bolca altın
fazla fazla gümüş akçeler dağıtsınlar
mihrimah doğdu
ben doğdum ab boyu ay karanlık
has bahçenin gülüsün diyorlar

gökyüzü ayaklarımın altında
atlıyorum yıldızdan yıldıza, mavi bir tay
böyle olmuş mudur mecnun hiç
karşısında
leyla'nın kızıoğlankız saçları

kumrular sevişirken
bakmamalısınız
utanıp kahroluyorlar sonra
bense pencereden dışarı her baktığımda
Resûl-i Kibriya'yı görürüm
o ilk Müslüman çocuğun saçını okşayışını
(çocukluğumu anımsıyorum nedense)
bir ibrettim bir zamanlar herkese
oysa
şimdi
çok korkuyorum kardeşlerim
bana
Allah'ın aslanı
Ali'sin diyorlar

kızıl çam ormanında söğüt oldum, uymadı
haykırdım üç elifle kalbim beni duymadı

[Eylül Geldi]

eylül geldi
bir orman gelip serildi içime
üzerimde yazdan kalma bir nihavent
kuşlar kanatlarını bıraktı göğsüme

eski bir memleket türküsüne binmişim
dağ rüzgarlarından serin bir hayal
bir de sahil oturmuş avucuma şöyle
yad oluyor gençliğim inceden ince

eylül geldi
gidecek bir yerim yok
sinemalar kapalı
bütün filmler erken bitti
yaprakların sararmaya başladığını geç fark ettim
ölüyorum gelincikler içinde

eylül geldi
hiç bilmediğim engebelerden
hiç görmediğim bir akşam içinde

[Özlüyorum Seni]

bir vadiyi uzaktan seyretmek gibi
özlüyorum seni
yokluğunun sağanağında sel oldum
boğuluyorum
dağılmıyor kalabalıklar
kötü bir şeye mi dokundum, ne var
neden bugün pazar
nereye gitti cumartesi
cumartesiye benzeyen ne çok gökyüzü var
gözlerine bir gökyüzü çizmek gibi
özlüyorum seni

sesin gelmiyor
sustum
nazım geçmiyor güle
beni bülbül den sayıyorlar
hüzünden hüzne atılıyorum her gece
parmaklarımın üzerinde yıldızlar kayıyor

uyudum rüzgarını ilk gençliğin
bugün
on yedi yaşımdayım sanki
akşam namütenahi
bir kurşun gibi iki kaşındayım
ölüm ne kadar sahi

gazeteler yankılanıyor camlarda
camlar dört koldan kırık
kaybettiğim yarelerime koşuyorum
her biri kaniyor bir kar altında
hayret
nasıl böyle bir mumluk alevle yaşıyorum
sokakları
ücralarından kemirerek pesten yavaşça
ben tükeniyorum
tükenmiyor kimsesizliğim
çeliğe kesiyor birdenbire bir ceviz ağacı
bükemiyorum
büke kesiyorum baştan ayağa koruda
yorgun, argın
bir gece yarısı uyanıp su içmek gibi
özlüyorum seni

boğazımdan parçalanıyor sözcükler
hatırlayamıyorum öz adımları bile
yaprakların arasında oldukça eski bir kader
kanımca ölmüş gözyaşını sile sile
ağlamayacağım diyorum
söz
bir daha ağlamayacağım
ama, ağlamak
bir ışık aralığıdır, yaşamla ölüm arasında
yaktığım ışığa doğru gidiyorum
nereye baksam, kızıl bir akşam üstü
ağzımda geveleniyor mu mustarip şehir
bir sabah
kıbleye yönelmek gibi
özlüyorum seni

çok değişti zaman
kendileriyle değil
çocuklar
artık 3G'leriyle yarışıyorlar
gözlerim çok acıklı bir buluta karışıyor
seni soruyorum kime rastlasam
alnım kırışıyor
avurtlarım çöküyor
bütün sevinçlerim yarım
yük elimde bir bütün
yüzün yine suyunu döküyor
bir su başında durup
iç çekmek gibi
özlüyorum seni

ışığa yemin ediyorum
bir gün bir uzak yoldan sılaya dönmek gibi
özlüyorum seni

[Sürekli Siyah]

öyle iyisin ki bu sabah
hiç üşümüyorum
taş yağsa şaşmam şimdi
sen, gözlerini yumunca

halbuki
özlerdim önceleri
orkideler gelsin bir kere de
alev alev leylekler
flamingolar bacak üstü bacak
bir çocuk
in
cin
peri
annem gelsin ekseriyetle
sen, gözlerini yumunca

kapıda kalma
girsene
say, ki tanımıyorum seni
anlamıyorum yani
gelmezdi elimden insan içine çıkarmak seni
sürekli ölürdün aynı biçimde, tevafuk bu
sürekli siyah
daha da siyahlaşırydın ısırıkça tebessüm

bense
mütemadiyen peygamberler yağar içime
ağlardım
sen, gözlerini yumunca

[Buğday Tarlası Kuşluğu]

canım yeşil bu akşam
ipil ipil yeşil
yağmur değil
alkış var dışarda
doğruluyorum bütün gücümle
demli yaz
şiir demli olsun
cam sahil

bir otobüs gidiyor
bir otobüs canım gidiyor
büyük harflerle alt yazılı
şeker dahil
minnacık bir cennet çekirdekçiğine

akın akın canım, bakın bir
bir nehir ayağa kalkmış, bakın nasıl
buğday tarlası kuşluğudur
çınar yağın tek mil gölge
böyle olur zaten melekler
büyük harflerle alt yazılı
fısıldarlar tek tek bir çılgılığı muttasıl
sarı, yeşil, kızıl
bir görseniz
mai atlas gibi bir günaydın karşılar
benim kızımı

hoş geldin kraliçelerin anası
işte
dünya burası

[Hüzünsarı]

ancak bir pencere iç geçirebilir mazesine
minik
tombul parmaklarını güneşe dokundurarak
her şey yolundaymış gibi mütebessim
sadece, yalnızlık ve bahtı ünleyen lekelerle
her yaraya bir bildircin kondurarak
hele bir de menekşe kokuyorsa şarkılar
işte o vakit
bir pencere iç geçirebilir mazesine ancak

deniz kucaktır
kaybettiğini anladığında insan

yeterince mavi değilse ağlamak
ihtimal
pastoral bir kızdır yakın koruda kımıldayıp duran

ayrılık uzun süre kalmaz hiçbir kucakta
hüzünsarı aynaları da hayatın

bir gün ağaçlar
anaforlarını çoğaltarak ağlamaya başlarlar
kaybettiğini anladığında insan
art arda patlar tomurcuklar nagehan

işte o vakit
yalnız
dumanlar okunabilir sızan kafataslarından
yani bir kavdır ölüm
yaşamak sönmeyen kibrit

[Bana Acılarından Bahset]

bana acılarından bahset
goliath'lara binmenin faydası yok
sana da, bana da

bahset hadi acılarından
içinde mavi gemiler olsun

hadi, bahset bana acılarından
bakılım benziyor mu benimkilere
büyük mü bakalım istanbul kadar
hiçbir dağ çekmiş mi böyle bir çile

[Seninle Güzel]

aklımın kırmızısı bit yeniği
siyahlarım seninle güzel
dağıttım bir bir sevdalarımı
günahlarım seninle güzel

sancını sancıma kattım
seni düşündüm, dertlendim
gene bir yılan tüneği
sabahlarım seninle güzel

aşıklığın dinini seveyim
karcıgar makamımdır
yezid patlatır, kini, nefreti
silahlarım seninle güzel

[Aklım Karma Karınca]

aklım karma karınca
zembil gibi
gözümden bir bulut koparınca
dağılıyor sokaklar iskambil gibi
bir şarkı kanıyor
aha şuramda
“kimseye etmem şikayet...”
yalnızım taş üstünde, taştan beter
“titrerim mücrim gibi...”

hani, nerede kötü haber
eli elime değmemiş kadar
müstakbel yeni, bu mazi
yalvarıp yakarınca
beni benden çıkarınca
“kalbim çiçekten bir türbe” gibi

geçti kavak yeli
elsiz, kulaksız bir akşamdır
yük ağır, azık az, yol uzun
çoban haklı
dağ ağlamaklı
bir buluta binip gitsem kalbimden
aldırma
say ki, bu bir çocuk aklı
neylersin
tarih öncesi bir akşamdı bu daha demincek
yalnızlık
bir tütsü cini eskizi

[Yine Kar]

umut mudur sabreylemek
ki, koyamıyorum kıyametlerimden yıllar var
ne vakit konsa pencereme ayaz
yüzümde ne çok yarası tebessümlerin
kar yağıyorum ömrümde, yine kar
kalk gidelim gönül
bize göre değil buralar

Allah'a
meleklerle inanmasam
mutlaka bir iz bıraktığına her merhametin
inanmasam iyiliğine senin
hani, ağlamasam bir de
gelincik tarlasında bir sığırcık gibi
yüzümü döndürmeyeceğim bu göklere o kadar
ne gün batmış
ne ay batmış
yani
yokmuş hiçbir var
kar yağıyor ömrümde, yine kar
kalk gidelim gönül
bize göre değil buralar

[Zembereksiz Saat]

beni unutma cancağızım, ben
deli danayım, kuş palazıyım
ağzımda kahırlar, küfürler
sen beni hatırla, elverir
olsam da evrenin bir tenhasında

çilek yiyorum dileklerle, çilek
ama susuyorum avaz avaz
sana dokunmak, resimsiz bir hayat
inmiş yazılara körpe bir yaz
ayrılık zembereksiz saat

hadi diyorum gülçeğizim, hadi
bana zambaklar dolusu bir vadi getir
anlam tüter yaşamım böyle
nasılsa öleceğiz birgün
hadi, "I will always love you" söyle

acıdan söz ediyorum sana acıdan
haykır hadi, gücün elverdiğince
ürkme kalbinin şarkısından
fısılda kulağıma nikbin
essin tayfun hangi yönden eserse

[Maviler Üste]

uğrun uğrun maviydi antep
turkuaz mı desem firuze mi
doldurmadı hiçbir sibel can
senin ağladığın yeri
maviler üstündeydin sen

antep'e gittim bugün
gördüm kenevir gibi kızlar sürüsünü
yürüyordum bir cenaze gibi
giydim kahve yemen'den gelir
binemedim güzel atlara

ağzımın boşluğuna sitem düştü
gözlerin sanki bir akşam üstü
kimse diyemez sana "şairçem"
sevdası evvel yarım, benden başka
antep bir tenhaya süpürülmüştü

beni artık atma kenara
ölmediğim bir gün yalandır
inme bir daha bu pınara
güzelin hası, benim olandır (!)
ben sana aşkıttım yüceler yücesine
bir nefestin güneşten sızan

[Ruhuma Konup Göçen Kuşlar]

solgunum

yangınım

bitkinim sana

rüzgarın iyot kokularını taşıdığı dağlardan geldim sana

üstüm başım akdeniz

antalya'yım biraz

biraz beytüşşebap

seni sevdiğimden içe dönüğüm

kayıp gemilerden bir iz

“sezen” dinlemenin zamanıdır şimdi

uzaklar seni saklar mı sanıyorsun

ruhuma konup göçen kuşlardan birisiyim

ah, maraş dağlarının ay benekli maralı

bahtında ışıyan efkârın delisiyim

yollarına bakıyorum

gözlerim yaralı

gözlerini gözlerimin yanına koy

uğultulu bir çöl aralığı iliştir yakana

ne bileceksin, ki

buruşmuş günleri çıkarım ben vicdanıma

[Konuşunca Su Oluyorsun]

konuşunca su oluyorsun
susunca

limana yanaşan bir gemi
göğsüme mih çakar gibi
seviyorum seni

ayaklarımın altında köklerin uğultusu
senin sakın duruşun saba oluyor
pencereden güneşe bakar gibi
seviyorum seni

alıştıkları yuvada masal uyuyor kuşlar
rüzgarlı bir hatıra geçiyor baharın içinden
içimden bir ırmak akar gibi
seviyorum seni

hunhar bir gece karası avuçlarımı sızlatıyor
sabah oluyor anbean gizli iç çekişlerim
zıkkımın kökünden bir sigara yakar gibi
seni seviyorum

[Yağmur Billur Bir Çile]

haziran geldi
yağmur billur bir çile
uyanamadım uykumdan, ışık yükseldi
hicran ulaştı, güle

sevgili yad mı olur şimdi
hüzün zambak çarpması
bahardan murat mı alır şimdi
içimde parçalanmış bir imbat

haziran geldi
yaprak, yeşil bir ağlamak
huzursuz bir ev hali
ceplerime doldurduğum bütün yaşamak

göğsümde külden bir kale
tepemde ağzına kadar küfür bir akşam
ne yapsam yok faydası
haziran geldi
kendime çarpıyorum haykırsam

[Serap Seli]

uçsuz ormanlarda bir rüzgar seli
hem bipolar hasta hem anksiyeteli
sen bu rüzgarlardan gittin gideli
urd dumanım halime peyman

kuş hafifliğimle ağız açılır
kevser kupasında Şarap içilir
sırttan sırata sırat geçilir
en hırçın kokuya hasımdır reyhan

senin de yerine gam çekerim ben
bilmezsin, serapa Çam Çekerim ben
unutulmuş göğe gün ekerim ben
ne yapsan yeldasın, yüreğin taştan

gözlerini alabildim, su dedim
saklıydı bakıŐın bir pusu dedim
uyuduğum cennet uykusu değil
ağladım geçmiŐi can oldum baştan

[Ağzıma Bombalar Doldurdum]

düşen yıldızların başına açtığı kara deliklerde
fink atıyor şüara-i cihan
ben hangi kelimeyi kestirsem gözüme
ağaçlar
kökleriyle beraber geçiyor iliklerimden

malumunuz olmadığını üzere
ayık ve uyanık
korkularımı topluyorum gri hava boşluklarında
hala sarhoşluğu giydireyorsunuz bana
benim düşüp kırıldığım tek ayaklı masalarda

şirin başkentine girdiğim günden beri
müstesnayım
siyah beyaz fotoğraflarımı kemiriyor şer'i
elbet, mümkündür gazabı kelimelerin
unutulmuş su başlarında seferberlikten önce
unutmuşum
ne demektir dönmek bir gün geri

ağzıma bombalar doldurdum, öncesi yok
hangi şehre girsem
fırladım yerimden jilet gibi
namus mu diyeyim
yoksa perde-i haya mı
onca şair su içti
yüzüne bakmaya bile kıyamadığım sularımдан

öldüm mü şimdi
ne dersiniz?

[Ağlama Visal]

kalyonlarda doluyum idare lambalarında
hep geriye yol alıyor benim serseri ışıklarım
ağlamaya hükmüm mü var üzülsem bir an
hep öldürölüyorum

nedir bunun hükmü şer'an
beni öldürün ey kudüs'ün yeni sahipleri
beni değiştir, beni bu oyuna karıştırma

adımı perküsyonla çağırıyorlar bir yerlerden
gitar, bağlama, tambur, kanun;
şöyle durmuştur
bu koca koca sesler, çirkinliğimi
yüzüme vuruyorlar
tar değil, balaban değil andım
violonsel duldasında köreliyorum müjganımla

göndere çektiğim kelimeler ne de trajik
uçmam an meselesi urum dallarından
urum dalları bir acem kızı gibi nazik
“bugün öleceğim” diyorum, olmuyor heyhat
herkes bozgun bir dize bırakıp
kayboluyor bu şehirde

“benim” en sancılısı kelimelerin
sanmayın, herkese nice sancılar diliyorum
sancısını kendisi kazanıyor herkes
kaderde delirmek de var nihayet
ve delirmeye intisap eder sancı
gidin kardeşlerim işte böyle böyle
gün olur gene gelirsiniz
bu kez ayaklarınız gezegenden gezegene
sakın, bakmayın bana siz
artık durman bu şehirde ben de

nasıl içerledim, bilemezsiniz

ne vakti başlasam adını haykırmaya
sular geçiyor kenarımdan yok gibi
bir bekleyenim yok çınarlı limanlarda
sus’kun sakağıma saplanıyor ok gibi
öldüğüm günden beri
aylardan şevval
sana bağısladığım kanatlarla yaklaş bana
sakın ağlama visal

uzun uzun yollardan geldim dur, şimdi gitme
hatıram kalsın sigara izmaritlerinden bir fasıl
yavaş yavaş öğreniyorum keder nedir asıl
bana gözlerinin siyahından gönder dur, gitme
erkek adımla kazıyacağım
dudaklarının mavisini hayta çocukların alınlarına
şimali ağustos böcekleri geçiyor hımbıl hımbıl
belamın derûnundan
beni belama bırakma
beni inzivaya
beni kent türkülerine
ağlama visal

taşlar konuşuyor, fundalıklar, koruluklar
ağzımda sakızı avrupa havasının
atlı polis geliyor, kaçın!..
sen dudağıma uğrarsan bitecek bu kabus
kim bilir ne kadar sürer bu yakuti uyku
temiz bir yol biliyorum
yolumuza ordan devam edelim
pese pes demeden
ağlamadan
sızlamadan

ben seninle ölmediğime pişmanım
şürekanın atının kuma saplanan ayaklarıyım
senin ölmemen için ölmek
küçük bir kız çocuğunun yanılmasıdır bu
ne hükmü var yoksa evcilik anneliğinin
yeri değer dururuz
aynalarda kaybettiğimiz sevinci bulmak için
üstümüzde sarhoşluğu gökyüzünün al mı al
bu kez de başaramadın ağlamayı
bırak öyle kalsın visal
öyle kalsın yarım ekmek arası aşk
ağlama

ağlama visal!...

[Taht-ı Serabım]

bir suya usulca değse hicabım
yıldızlar üşüşür kanatlarıma
alevden bir saldır taht-ı serabım
derman kar eylemez benim zarıma

gittiğim sevdaya delidir düzüm
beni kim anlarsa bin yaşasın hey
ölüm bir buğudur, bir salkım üzüm
hayat asmasında diridir her şey

ya da bir ahenktir ölüm, bir şarkı
her şey daha berrak ve daha da ayaz
olsa da parmağın parmaktan farkı
sen bütün suları karanlığa yaz

ırmak akıp gider, gölgesi kalır
düşer bir gün zaman ayakucuma
bir yalnızlık olsam beni kim alır
ve kim yapıştırır geceyi kuma

öldüğümü ünlemeyin sakın ha!

[Vaktidir Vedanın]

vaktidir vedanın
beni soranların uzun olsun ömrü
kırık yalnızlığımın suyunda
bire yakamozdur onlar

kaç yüz milyon yıl yürüdüğümü bilmeden
hissetmeden kararsız yorgunluğumu
koştum
ve taşım deliler gibi kendi inanışlarımdan

kimden
nereden geldiğimi
ve nereye gideceğimi bilmeden

saklı çizgilerle
az türkü
çok türlü
geçiyorum teğet
at başı kabartmalı kapılarından bu şehrin

kim okur bir fatiha
ömrümden alsın
yaşaya yaşaya bir olsun

benim kırık suyun yakamozları, hey
vaktidir vedanın
seni anmayacağım bir daha, andım var
düşünün ki
onca ömrümde
donuk alevlerde kaldı telaşlarım
ardım sıra küfredecekler
diyecekler ki;

“mürtet herifin biriydi”

olsun

gene benim parmaklarımın üzerinde trenler akıp gider

“elhamdülillah” derim

gözlerimin inmesini göğe astım

yalan da olsa

bir ihtimal bile olmasa gelişin

bu ihtimal ki

hayata anlam katan zerdaliler gibidir

şimdi istiyorum

bol sıfırlı kuş sürüleri olsun tepemde

kara yakut

mavi ayva

esenliği içimin

at başı kabartmalı kapılarından bu şehrin

örneğin

gökte duman lekesiyim

venû

ma

ve

ra

ellerini açacaksın

birakıp yüreğimin her parçasını bir yerde

ağlayacaksın

öyle bir ağlayacaksın ki

şeytan bacağından çatlak

soğanın cücüğünden

yaklaştığımı menzil

sarımsak kokulu bir kış gecesi

bütün yemişleri yemiş gibi

ensemde korkunç bir gölge
bildiklerimin allamesiyim
bildiklerime inancım ne kadar az

gel ey bakire
dünyanın bütün çiçekleri yüze dönük

ölümüm tahin ve pekmez
gel, aşkın kutlu sözü
bütün kötülükler yalnızlığındaki ak perde
nerdeyse, koma ahımı yerde
gel!

muhayyer kürd-i olsun
nihavent, acemaşiran
neva da olabilir mesela

[Lanet Olsun Şeytana]

sana benim nazarımda
ben senin nazarında
kafiriz
takdir edersin

sen benim nazarımda
ben senin nazarında
müslümanız
Őeksiz, Őüphesiz
“elhamdülillah” dersin

lanet olsun Şeytana
bu kavram kargaŐalarına
lanet olsun
olur mu bir can “hatası yok”
doğusu yok
batısı yok
an budur
alır başını gidersin

[Terk etti Bu Şehri Bahar]

yalnız gelincik külleri kaldı yerde
terk etti bu şehri bahar
bir soğuk uğultu kaldı pencerede
mevsimleri yakıp gitti yar

yangındır, su alır gecenin matemini
çöküyor zeytin yeşiline, patlamış ak tomurcuğa
başıyor gidebilecek en son yerin senfonisi

mütebessim bir postmodern inme
güneşi fark edemiyorum bu aydınlıkta
en çok korkak tavşanlar giriyor bu şehre
iki badem içiyiz bir kabukta

zaman baba atlar kötü koşuyor
zamanla yarışıyor otoyollardaki hız
deccal baba ne anlama geliyor
kabus değilse ne, bu yaşadıklarımız

başta kalırsa akıl, yarın sönmek lazım
bu yangın köreltmeden kelimeleri
belki, sonsuza dek yanacak ağzım
söndürmemek lazım hiç olmazsa türkçeyi

[Yerden Göge Doğru Süzülüyorum]

yerden göge doğru süzülüyorum
vicdanımı evde bırakmışım
şahitliğim evde...

sen
gül, gonca
inci mercan
kahkaha

bense
kekre bir ayva gibi üzülüyorum

bir hinlik var bu işte
sen siyaha yakın bulvar
ben doruğundayım siyahın
damarda kirli bir kana dönüyor bu aşk
terk ediyorum buraları akın akın
nasılsa
elinde geleni ardına koymadın

[Issızlık Terkisi Ömrümün]

yanmış kum eriyiğine benziyorsun
babetlerin uzun bende iki halep
yalan söylüyor arşın
uzak ne kadar fizan
saat başı kırmızı kalemle
uzağın mahremiyetine çiziliyorum

andolsun
karanlıkta kara kayanın üzerinde
ömrünün terkisindeyim
ah, ıssız terkisi ömrümün
Ömer gibi kılıca mı sarılayım şimdi
ne varsa terkettiğim gittikçe gelmekte
öğrendiklerimi unutamıyorum
dede korkutlara mı karışayım şir nevai gibi
düşsem kalsam
jeruzelam'da kurşuna diziliyorum
tut beni sevdiğim
oy
ayçekirdeğim
beni tut ne olur
yoksa öleceğim

şakaklarımda kurşunlar vızıldıyor
viiip

viiip

avluda
ağız açık kalmış cesetlerin neler söylediklerini dinle
geleceğe dönmek
evet
o dönüş gününde esirge beni
yok
yoksa öldüreceğim kendimi

[Ardınca Yürüdüm Yolların]

ardınca yürüdüm yolların
öyle tığ gibi kendimden emin
kızlara vurulmayı öğrendim, göğsümde yüzlerce ok
üstesinden gelmeyi bildim kederlerin
aldırmadım güllerin pembesizliğine
çemen sürer gibi ekmeğe
sürdüm türkülerimi dağlara
tutunacak dallarım oldu hayatta

bir şey damladı gökten
bir şey gibi bir şey
titredim
bıaktım ellerimi boşluğa korktum
kalabalığı çizen bir tren çılgılındayım
bir güverteden limana son kez bakar gibi
baktım kendime bütün yalnızlığımla
bir çok kurulu saatler avucumda
tutunacak dallarım oldu hayatta

yazları gölgeler
kışları gölgeler
farklı farklı ölüyorlar kuru yapraklar gibi yerlerde

ben hep sağ elimle didindim
güllere sağ elimle
yollara sağ elimle
su verdim sağ elimle güvercinlere
kanım aktı sokak sokak
durdum fecir indiğinde su başlarına
seni gördüm
tutunacak dallarım oldu hayatta

gelin kuşlar gelin
artık ıslak ekmekleriniz var bu çöl penceresinde
adım umuda sağlık
hiçbir kapı kapalı kalmayacak artık
erken büyüyecek çocuklar
yepyeni işçiler göverecek taş ocaklarında
sofralarda kuş sütü
kum saati yıldızları annelerin saçlarında
tutunacak dallarım var hayatta

[Ne Kadar Ağlasam]

saatlerin
günlerin peşinden koşmak ne fayda
iskeletlerimizi topluyoruz uzayın boşluğunda
burçların hurafesinden menkul
ne kadar ağlasam istanbul'dur
kapıkule'de bırakıp gidiyoruz
şerifimizi
onurumuzu

n'olur
ya sen
ya da senin sülbünden
oğlanlar
kızlar bağışla bana
tut diyorum tut
düşeceğim

burnunu kaldırmak havaya öyle
bir tüm soğan
bir yarım ekmek
mübarek bir ekmek gibi
beni tut, beni bırakma
gözlerimin ferî sönme üzere
sus!..
bu gece

bak
nasıl genlerimizden müteşekkil
acılarımızın evlatlarıyız

[Kalbim Seni Duymadı]

toplayıp bir zindana koydum bütün pişmanlıklarımı
terk-i diyar eyledim
vasıl olmuş kadar oldum merkür'e
kaçıyordu dişi develer ha bire
emzikli yavrucaklarından

kim duymuş olabilir benim işittiklerimi
gördüklerimi kim
kaç kez gittiniz lonrda'ya
newyork'a, moskova'ya

bir çilek tohumu yapıştır şimdi
iki kaşın arasına
gebersin
balına bakmaksızın bir kovan
babalarını ziyaretten yeni dönen
hiç yürek üzücü nedir bilmemiş kansızlar
filistin'i görmediniz mi hiç
görmeyi de arzulamadınız mı ya!

mağrip son kızılığını düşürüyor cami duvarına
eceli gelmiştir
bu gündüzlerin en uzununu dana mı, kuzu mu
adlandırın beni
yaser miydim ilk şehid

kızıl çam ormanında söğüt oldum uymadı
haykırdım arzdan arşa kalbim beni duymadı

[Kar Efsanesi]

tükendi kendi odacıklarında avam
bozuldu avam
neydi benim davam

yoruldum keklik
hep sensin vurulan
fildişi kulesi
benek benek bir çocuk dilçeği
ne desem

acı geçti günlerim
biber kırmızısından hızla
dut karası arasında
otuz yıl var görmedim
ısırdım öz aklımı
bir gölge bile
ayrılmıyor artık sokağında

seni zembeklere yaslayan kim
adın yok
pardösümün iç cebimimdeyim
(muhtemelen ikinci el pazarındadır şimdi)

beni unutma
hatırlatma da
götürmüyor ipliğimi tekerleklerim
tepelerin de kalmamış insafı
akşam olduğunda
seni köpeklere veren kim

bit doldu saçlarım
kar efsanesi uzun
ne başı
ne sonu var yolculuğumun
ne düşünsem
hep taş böcekleri, solucanlar

seni solgun çiçeklere yaslayan kim

[Antik Ateş]

göğsüm yarelerin ülkesi oldu
yalnızlığım yalnızların kimsesi oldu
güller bir zindan tattırdı bana
evvel zaman içinde

gittim, gidecek yerim kalmayınca dek
ellerimden oluk oluk yalnızlık aktı
zamana teslim ettim sevdiğlerimi
kalbur saman içinde

hoş kokulu bahçelere girdim
cennetler gördüm dünya gözüyle
ağladım kimsesiz bir çocuk gibi
kaldım duman içinde

mutluluk; külmüş antik bir ateşte
ıssızlık kaldı bana armağan

[Sen Yoksun]

her gece başımı kaldırıp göğe
yıldızlara bakıyorum, sen yoksun
nice can bahşedip bir kelebeğe
uğrun uğrun şakıyorum, sen yoksun

kendimden menkulüm hint fakiriyim
bütün hakirlerin en hakiriyim
kabul buyur Tanrı misafiriyim
müjganını çekiyorum, sen yoksun

yalnız ellerime muhatabım ben
yalnız bahtım için afitabım ben
öğütlerle dolu bir kitabım ben
fatihalar okuyorum, sen yoksun

yazık ki saklıyım ezelden size
yazık ki cürmüm çok af uzak bize
efkarlanıp şöyle tepeden düze
bir sigara yakıyorum, sen yoksun

[Buraya Nereden Geldim]

sesime nerede yaklaşmalıyım
en son uçup gidiyorum ne yapsam
vakit akşam ve ben korkak biriyim
kendime gömülmüş bir serseriyim

uzağı bilmeden nedir ki yakın
suları çekilmiş çay yatağı mı
gece görünmüyor, köreldi anlam
en aydınlık yerim zindan oluyor

bir güvercin havalanır ansızın
sevgilinin kül ettiği sineden
ağaçlar da artık selam götürmez
ses vermez önceden hiçbir tehlike

ne seni sevmeyi başarabildim
ne de nefes alabildim ölüme
neredeyim?... buraya nereden geldim
nereden yaklaşmalıyım sesime

[Vera]

geri dönüyorum izmir'den
izmarit kokulu poyrazlarına maraş'ın
ilk ve son kez görebildim seni
elverir mi vera
ismini zincirlere vursam
yahut gersem çarmıhlara
bağışlanır mı kusurlarım vera

inançlıydım
kararlı
tuttuğunu koparan
öyle gözü pektim ki yavrum
geri dönüyorum işte
inan buna
zinde bir yürekle

sevdalar yapıyorum kağıtlardan
uçabilmek için en sonsuz silahlara
gelsinler diye gövdem sıra
daha neler neler sonra
seni sevdiğimin
şahitlerini de kazıyorum kayalara
gün gelip sorulduğunda
umulur ki;
kafir gibi yaşadı, mümin gibi öldü diyeler

ah seni
püsküllüm seni
memleket süzülen
dondurma lekeli ağzını yesinler

ege'nin mavisini gözlerine çek
kıpırdasın bir yakamoz gibi
en mahrem yeri denizin

kumrular kalsın sadece
veda sözlerinin yanında
kızım kalsın
sancıdan arınmış kucağında vera'nın

değiştirsem de adını
sen vera'sın
bağımı, bahçemi tarumar eden
resimlerimsin
sen dilediğim her şarkının sonunda
affedilmeyecek bir hata
geri dönüşümü olmayan bir batık belasın

[Şubattan Çıktım Geliyorum]

çıktım şubattan geliyorum
sen orda değilsin biliyorum
yaprakları dökülmüş çabucak
sönmüş müstesna yağmur damlaları
ölüyorum işte

mersin limanında sızıp kalmış şilepler
hani nerdesin sen
nerede o gökyüzü dolusu mavi gemi
ve gözlerin

orda değilsin sen biliyorum
sızıp kalmış şileplerini sollayan liman
orda değil şimşir kaşık ve zaman
yüküm, hamam böceği cesetleri

kanımca
körebeler kandırmış fecri
savaşlar köpürüyor ağzımın kenarında
ölüyorum işte
fazla namus
az iman?!..

ağlamak istiyorum gülü, çiğdemi
bunu benden esirgeme e mi

[Bu Gece Ağlama]

bütün türküleri gözlerinden öpüyorum
yalnızlıkların en koyusundan selam olsun dağ çiçeklerine

dondurmanın memleketi
kutlu bir ramazan gecesinde yad ediyorum
doyamıyorum muhabbetine sigaramın
artık kendimi toparladım
ne olur bu gece ağlama

sen, en az
leyle-i kadir gibi muhteşemsin
gülümse biraz
bu gece ağlama anne

[Geciktim]

hani birlikte uzanacaktık çimenleri
birbirine en uzak
birbirine en yakın
kararmış çileksi
çelimsiz yıldızlar gibi
koşarak geçiyorum eşiklerden
kendisine bile faydası yok artık
mehteran zurnalarının

oysa ben
seni dokuz nokta sekiz şiddetinde seviyorum
ve ben
rüzgarların üfürüp sürüklediği
bir donkişot yedeğiydim

sayı kaçtır ekber çiçeği
ben seni seviyorum sabah alacalarında
deniz bu
liman bu
kadın bu
daha ne diyeyim dondurmacı
sır tutuyorum
sırrın kademindeyim

[Bürokrasinin Elleri Kurusun]

bürokrasinin elleri kurusun
canımı aldı
yazdırdı yazımı bir mermer taşa
herkes
ve her şey gitti birbiri peşin sıra
aşk bende kaldı

mutsuzluğum boydan aşkın
kimse bilmez neden

aşağı inerim sen
yukarı çıkarım sen
ağırlığın ne demek olduğunu bilmeden
(şimdi öleceğim) diye Allah korusun
bürokrasinin elleri kurusun
yoruldu tuba dalları
aklım havada
cehennemin dibindeyim beş lira için
uzak, uzakta dursun
arama oralarda beni
pörsümüş pardösümün iç cebindeyim

[Adına Armağan]

ant olsun
dönmeyeceğim senden
memleketimin bütün çiçekleri adına armağan

adın bir kış masalı
işte bu
baharın ayak sesidir
tek

çift

tek

çift

tek

her aşk biter
kalır insan elbet
bir dağ
bir münzevi
asma suratını
rüzgar
asıl, asılmış suratını alır

bunu ben istemedim
terkimde

anlık bir güz yağmuru
ya yüzümün suskun üzüm salkımları
ölüm bana kalır

[Büyüdüm Sevdikçe Seni]

sen savrulsan bir harmanda
ben dönerim değirmende
her seyranda her bayramda
gözlerinden öpmedim mi

yüz çevirme doğruluktan
ışık doğmaz gayrılıktan
korktuğunda ayrılıktan
içine su serpmedim mi

büyüdüm sevdikçe seni
sevdikçe ağlattın beni
kutu kadar kulu beni
sana cennet yapmadım mı

yokuş çıktım ine ine
kiblemsin sen yönden yöne
seni benden götürene
kıyametim kopmadım mı

[Saklı Bahçe]

şu saklı bahçeyi kim bilebilir
kuşlar cıvıldaşır gök mavisiyle
ne bir şarkı söyler ne de bir şiir
benim saklı bahçem giz kendisiyle

kim görmüş rüzgarın dinginliğini
yapraklar düşerken günüm ıştırken
güllerle paylaştım zenginliğimi
bu saklı bahçeye akşam inerken

hangi sevda var ki sonsuza gider
sanki ab-ı hayat taşır yazıya
bir konar, bir göçer gökte kandiller
gözü kör olanlar yatmaz sızıya

ah ben de unuttum saklı bahçemi
nereye koymuştum bir ırmak mıdır
aradım, açıp baktım içime
saklı bahçe yoksa beş parmak mıdır

[Beni Affet]

anlaşılmıyor sözcüklerim, beni affet
duyamıyorum sesinin saydamlığını, beni affet
gelen, giden, yanan, üşüyen, herkes benim hasmım beni affet
kendim kundakladım kendi postumu beni affet
facialarla dolu ömrüm, şimdi alma canımı beni affet
unuttum o'nu, cezasını ben verdim, beni affet
bir tek sevda sözünün sürgünüyüm, beni affet

Tanrım
beni affet!...

İÇİNDEKİLER

Orada Çiçeksin Sen

- Besmele / 9
Orada Çiçeksin Sen / 11
...Ve Gözyaşlarım / 13
Bulut Sehpalar / 15
Yürüyen Kavak Uğultusu / 18
Ahir Zaman Duyguları -1 / 19
Ahir Zaman Duyguları -2 / 20
Ahir Zaman Duyguları -3 / 22
Yosunu Seçtim / 24
Beş Parmak / 27
Bayrak / 27
Geceler Çay Buharı / 28
Açlar Tarlası / 29
Zamanı Yok / 30
“Leyla İle Mecnûn” İçin -Çizgiler- / 31
Namlunun Ucunda Eriyen Şiir / 33
Denize Doğru / 34
Yağmur İlticası / 35
Saçlarımı Sancılarla Dağıttım / 36
...Ve Kırılan Kahkahalar / 38
Hollanda’da Ağlamak Zor / 40
Altmışyedi Ekran / 43
Kahr Nereye Kadar / 45
Paylaşma / 46
Yenilen / 48
Dağ İsek / 49
Merdiven Saatleri / 50
Hasretim Yollarda / 51

Luculita / 53
Birden Büyüme / 55
Yanımda Sen / 56
Mesut Çoban Türküleri / 57
Telli Duvaklı / 58
Resitalleri Taşınan / 59
Pazar Sevdası / 60
Kartanem / 61
Büyüdüm Sen Gidince / 63
Böyle Başlar Yolculuk / 65
Gönüle İhtar / 66
Galiba Bahar Geliyor / 67
Azerbaycan Gülleri / 69
Gönlüm Sana Sürgün / 70
Yollar İçime Dökülür / 71
Çeşmeler Gül Dökmez / Köy / 72
Saadet / 73
İnsan Çölünde Bir Mecnûn!... / 74
Geldim / Çocuklar İçin / Kadın İçin / Er İçin / Sitem / 75

Akşam İner Yağmura Tutunarak

Sana Bir Gelmek Borçluyum / 79
Bir İdamın Senfisi / 80
Seni Unutamadım Kartanem / 82
Bir Öpüşlük Ömrü Olan / 83
Yağmur Sarhoşu / 84
Bin Aya Bedel / 85
Christmas Gecesi Yangını / 86
Mecnûn'un Rüyalari -I- / 88
Mecnûn'un Rüyalari -II- / 90
Mecnûn'un Rüyalari -III- / 91

İnfaz / 92
Talih / 92
Ölümden Önce / 92
Beş Harf / 92
Utaniyorum / 92
Ankara Uzak / 93
Köprü / 94
Maria / 96
Kırık Ütopyalar Sokağı / 101
Ağıraksak / 104
İşçî'nin Güncesi / 106
Dillere Destan Orgela / 112
Sayfalar / 117
El Yordamıyla Giriyorum Şehrinize / 120
Azığımda Sümbül Kokusu / 122
Ferahfeza / 124

Münacaat Senfonik Led Kasideler

Huzme-i Zişan Münacaat / 127
Senfonik Led Kasideler / 134

Aşk Türkçe Olsun

Acımı Kim Sevebilir / 139
Alfabaden Önce / 140
Aşk Türkçe Olsun / 141
Ateş Kız / 143
Ayrılık / 144
Başka Denizlere Sür Maviliğini / 145
Benim Bir Hastane Maceram Var / 146
Benim Leylam Nerede / 148

Bir Yakamoz Olsam / 149
Bu Son Olsun / 150
Bugün Bir Temmuz Anne / 151
Bugün Cumartesi / 153
Bulutların Yankısı / 154
Buse / 155
Ceza Olsun / 156
Cinayetlerimiz Kol Kola / 157
Değmez / 158
Dolaşsam Rüyaları / 159
Eksik Olma / 160
Ellerinin Gölgesi Olmasa / 161
Geceleyin Bir Gemi / 162
Gide Gide Yorgun Türkçe / 163
Gök Rıhtımı / 164
Gurbet Yazıyor Kara Tahtada / 166
Gül'ü Gül'e Döndürmek / 167
Haberin Var mı / 168
Haberin Yok / 169
Haziran Geldi / 170
Hep Bana Düşüyor Yalnızlık / 171
İyi Geceler Sevgilim / 172
Karcığar / 173
Kehf / 174
Keşke Gitmeseydin / 175
Anne Bana Yasin Oku / 172

İyi Geceler Sevgilim

Ateş Kızın Ölümü 1 / 181
Ateş Kızın Ölümü 2 / 182
Avuçluyorum Çocukluğumu / 183

Ayşe Beni Unut / 185
Az Mıdır Öldüğüm Elinde / 186
Başkent / 187
Fallarda Bahtıma Çıkan / 188
Çok Korkuyorum Anne / 189
El Yordamıyla Giriyorum Şehrinize / 190
Eski Cumartesiler / 191
İyi Geceler Sevgilim -I- / 192
İyi Geceler Sevgilim -II- / 194
Naif / 195
Neredesin Ateş Kız / 196
Ölüyorum Haberim Yok / 197
Ömür Ne Kadar Az / 199
Rüzgara Serdim Türkülerimi /200

Larua Neden Ağlamıyorsun

Ah Kızım Ah / 203
Akşam Kırmızısında Bir Lahit / 204
Ben Seni Melek Bildim / 206
Bir Cüz'cük Ruh!.. / 207
Dokunamadım Sesine / 208
Giderek Geleceksin / 210
Göç Yolu / 211
Hergün Sonbahar / 212
İzmarit Yüklü Poyraz / 213
İzmir de Çözüm Değil / 216
İzmir'de Olmak / 217
Kuytularda Kaldım Bak / 218
Küfürsüz Yaşamak / 219
Larua Neden Ağlamıyorsun / 220
Liman / 223

Sarı Benekli Kumru / 224
Seni Sevdüğim Zaman / 225
Serseri Unutmak / 227
Ses ve Nefes / 228

Sonra ki Mazim İçin

Abi Sen Şimdi Öldün mü? / 233
Alev Kusan Adam / 234
Anne Beni Bugün Kimse Çekemez / 235
Korkuyorum Uçmaktan / 236
Bunca Sene Yetim / 238
Cebimde Kadınlar / 239
Cömertlik Güzel Şey / 241
Çıkar Alfabenden Adımı / 242
Damla Deniz Yıldız Gemi / 244
Ellerinden Bir Şefkat / 245
Farkında Olmazdın Ağladığımın / 246
Fizan / 247
Gitmesen Daha İyi / 248
İman / 249
Kabus Kitabı / 250
Kırk Yılda Bir / 253
Canın Cehenneme / 254
Leyla / 256
Liman / 258
Ne Düşünsem Sensin / 259
Nefes Almak İstiyorum / 260
Nesin Sen / 262
Oynamasın Sular Benimle / 263
Ölüm Hazırlığı / 264
Papatya Nine / 265

Duvarlarım Kerpiçten / 266
Sırça Hayal / 267
Sonraki Mazim İçin / 268
Sus Ağlama Kızım / 269
Teselli / 270
Yazıt / 271

Gönül Rıhtımı

“Anne Ben Artık İyiyim” /275
Bir Başka An / 277
Belaya Küstüm / 278
Ben Ateşte Bir Güldüm / 279
Ölümüne Sev Beni / 280
Gene Akşam Gülkurusu / 281
Bindim Güzel Bir At'a / 282
Canda Bir Yonga / 283
Efkar Efkar / 284
Elifba Anneler / 285
Elveda Gök Rıhtımı / 287
Etini Yiyen Resim / 289
Gelmeyecek Misin / 290
Gitmem Gerek / 293
Gölgemin Salkımları / 295
İyi Gelmiyor Bu Anlar / 297
Kar Altında Kanayan Şarkı / 298
Kaş Keman / 299
Tepemde İncecik Bir Gökyüzü / 300
Retaer / 301
Çarmıhtaki Yağmur / 303

Kısa Şiirler

- Nerden Bileceksin / 307
Son Başak / 307
Benim Ağladığım Kadar / 307
En Çekilmez Çile / 308
Aldatmak / 308
Aşk Olsun / 308
Amade / 309
Anlatması Zor / 309
Arada Yokluğun / 310
Bağ Bozuldu / 310
Başka Türlü / 311
Bu Sabah / 312
İmdat / 312
Buruk Esinti / 313
Islık / 313
İnanmak Zor / 313
Issız / 314
Kimi Gün / 315
Sen Gittiğinde / 316
Çok Acı / 316
Kerbela / 317
Ay Vakti / 318
Mermer Taşlı Mezarlar / 319
Cehenneme Gitsem / 319
Bu Değil Benim Yüzüm / 320
Kelebek / 320
Soru İşareti / 321
Körü Körüne / 321

Gazeller

Gazel/1 / 325

Gazel/2 / 325

Gazel/3 / 326

Gazel/4 / 326

Gazel/5 / 327

Gazel/6 / 327

Gazel/7 / 328

Gazel/8 / 329

Gazel/9 / 329

Gazel/10/ 330

Şiir Siteleri ve Dergilerde Yayımlanan Şiirler

Ben Geldim Nermin / 333

Memleket Gibisi Yokmuş / 335

Adım Yok Mezar Taşımda / 337

Uzak / 339

Bursa da Bir Sevdiğim Var / 340

Hercai / 342

Aşk Menem / 343

Memude-I- / 344

Memude-II-/ 345

Memude-III-/ 345

Memude -IV-/ 346

Bana Ağlamayı Öğretmediler / 347

Yağmur Yağarken Ölür Bildircinlar / 349

Hıçkırığının Resmi Sensin / 350

Uğultulu Bir Çöl Aralığı / 351

Şairiçem / 352

Çiçeklerin Laneti / 353

Hollanda'da Yağmur / 354

Kefenimin Sonbaharı / 355
Başımda Bir Bela Var / 357
Çapraz Bir Ölüm / 359
Beklemek Kolay Değil / 361
Araf / 363
Fahaş / 364
Gülümse / 365
Ciğeriçem / 366
Yokluğunda / 367
Süpürülmüş Şahaneler / 368
Teselli / 370
Yağmurlar Bastırmadan Önce / 371
Elena / 373
Yazıt / 375
Eylül Tubutları / 376
Yine Bana Işık Ver / 377
Kuş Mezarlığı / 378
Kalem / 379
Nun / 380
Baygın Mimoza / 381
Arsız Bina / 382
Canım Acıyor / 383
Zincir / 384
Snowwhite Kahvesi / 385
Kendi Şafağında Ölür Ay / 387
Bir Tebessümün Resmi / 388
Serap / 389
İp / 390
Kefen / 390
Yokluk / 391
Zümrüd ü Anka / 392
Kaf Dağı / 393

Örselenmiş Telaş Fotoğrafları / 395
Elveda İstanbul / 397

Şiirin Başkentine Terkedilmiş Laysal Sözlür

- [İçimden Gemiler Geçiyor] / 401
[Eylül Geldi] / 403
[Özlüyorum Seni] / 404
[Sürekli Siyah] / 407
[Buğday Tarlası Kuşluğu] / 408
[Hüzünsarı] / 409
[Bana Acılarından Bahset] / 410
[Seninle Güzel] / 410
[Aklım Karma Karınca] / 411
[Yine Kar] / 412
[Zembereksiz Saat] / 414
[Maviler Üste] / 415
[Ruhuma Konup Göçen Kuşlar] / 415
[Konuşunca Su Oluyorsun] / 416
[Yağmur Billur Bir Çile] / 417
[Serap Seli] / 418
[Ağzıma Bombalar Doldurdum] / 419
[Ağlama Visal] / 420
[Taht-ı Serabım] / 423
[Vaktidir Vedanın] / 424
[Lanet Olsun Şeytana] / 427
[Terk etti Bu Şehri Bahar] / 428
[Yerden Göge Doğru Süzülüyorum] / 429
[Issızlık Terkisi Ömrümün] / 430
[Ardınca Yürüdüm Yolların] / 432
[Ne Kadar Ağlasam] / 434
[Kalbim Seni Duymadı] / 435

- [Kar Efsanesi] / 436
[Antik Ateş] / 438
[Sen Yoksun] / 439
[Buraya Nereden Geldim] / 440
[Vera] / 441
[Şubattan Çıktım Geliyorum] / 443
[Bu Gece Ağlama] / 444
[Geciktim] / 445
[Bürokrasinin Elleri Kurusun] / 446
[Adına Armağan] / 447
[Büyüdüm Sevdikçe Seni] 448
[Saklı Bahçe] / 449
[Beni Affet] / 450

Okuyucu Notları:

